

ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการ
ภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

นางสาวสายใจ เตชะสาย

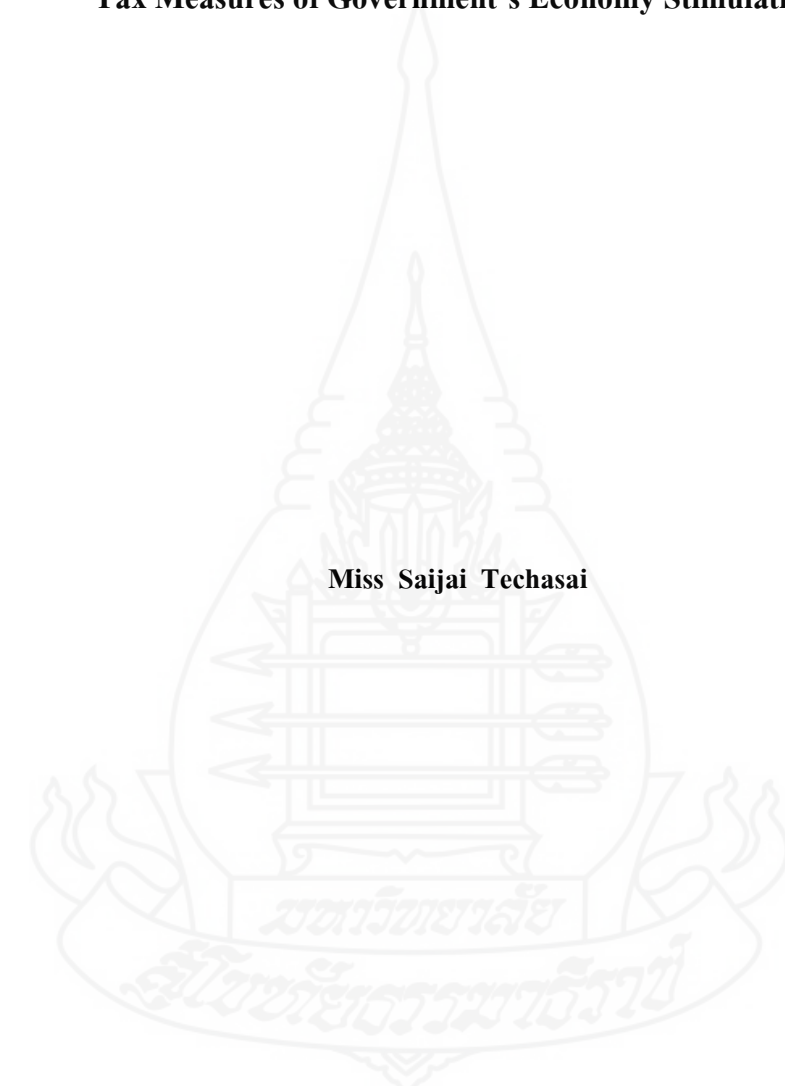

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
แขนงวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2554

**The Opinion of Personnel Income Tax Payers in Tak Province with
Tax Measures of Government's Economy Stimulation**

Miss Saijai Techasai

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Business Administration
School of Management Science
Sukhothai Thammathirat Open University

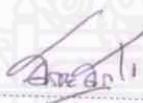
2011

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ	ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
ชื่อและนามสกุล	นางสาวสายใจ เตชะสาย
แขนงวิชา	บริหารธุรกิจ
สาขาวิชา	วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์สุพุมาลัย ชำนิง

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2552

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุพุมาลัย ชำนิง)

..... กรรมการ
(อาจารย์สุรัชย์ สุกปลั่ง)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. เฉลิมพงษ์ มีสมนัย)

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาวิทยาการจัดการ

ชื่อการศึกษาค้นคว้าอิสระ ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีต่อ
มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

ผู้ศึกษา นางสาวสายใจ เตชะสาย รหัสนักศึกษา 2483000408 **ปริญญา** บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์สุขุมลย์ ชำนิจ **ปีการศึกษา** 2554

บทคัดย่อ

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาต่อมาตรการภาษี ในด้านการใช้ประโยชน์ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และ (2) ศึกษาถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยมีประชากรเป็นผู้เสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาในจังหวัดตาก จำนวน 33,406 คน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 395 คน การสุ่มตัวอย่างใช้วิธีการ
สุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์
ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละและ ไคว์สแควร์

ผลการศึกษาพบว่า (1) ผู้เสียภาษีใช้สิทธิประโยชน์ในการยื่นแบบแสดงรายการภาษี
เงินได้บุคคลธรรมดา 2 มาตรการ คือ การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้สุทธิส่วนที่เกิน 100,000
บาท และการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจากเดิม 50,000 บาทเป็น 100,000 บาท ซึ่งมีผู้ได้รับสิทธิ
ประโยชน์จากมาตรการภาษี ร้อยละ 29.11 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดและผู้เสียภาษี ร้อยละ 70.38 มี
ความคิดเห็นว่ามาตรการภาษีช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้ และเห็นว่ามาตรการภาษีที่รัฐบาลควร
ดำเนินการมากที่สุดได้แก่มาตรการภาษีที่เกี่ยวข้องกับค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนเนื่องจากมี
ผลกระทบต่อภาษีของประชาชน และเศรษฐกิจโดยรวมได้มากที่สุด (2) ความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา รายได้ สถานภาพ และประเภทของแบบแสดง
รายการกับมาตรการภาษี พบว่ามีเพียงประเภทของแบบแสดงรายการเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กับ
มาตรการภาษี ในระดับความเชื่อมั่น 0.05 ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรดำเนินการวิจัยในมุมมองของ
ภาครัฐซึ่งมาตรการภาษีมักมีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีอากร และดำเนินการศึกษาในประเด็นของ
มาตรการภาษีปี 2552 เนื่องจากการประกาศยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับภาษีที่จัดเก็บจากฐานเงินได้
ก่อนหักค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละ 0.5 สำหรับผู้มีเงินได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000,000 บาท

คำสำคัญ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ

Independent Study title: The Opinion of Personnel Income Tax Payers in Tak Province with Tax Measures of Government's Economy Stimulation

Author: Miss Saijai Techasai; **ID:** 2483000408; **Degree:** Master of Business Administration; **Independent Study advisor:** Sukumarn Shumnij, Associate Professor; **Academic year:** 2011

Abstract

The purposes the of this research were (1) to study the opinion of personnel income tax payers with tax measures in use by the aims of the law; (2) to study the relationship between personal factors and the tax measures to stimulate the economy.

The research-oriented survey consisted of 395 from 33,406 personnel income tax payers in Tak province multiple step use a query sampling. Tool employest was a questionnwise, Statistics used in the analysis were presentage and Chi-square test.

Research findings showed that: (1) the taxpayer rights in a jurisdiction listed individual income tax with two measures were exempt from income tax for net income exceeds 100,000 baht section and adding the original life insurance limit from 50000 to 100,000 baht which the people receive benefits from tax measures 29.11% of the samples about 70.38% of the poyers hard comments about the recession tax measures and the tax measures that the government should provide tax measures most was expenses and decrease due to the impact of taxation of the people and overall economy; and (2) The relationship between personal factors including gender, age, education, income, marital status and type of the display list with the tax measures was that there was only category lists that are associated with the tax measures at the confidence level .05. Next research should conduct research in the view of the Government that the tax measures affecting the storage levy and tax measures issues of the year 2009 because of be declared exempt from income tax for the tax authorities from income before deduction of expenses of 0.5% percent for the poyres hard income before deduction of expenses not exceeding 1,000,000 baht.

Keywords: Personnel income tax payer, Tax measures to stimulate the economy

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์สาขาวิชา
วิทยาการจัดการทุกท่านที่ได้ให้ความรู้ในการศึกษา และ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ไว้ ณ ที่นี้ คือ
รองศาสตราจารย์ สุขุมลย์ ชำนิจ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ให้
คำปรึกษา คำแนะนำ พร้อมทั้งเสียสละเวลาตรวจสอบ รวมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องด้านต่าง ๆ ตลอด
มา

ขอขอบคุณ เพื่อน ๆ จากสำนักงานสรรพากรพื้นที่ตากที่ให้ข้อคิดเห็นและความร่วมมือ
ในการวิจัย รวมทั้งเพื่อน MBA (ภาคเหนือ) รุ่น 5 และ รุ่น 6 ที่ให้ความช่วยเหลือ และ เป็นกำลังใจ
เสมอมา

สายใจ เตชะสาย

กันยายน 2552

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	3
ประเด็นปัญหาที่ศึกษา	3
ขอบเขตการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	8
ทฤษฎีและแนวคิดด้านระบบภาษีที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ	8
แนวคิดเกี่ยวกับ โครงสร้างและระบบภาษีอากร	10
มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล	14
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	27
การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
การวิเคราะห์ข้อมูล	28
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	31
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เสียภาษีที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ บุคคลธรรมดา	33

สารบัญ (ต่อ)

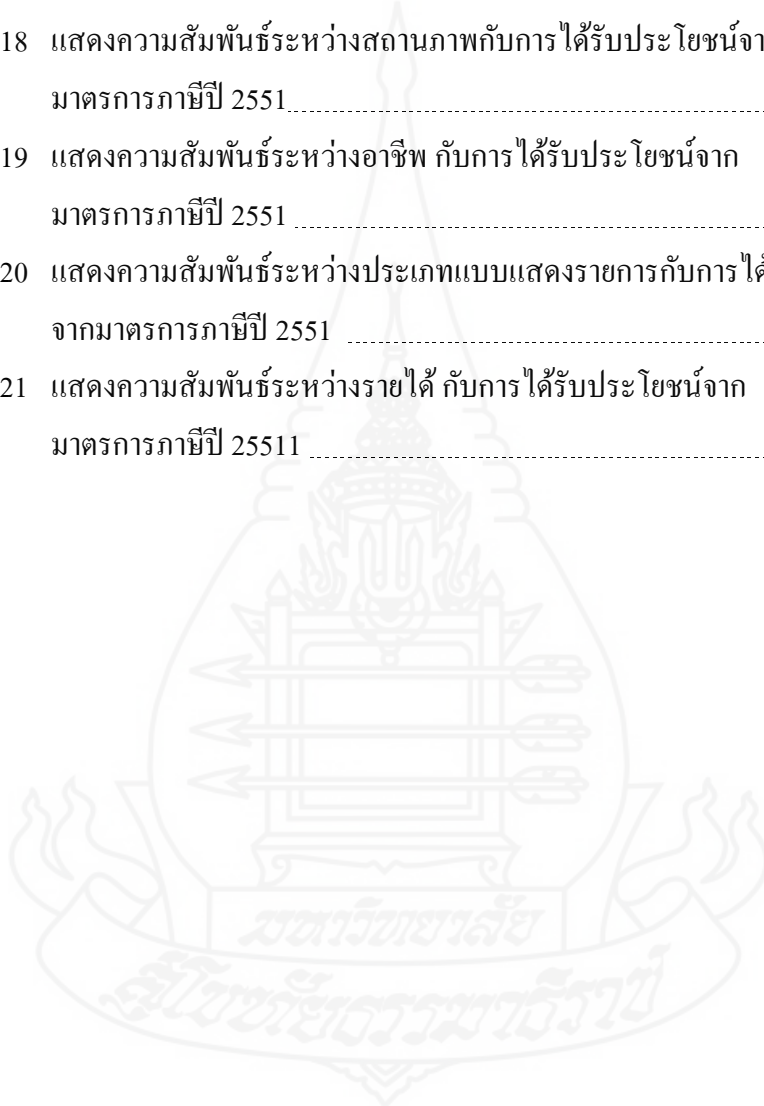
	หน้า
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีจากการการยื่นแบบ ของผู้เสียภาษี.....	44
ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มีต่อมาตรการภาษี.....	55
ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีว่ามาตรการใดที่หากมีการดำเนินการ แล้วที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์มากที่สุด.....	58
ตอนที่ 6 วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และมาตรการภาษี.....	59
บทที่ 5 สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	68
สรุปการศึกษา	68
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	77
ภาคผนวก	80
ก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	81
ข กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการภาษี.....	86
ค ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	93
ง ตารางค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและมาตรการภาษี.....	106
ประวัติผู้ศึกษา.....	113

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1	แสดงข้อมูลจำนวนผู้เสียหายในท้องที่จังหวัดตาก ปีภาษี 2549..... 25
ตารางที่ 3.2	แสดงผลการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง..... 27
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียหายเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตาก 31
ตารางที่ 4.2	ข้อมูลที่ผู้เสียหายใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตาก..... 33
ตารางที่ 4.3	แสดงรายละเอียดตามประเภทแบบรายได้ และสถานะของแบบที่ใช้ยื่น 35
ตารางที่ 4.4	แสดงรายละเอียดตามประเภทแบบ รายได้และรายการลดหย่อนภาษี ที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการ 38
ตารางที่ 4.5	แสดงรายละเอียดตามประเภทแบบ รายได้และรายการลดหย่อนภาษี ที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการ 39
ตารางที่ 4.6	ข้อมูลเบื้องต้นของค่าลดหย่อนที่ใช้ในมาตรการภาษี..... 44
ตารางที่ 4.7	เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการ รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต 47
ตารางที่ 4.8	เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการ เลี้ยงชีพ 50
ตารางที่ 4.9	เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาว 52
ตารางที่ 4.10	เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551..... 53
ตารางที่ 4.11	แสดงผลของมาตรการภาษีและการนำไปใช้ประโยชน์..... 55
ตารางที่ 4.12	ความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษี เรียงตามลำดับ 56
ตารางที่ 4.13	ความคิดเห็นทั่วไปต่อมาตรการภาษีปี 2551 ต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ..... 57
ตารางที่ 4.14	แสดงลำดับความคิดเห็นของผู้เสียหายที่เห็นว่ารายการลดหย่อนที่ได้ รับประโยชน์มากที่สุด 58
ตารางที่ 4.15	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับประโยชน์จาก มาตรการภาษีปี 2551..... 60
ตารางที่ 4.16	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุ กับการได้รับประโยชน์จาก มาตรการภาษีปี 2551 61

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับการได้รับประโยชน์จากมาตรการ ภาษีปี 2551.....	62
ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการได้รับประโยชน์จาก มาตรการภาษีปี 2551.....	63
ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับการได้รับประโยชน์จาก มาตรการภาษีปี 2551	64
ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทแบบแสดงรายการกับการได้รับประโยชน์ จากมาตรการภาษีปี 2551	65
ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ กับการได้รับประโยชน์จาก มาตรการภาษีปี 2551.....	66

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา..... 5

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในการบริหารประเทศรัฐบาลมีความจำเป็นต้องดูแลบริหารรายได้และรายจ่ายของ รัฐบาลให้มีความสมดุลโดยมีการใช้นโยบายการเงินและการคลังในการจัดการกับรายได้และรายจ่าย ประเทศไทยเองก็เช่นกันมีการดำเนินนโยบายการคลังในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพ เศรษฐกิจและสังคม ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของรัฐบาลในการดำเนินนโยบายทางการเงินการคลัง เพื่อ รักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ (Economic Growth) ให้มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่องและอยู่ ในระดับที่เหมาะสม รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ (Economic Stable) เพื่อให้มีความสมดุลทั้งทาง ภาคการเงิน การผลิต สถาบันการเงิน และความมั่นคงของประเทศ ก่อให้เกิด การกระจายรายได้ และทรัพย์สินอย่างเป็นธรรม (Equitable Income Distribution) เพื่อลดช่องว่างระหว่างรายได้ของ ประชาชน ตลอดจนการดำเนินนโยบาย การจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient Resource Allocation) เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประสิทธิภาพมากที่สุด

นโยบายทางการเงินการคลังที่รัฐบาลนำมาใช้มากที่สุดคือ นโยบายทางภาษี ซึ่งรัฐบาลสามารถนำ มาตรการทางภาษีมาใช้ได้หลายวิธี เช่นการมาตรการทางภาษีเพื่อบังคับให้มีการออม โดยรัฐบาล จัดเก็บภาษีส่วนใหญ่จากประชาชนและนำเงินภาษีที่จัดเก็บได้มาลงทุนในโครงการต่าง ๆ เพื่อความ เจริญเติบโตของประเทศ หรือการมาตรการทางภาษีโดยการใช้ประเภทและอัตรากำไร เพื่อส่งเสริม ให้มีการลงทุน เช่น การยกเว้นภาษีจากรายได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ให้แก่กิจการที่รัฐบาลส่งเสริมการ ลงทุน หรือ การยกเว้นภาษีเงินได้เพื่อส่งเสริมการบริโภคในครัวเรือน เป็นต้น ซึ่งรัฐบาลจะใช้ มาตรการทางภาษีในรูปแบบใด ขึ้นอยู่กับทิศทาง ทางเศรษฐกิจที่เป็นอยู่ในปัจจุบันและสภาพ เศรษฐกิจที่รัฐบาลต้องการให้เป็นไป

นับตั้งแต่ปี 2550 เศรษฐกิจของประเทศอยู่เริ่มเข้าสู่ภาวะชะลอตัวอันเกิดจากปัจจัย ภายในประเทศและภายนอกประเทศ ทำให้ราคาสินค้าอุปโภค - บริโภค ทั่วไปมีราคาสูงขึ้น ประชาชนทั่วไปมีการใช้จ่ายลดลงเกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจ อัตรากำไรเจริญเติบโตของ เศรษฐกิจมีแนวโน้มที่ลดลง ซึ่ง รัฐบาลต้องเข้ามาแก้ไขเพื่อสร้างความเจริญเติบโตและความ เข้มแข็งทางเศรษฐกิจของประเทศ

จากการประชุมคณะรัฐมนตรีในวันที่ 4 มีนาคม 2551 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามข้อเสนอของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการใช้มาตรการภาษีเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายของรัฐบาลที่จะกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ โดยการเร่งฟื้นฟูระบบเศรษฐกิจให้มีความเข้มแข็ง โดยมาตรการภาษี เป็นการเพิ่มรายได้แก่ประชาชน และ ส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือน ตลอดจนช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม สำหรับมาตรการภาษีที่จะนำมาใช้ประกอบด้วย 3 มาตรการหลัก 16 มาตรการย่อย มาตรการภาษีที่เกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง ได้แก่ มาตรการภาษีเพื่อเพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน และ ส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือน รวมทั้งช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคมซึ่งประกอบด้วย ให้ปรับเพิ่มเงินได้สุทธิ ที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากเดิมที่กำหนดไว้ 100,000 บาท เป็น 150,000 บาท ปรับเพิ่มวงเงินการยกเว้น และการหักค่าลดหย่อนเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิตจากเดิมที่กำหนดไว้ 50,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็น 100,000 บาท ปรับเพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 30,000 บาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 50,000 บาท ปรับเพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากเดิมที่กำหนดไว้ไม่เกิน 3 แสนบาท เพิ่มขึ้นเป็นไม่เกิน 50,000 บาท โดยมาตรการดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2551 เป็นต้นไป

จังหวัดตากเป็นจังหวัดที่มีความหลากหลายในด้านของเศรษฐกิจ มีประชากรผู้เสียภาษีตามข้อมูลการยื่นแบบในเดือนมกราคม - มีนาคม 2549 จำนวน 33,406 คน แยกเป็นผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 10,130 คน และ ภ.ง.ด. 91 จำนวน 23,276 คน เงินได้พึงประเมินเฉลี่ยทั้งสองประเภทแบบ 274,858 บาท ซึ่งเป็นระดับเงินได้พึงประเมินที่ค่าลดหย่อน มีผลต่อการชำระภาษี หากผู้เสียภาษีสามารถนำค่าลดหย่อนมาใช้ในการคำนวณภาษีเพิ่มขึ้น จะทำให้ผู้เสียภาษีชำระภาษียลดลง เท่ากับว่า ผู้เสียภาษีมียาได้เพิ่มขึ้น ซึ่งผู้เสียภาษีอาจใช้เงินได้ส่วนเพิ่มนี้ไปใช้ในการออม หรือ ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ซึ่งก็จะเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับภาคธุรกิจในการชำระภาษีที่ชะลอตัว เป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจ ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย

แต่หากผู้เสียภาษีมิได้มีค่าลดหย่อนตามที่ระบุในมาตรการภาษี หรือ เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอัตราก้าวหน้าร้อยละ 0.05 ของเงินได้พึงประเมิน ก็จะเป็นเหตุให้ผู้เสียภาษีไม่ได้ใช้สิทธิประโยชน์จากมาตรการภาษีนี้อย่างเต็มที่

ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงข้อเท็จจริงจากประชาชนผู้เสียภาษีว่าภายหลังรัฐออกมาตรการภาษีนี้นี้ ประชาชนผู้เสียภาษีได้ใช้ประโยชน์จากมาตรการภาษีนี้น้อยเพียงใด มีการใช้เงินได้ส่วน

เพิ่มขึ้นจากสิทธิประโยชน์ทางภาษีไปในทิศทางใด และ มีความคิดเห็นเช่นไรต่อมาตรการภาษีของรัฐ จึงทำให้ต้องมีการศึกษาในเรื่องดังกล่าว

2. วัตถุประสงค์การศึกษา

2.1 เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนผู้เสียภาษีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐ

2.2 เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กับมาตรการภาษีของรัฐบาล

3. ประเด็นปัญหาที่ศึกษา

3.1 ผู้เสียภาษีเงินได้ซึ่งผู้ที่ได้ใช้สิทธิประโยชน์จากมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล มีจำนวนมากน้อยเพียงใด คิดเป็นสัดส่วนเท่าใดของผู้เสียภาษีทั้งหมด

3.2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการภาษีของของรัฐบาล และ มาตรการภาษีในเรื่องใดที่ทำให้ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ใช้สิทธิประโยชน์นั้นมากที่สุด

3.3 ผู้เสียภาษีได้นำเงินได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากชำระภาษีลดลงนี้ไปใช้ประโยชน์อย่างไร

3.4 ผู้เสียภาษีมีความคิดเห็นที่รัฐควรออกมาตรการภาษีในเรื่องใดจึงจะเป็นการลดภาระภาษี ให้กับผู้เสียภาษีได้ดีที่สุด

4. ขอบเขตของการศึกษา

4.1 **ขอบเขตเนื้อหา** การศึกษานี้จะดำเนินการสำรวจความคิดเห็นจากผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ยื่นแบบ แสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด 91 และ ภ.ง.ด. 90 ในเขตจังหวัดตาก ที่มีต่อมาตรการภาษีของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 4 ประการ ดังนี้คือ

1. การยกเว้นภาษีเงินได้สุทธิ จำนวน 150,000 บาทแรก
2. การเพิ่มค่าลดหย่อนการประกันชีวิต จากเดิม 50.000 บาท เป็น 100.000 บาท

3. เพิ่มวงเงินการหักลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 300,000 บาท เป็น 500,000 บาทสำหรับ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน

4. เพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 300,000 บาท เป็น 500,000 บาท สำหรับค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

4.2 ขอบเขตประชากร คือ ผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีเงินได้ตามมาตรา 40 (1) – (8) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด. 90 และ ภ.ง.ด. 91 ที่อยู่ในเขตท้องที่จังหวัดตาก

4.3 ขอบเขตเวลา ศึกษาในช่วงระยะเวลา ตั้งแต่เดือน เมษายน – พฤษภาคม 2552 ซึ่งเป็นช่วงเวลาหลังการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด. 91 และ ภ.ง.ด. 90 ปีภาษี 2551

4.4 ขอบเขตด้านตัวแปร

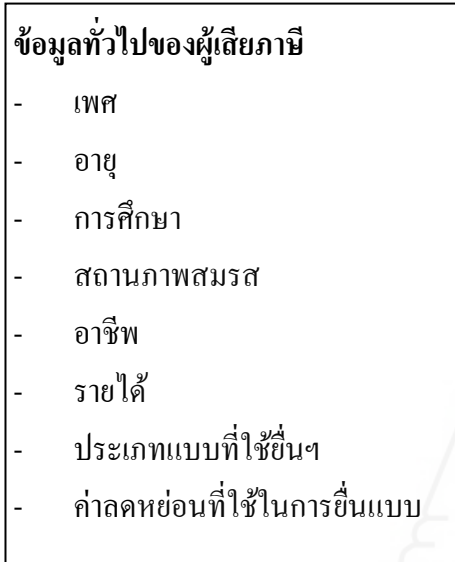
โดย กำหนดตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เสียภาษี จำแนกเป็นเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส ประเภทแบบที่ใช้ยื่นต่อกรมสรรพากร อาชีพ รายได้ ค่าลดหย่อนตามประมวลรัษฎากรที่ใช้ในการยื่นแบบ

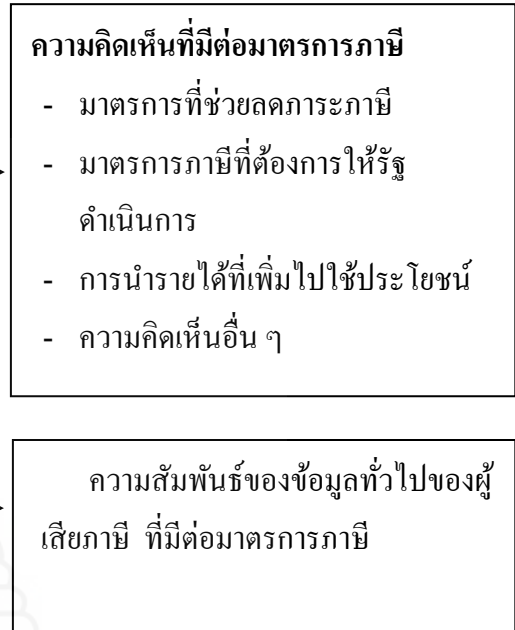
2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มีต่อมาตรการทางภาษี และความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีปี 2551 และปัจจัยส่วนบุคคลของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรอบแนวคิดการศึกษา

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการศึกษา

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง เงินภาษีที่รัฐจัดเก็บจากผู้มีเงินได้พึงประเมิน ตามประมวลรัษฎากร มาตรา 40 (1)-(8) ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่จะต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษี

5.2 เงินได้พึงประเมิน หมายถึง เงิน ทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใด ซึ่งอาจเป็นตัวเงินหรือที่ไม่เป็นตัวเงิน ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน รวมไปถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้อื่นออกให้ ผู้มีเงินได้ในปีภาษี ก่อนหักค่าใช้จ่ายหรือค่าลดหย่อน เงินได้พึงประเมินตามประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ 8 ประเภทตามมาตรา 40(1)-(8)

5.3 ค่าใช้จ่าย หมายถึง รายจ่ายที่ต้องจ่ายหรือถือว่าได้จ่ายไปตามความจำเป็นและสมควรเพื่อหารายได้ของผู้มีเงินได้หรือกิจการของผู้มีเงินได้ ตามประมวลรัษฎากรกำหนดวิธีการหักค่าใช้จ่าย 2 ประเภทคือ การหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา และการหักค่าใช้จ่ายจริงตามความจำเป็นและสมควร

5.4 ค่าลดหย่อน หมายถึงจำนวนเงินที่กฎหมายกำหนดให้หักออกจากเงินได้พึงประเมินหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีตามสถานภาพของผู้มีหน้าที่เสียภาษีแต่ละบุคคล

5.5 การออม หมายถึง การเก็บรักษาเงิน หรือรายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยมีได้นำมาใช้จ่าย อีกนัยหนึ่งหมายถึง ลักษณะการที่ บุคคลหนึ่งมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่มีการใช้จ่ายคงเดิม

5.6 มาตรการภาษี หมายถึง มาตรการภาษีที่รัฐบาลประกาศใช้เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา 4 ประการดังนี้คือ

- การยกเว้นภาษีเงินได้สุทธิ จำนวน 150,000 บาทแรก
- การเพิ่มค่าลดหย่อนการประกันชีวิต จากเดิม 50,000 บาท เป็น 100,000 บาท
- เพิ่มวงเงินการหักลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 300,000 บาท เป็น 500,000 บาทสำหรับ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการหรือเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน
- เพิ่มวงเงินการหักค่าลดหย่อนเงินได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 300,000 บาท เป็น 500,000 บาท สำหรับค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

5.7 การใช้สิทธิประโยชน์จากมาตรการภาษี หมายถึง การที่บุคคลหนึ่งมีค่าลดหย่อนหรือเงินได้สุทธิ ตรงตามเงื่อนไขของมาตรการภาษี และ มีการนำไปใช้ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

5.8 การเพิ่มรายได้ หมายถึง เงิน หรือผลประโยชน์อื่นใดที่อาจคำนวณได้เป็นตัวเงินที่เพิ่มมากขึ้น และการนำ เงิน หรือผลประโยชน์อื่นนั้น มาใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ประชาชนทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากมาตรการภาษี ช่วยในการวางแผนภาษีของผู้เสียภาษี เสริมสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษี

6.2 สร้างความสนใจในการเสียภาษี ช่วยสนับสนุนผู้อยู่นอกระบบให้เข้าสู่ระบบภาษีอากร และสร้างความเป็นธรรมในการเสียภาษี ตามนโยบายของกรมสรรพากร

6.3 ภาคธุรกิจทั่วไป ทราบถึงข้อมูลของผู้เสียภาษีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายและเพื่อนำข้อมูลดังกล่าวมาปรับปรุงและวางแผนการตลาด ให้เข้าถึงผู้บริโภคในกลุ่มนี้เพื่อขยายตลาดของธุรกิจให้เพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีผลต่อการขายสินค้า

6.4 ภาครัฐกิจที่เกี่ยวข้องกับค่าลดหย่อนที่ได้รับประโยชน์จะมาตรการภาษีจะให้เห็นช่องทางว่า จากประโยชน์ที่ได้รับ ภาครัฐเสียภาษีกลุ่มใดบ้างที่ยังเข้าไม่ถึงค่าลดหย่อนดังกล่าวจะได้วางแผนกลยุทธ์ ชักนำกลุ่มนั้นเข้ามาเป็นลูกค้า

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารั้ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้รวบรวม แนวคิด ทฤษฎี ข้อกฎหมาย และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อมาใช้ในการกำหนดกรอบความคิดในการศึกษา และ แนวทางในการดำเนินงาน ตามรายละเอียดดังนี้

1. ทฤษฎีและแนวคิดด้านระบบภาษีที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับ โครงสร้างและ ระบบภาษีอากร
3. มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล
4. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทฤษฎีและแนวคิดด้านระบบภาษีที่เกี่ยวข้องในด้านเศรษฐกิจ

แนวความคิดหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจ ได้แก่

1.1 ทฤษฎีของมัสเกรฟ (Musgrave) (ชมเพลิน :2524) ซึ่งได้สร้างทฤษฎี ซึ่งอธิบายพัฒนาการของโครงสร้างภาษี โดยเห็นว่าปัจจัยสำคัญที่กำหนดโครงสร้างภาษีได้แก่ ปัจจัยทางเศรษฐกิจ และ ปัจจัยทางด้านการเมืองและสังคม

1.1.1 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ มีผลต่อการพัฒนาการของโครงสร้างภาษีได้ 2 ทางคือ

- เมื่อโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศเปลี่ยนแปลงไปกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ลักษณะของฐานภาษี ก็จะเปลี่ยนแปลงไปด้วย และ การจัดการเกี่ยวกับระบบรายได้ของรัฐบาลจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกัน

- วัตถุประสงค์ของเศรษฐกิจ ทางด้านนโยบายภาษีก็จะเปลี่ยนแปลงไปตามขั้นตอนของการพัฒนาเศรษฐกิจ ในการพิจารณาอิทธิพลของปัจจัยทางเศรษฐกิจ มัสเกรฟ ได้แบ่งการพัฒนาเศรษฐกิจเป็น 2 ระยะคือ ระยะแรก และ ระยะหลัง

ระยะแรก ประเทศยังมีระดับรายได้ต่ำ โครงสร้างทางเศรษฐกิจจะเป็นตัวกำหนดโครงสร้างของระบบภาษี ซึ่งภาษีที่สำคัญของภาคเกษตรกรรม คือ ภาษีที่ดิน ส่วนเศรษฐกิจนอกภาคการเกษตรนั้น เนื่องจากอุตสาหกรรมโรงงานมีขนาดเล็ก ธุรกิจการค้ายังค่อนข้างแคบ ทำให้ฐานภาษีสรรพสามิตและภาษีการขายมีขนาดเล็ก ประเทศจึงต้องหันไปพึ่งรายได้จากแหล่งอื่น เช่น รายได้จากรัฐวิสาหกิจ ส่วนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มิได้อาศัยฐานภาษีที่ใช้กันโดยทั่วไป แต่เป็นภาษีที่ประเมินตามแหล่งรายได้ มิใช่เป็นภาษีเงินได้ที่บุคคลประเมินได้รับทั้งหมดซึ่งภาษีจากรายได้ที่จัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด คือ ภาษีจากแหล่งเงินเดือนและค่าจ้างของข้าราชการ พนักงานของบริษัท หรือ ห้างร้านใหญ่ ๆ ส่วนการจัดเก็บภาษีเงินได้จากองค์กรธุรกิจนั้น เนื่องจากมีความลำบากในการประเมินรายได้ขององค์กรธุรกิจ โดยมีการกำหนดอัตราภาษีจากยอดขาย ซึ่งทำให้มีลักษณะเหมือนกับภาษีการขาย ส่วนภาษีเงินได้นิติบุคคลจะจัดเก็บได้เฉพาะกิจการใหญ่ ๆ ซึ่งมีอยู่น้อย และส่วนใหญ่เป็นของชาวต่างประเทศ และ ผู้ที่มีรายได้สูง ๆ นั้น ส่วนใหญ่มีรายได้จากทุนซึ่งมักไม่มีการประเมินรายได้จากทุน จึงทำให้โครงสร้างภาษีมีความไม่เป็นธรรมอย่างมาก เนื่องจากข้อจำกัดของการเก็บภาษีเงินได้ซึ่งเกิดปัญหาด้านบัญชี การบริหารภาษี การหลีกเลี่ยงภาษี การหลบภาษี ตลอดจนการลงโทษ ทำให้ประเทศที่กำลังพัฒนาจึงต้องพยายามพัฒนาระบบภาษีของตนให้สามารถทำรายได้ให้มากยิ่งขึ้นจากแหล่งที่จะเอื้ออำนวยให้มีการประเมินภาษีได้โดยตรง และสามารถใช้มาตรการทางด้านการบริหารการจัดเก็บได้อย่างมีประสิทธิภาพ ระบบภาษีนี้ เช่น ระบบภาษีที่จัดเก็บจากสินค้าจากต่างประเทศ ได้แก่ภาษีสินค้าขาออก ภาษีสินค้าขาเข้า โดยจัดเก็บภาษีในอัตราที่สูงสำหรับสินค้าฟุ่มเฟือย ซึ่งการหลีกเลี่ยงทำได้ยากขึ้น ทำให้ระบบภาษีมีความเป็นธรรม มากขึ้นกว่าความพยายามในการจัดเก็บภาษีจากรายได้ในอัตราก้าวหน้า

ระยะหลัง เป็นระยะที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจมากขึ้น ธุรกิจต่าง ๆ ทั้งธุรกิจการค้า และธุรกิจการผลิตได้ขยายตัวส่งผลต่อการจ้างแรงงานที่มีการขยายตัวตามไปด้วยตลอดจนการปรับปรุงทางด้านการบริหาร ด้านการจัดการและการบัญชีขององค์กรธุรกิจ มีผลทำให้สามารถปรับปรุงการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้นิติบุคคลรวมทั้งภาษีทางอ้อมได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ฐานภาษีกว้างมากขึ้นกว่าเดิม และ สัดส่วนของภาษีทางตรงต่อรายได้ภาษีทั้งหมดเพิ่มขึ้น ถึงแม้ว่ารัฐบาลจะมีการจัดเก็บภาษีต่าง ๆ มากขึ้นแต่ก็จะเพิ่มความยุ่งยาก สลับซับซ้อนมากขึ้นทางด้านกฎหมาย และ การกำหนดรูปแบบขององค์กรที่จะเป็นผู้มีรายได้ ดังนั้น นักวางแผนภาษีจึงอาจต้องพบกับปัญหาและอุปสรรคที่ต้องการแก้ไขไม่รู้จบสิ้น ในการที่จะแก้ไขพระราชบัญญัติภาษีให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างทางเศรษฐกิจ และ เพื่อให้ทันต่อวิธีการใหม่ ๆ ในการหลบเลี่ยงภาษี การหนีภาษีของผู้เสียภาษีอากร

1.1.2 ปัจจัยทางด้านการเมือง มัสเกรฟ พิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมืองจะมีความสัมพันธ์กับการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษี และมาตรฐานของภาษีที่เป็นธรรม มักจะเป็นปัจจัยในการเลือกเครื่องมือทางด้านภาษีที่เหมาะสม เช่น ปรัชญาของความเสมอภาค เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดระบบภาษีแบบก้าวหน้า โครงสร้างภาษีในสมัยใหม่มักเป็นโครงสร้างภาษีทางตรงมีความสำคัญมากขึ้น โดยเฉพาะการจัดเก็บภาษีเงินได้ การเปลี่ยนแปลงทางสังคมจากระบบศักดินาเป็นสังคมนายทุน ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงฐานภาษีจากทรัพย์สินมาเป็นรายได้สำหรับภาษีอื่น ๆ เช่น ภาษีที่จัดเก็บจากฐานการบริโภคก็ยังไม่มีประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีแบบก้าวหน้า แม้จะมีการจัดเก็บภาษีสินค้าฟุ่มเฟือยในอัตราที่สูงก็ตาม แต่ฐานภาษีส่วนใหญ่ยังคงเป็นสินค้าอุปโภค บริโภคที่จำเป็น ผลที่มีต่อการกระจายรายได้ก็ยังเป็นแบบถอยหลัง ดังนั้นการพัฒนาโครงสร้างภาษีแบบก้าวหน้าจะเป็นไปได้ต่อเมื่อมีการจัดเก็บภาษีจากรายได้และมีการจัดเก็บภาษีทางตรงให้มากขึ้นเพื่อทดแทนภาษีทางอ้อม

1.2 แนวคิดเกี่ยวกับนโยบายการคลังเพื่อก่อให้เกิดการเจริญเติบโตและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

ในการที่จะก่อให้เกิดการเจริญเติบโตและมีการพัฒนาทางเศรษฐกิจให้เจริญรุ่งเรืองจะต้องมีการทำให้อุปสงค์มวลรวม หรือ รายได้ประชาชาติเพิ่มขึ้นตามอุปสงค์มวลรวม อันได้แก่การอุปโภค บริโภค การลงทุนของเอกชน การใช้จ่ายของรัฐบาล และ ผลสุทธิทางการค้าระหว่างประเทศ ซึ่งเราจำเป็นต้องใช้เครื่องมือทางการคลังเพื่อให้ส่วนประกอบของอุปสงค์มวลรวมเพิ่มขึ้น ได้แก่ การเพิ่มการบริโภค เพิ่มการลงทุนของเอกชน ซึ่งรัฐบาลอาจใช้นโยบายการลดภาษีอากร และ ผลสุทธิจากการค้าระหว่างประเทศซึ่งรัฐบาลอาจใช้นโยบายการลดภาษีเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจในภาคเอกชนให้มีการลงทุนเพิ่มขึ้น ในส่วนของภาครัฐบาลใช้นโยบาย การใช้จ่ายของรัฐบาลเป็นตัวกระตุ้นทางเศรษฐกิจ เช่น การส่งเสริมการบริโภคในภาคเอกชนโดยการใช้จ่ายเพื่อก่อให้เกิดการจ้างงานเพิ่มขึ้น เพื่อให้คนจนมีรายได้เพิ่มขึ้นซึ่งจะส่งผลต่อเนื่องต่อไปให้ผู้บริโภคมีกำลังซื้อเพิ่มขึ้นมีความต้องการในสินค้ามากขึ้น เกิดการขยายการผลิต เกิดความต้องการปัจจัยการผลิตทั้งด้านวัตถุดิบ และ การจ้างแรงงานเพิ่มสูงขึ้น

2. แนวคิดเกี่ยวกับโครงสร้างและ ระบบภาษีอากร

2.1 วัตถุประสงค์โดยทั่วไปของการจัดเก็บภาษี

ภาษีอากรเป็นเครื่องมือทางการคลังที่สำคัญประเภทหนึ่งของรัฐบาล ซึ่งรัฐบาลใช้ในการโอนทรัพยากรจากภาคเอกชนมาสู่ภาครัฐบาล การเก็บภาษีอากรมีวัตถุประสงค์หลักในการ

หารายได้มาใช้จ่ายในการดำเนินงานต่าง ๆ ของรัฐในการสร้างสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ให้แก่ประชาชน แต่ในการจัดเก็บภาษีอากรดังกล่าวก็จะต้องมีการดำเนินการให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์อื่น ๆ ในเชิงเศรษฐกิจและสังคมด้วย ซึ่งวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้

2.1.1 การจัดเก็บภาษีอากรเพื่อการจัดสรรทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น ในการใช้วัตถุประสงค์นี้ จะเป็นการใช้เพื่อควบคุมหรือการส่งเสริมการบริโภคหรือการผลิตสินค้าบางประเภท ตลอดจนพฤติกรรมทางเศรษฐกิจอื่น ๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมให้มากที่สุด

2.1.2 เพื่อกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เป็นธรรม ซึ่งในการเก็บภาษีอากรแต่ละประเภทนั้นเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้และทรัพย์สินให้เกิดความเป็นธรรมมากขึ้น เช่น การจัดเก็บภาษีเงินได้ในอัตราก้าวหน้า ซึ่งผู้มีรายได้สูงจะเสียภาษีสูงกว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า หรือการจัดเก็บภาษีทรัพย์สินหรือมรดก

2.1.3 เพื่อการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ รัฐบาลสามารถใช้การจัดเก็บภาษีอากรมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจได้ เช่นภาวะเศรษฐกิจรุ่งเรืองรัฐบาลอาจมีการจัดเก็บภาษีอากรเพิ่มขึ้นหรือ ลดหรือ กำกับทิศทางในการบริโภคภาคเอกชนให้เป็นไปอย่างเหมาะสม และเพื่อมิให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือหากระบบเศรษฐกิจประสบปัญหาภาวะเงินเฟ้ออยู่แล้ว ก็สามารถลดแรงกดดันทางด้านเงินเฟ้อได้

2.2 ลักษณะของภาษีอากรที่ดี

ประชาชนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากรตามที่กฎหมายบัญญัติ ในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ดีนั้น มีหลักการบางประการที่ควรคำนึงถึงเพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากรและให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

2.2.1 **มีความเป็นธรรม** ประชาชนควรมีหน้าที่เสียภาษีอากรให้รัฐบาล โดยพิจารณาถึงความสามารถในการเสียภาษีอากรของประชาชนแต่ละคนประกอบกับการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนได้รับเนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล

2.2.2 **มีความแน่นอนและชัดเจน** ประชาชนสามารถเข้าใจความหมายได้โดยง่าย และเป็นการป้องกันมิได้เจ้าพนักงานใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

2.2.3 **มีความสะดวก** วิธีการและกำหนดเวลาในการเสียภาษีอากรควรต้องคำนึงถึงความสะดวกของผู้เสียภาษีอากร

2.2.4 **มีประสิทธิภาพ** ประหยัดรายจ่ายทั้งของผู้จัดเก็บและผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรทำให้จัดเก็บภาษีอากรได้มากโดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

2.2.5 **มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ** พยายามไม่ให้การเก็บภาษีอากรมีผลกระทบต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือมีผลกระทบน้อยที่สุด

2.2.6 อำนวยรายได้ สามารถจัดเก็บภาษีอากรได้อย่างเป็นกอบเป็นกำ มีรายได้เพียงพอต่อการใช้จ่ายเพื่อดำเนินกิจการตามหน้าที่ของรัฐบาล

2.2.7 มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

2.3 โครงสร้างของระบบภาษีที่ดี

โครงสร้างของระบบภาษีที่ดีควรที่จะเอื้ออำนวยต่อประชาชน และสามารถสร้างรายได้ให้แก่รัฐได้ โดยเมื่อมีระบบโครงสร้างภาษีอากรที่ดีแล้ว ประเทศมีการพัฒนา ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ซึ่งโครงสร้างที่ดีของระบบภาษีควรมีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. ภาระของภาษี หรือค่าใช้จ่ายของรัฐจะต้องกระจายแก่ประชาชนผู้เสียภาษีทุกคนอย่างยุติธรรม คือการที่แต่ละคนควรจะแบกรับภาระภาษีตามฐานะของตนอย่างยุติธรรม
2. การเลือกเก็บภาษีแต่ละชนิดนั้น จะต้องพยายามให้มีผลกระทบหรือผลเสียหายน้อยต่อการตัดสินใจในทางเศรษฐกิจหรือการทำงานของกลไกตลาดน้อยที่สุด นอกจากนี้ภาษีอากรต่าง ๆ ที่จัดเก็บนั้น ควรจะใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแก้ไขการใช้ทรัพยากรที่ไร้ประสิทธิภาพของภาคเอกชนด้วย
3. โครงสร้างของภาษีควรเอื้ออำนวยต่อการใช้นโยบายของรัฐบาลเพื่อรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและ ช่วยส่งเสริมความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจด้วย
4. ระบบของภาษีต่าง ๆ ที่จัดเก็บต้องเป็นที่แจ้งชัดต่อผู้เสียภาษีและการบริหารจัดการจัดเก็บเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษีและภาระของผู้เสียภาษี ควรอยู่ในอัตราที่ต่ำเมื่อเทียบกับเป้าหมาย ในการจัดเก็บภาษี กล่าวคือ การใช้ภาษีเป็นเครื่องมือเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด รัฐจะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บภาษี และ ภาระหรือความเดือดร้อนของผู้เสียภาษีด้วย

2.4 ภาษีอากรที่จัดเก็บในของประเทศไทย

ภาษีอากรเป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญที่สุดของรัฐบาล เพื่อนำไปใช้จ่ายในการพัฒนาประเทศ ภาษีอากรในที่นี้หมายถึง ภาษีอากรที่จัดเก็บโดยรัฐบาลกลางซึ่งรัฐบาลจัดเก็บภาษีจากฐานรายได้ รายได้รวมของรัฐบาลประกอบด้วยรายได้ภาษีอากร และ รายได้ที่มีใช้ภาษีอากร ซึ่งสามารถแยกประเภทภาษีอากรตามภาระภาษีได้เป็น ภาษีทางตรง และ ภาษีทางอ้อม ภาษีทางตรง ประกอบด้วย ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ ภาษีเงินได้นิติบุคคลภาษีทางอ้อม ประกอบด้วย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีสรรพสามิต และ ภาษีศุลกากร ชมเพลิน (2524)

2.5 ปัจจัยที่มีสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาษีของไทย

สำหรับระบบโครงสร้างภาษีอากรของประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงมาแล้วหลายครั้ง เนื่องจากมีปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงระบบโครงสร้างภาษีให้มีความเหมาะสมกับประเทศในขณะนั้นได้แก่

1. การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศ แต่เดิมเศรษฐกิจของประเทศไทยขึ้นอยู่กับภาคการเกษตรและประชาชนส่วนใหญ่อยู่ในสาขาการผลิตนี้ ประชาชนในสาขาเกษตรส่วนใหญ่มีระดับรายได้ต่ำ และ ส่วนมากไม่อยู่ในระบบภาษี อีกทั้งธุรกิจต่าง ๆ ก็ยังไม่มียระบบบัญชีทันสมัย การเสียภาษีส่วนใหญ่จึงเสียเป็นภาษีเงินได้นิติบุคคล ดังนั้นในระยะแรกของการพัฒนาทางเศรษฐกิจรายได้จากภาษีทางตรงจึงต่ำ เมื่อเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงและพัฒนาขึ้นตามลำดับ ภาคอุตสาหกรรม และการบริการขยายตัวขึ้น มีการจ้างงานในระบบเศรษฐกิจมากขึ้น รายได้เฉลี่ยของประชากร รวมทั้งจำนวนหน่วยธุรกิจและรายได้ของธุรกิจเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้ยังส่งผลให้ฐานภาษีเงินได้ขยายตัวมากขึ้น รายได้จากภาษีอากรทางตรงจึงเพิ่มมากขึ้นด้วยการขยายตัวทางเศรษฐกิจ

2. นโยบายของรัฐบาลในการพัฒนาเศรษฐกิจ ในการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาลสามารถมีอิทธิพลต่อโครงสร้างภาษีอากร เช่น ในช่วงแรกของการพัฒนาเศรษฐกิจรัฐบาลเน้นนโยบายการผลิตเพื่อการทดแทนการนำเข้า จึงมีการปกป้องคุ้มครองอุตสาหกรรมในประเทศโดยการกำหนดอากรขาเข้าในระดับสูงเป็นเครื่องมือหลัก รายได้จากอากรขาเข้าในช่วงแรกจึงค่อนข้างสูง ต่อมามีการสนับสนุนการผลิตเพื่อการส่งออก จึงมีความจำเป็นที่จะต้องให้สินค้าส่งออกมีภาระต้นทุนต่ำสุด จึงมีการลดอากรขาเข้าวัตถุดิบ สินค้าทุน และปัจจัยการผลิตอื่น ๆ และยกเว้นการเก็บอากรสินค้าขาออก ทำให้รายได้จากอากรขาออกลดลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยได้เปิดเสรีทางการค้า และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกในองค์การการค้าโลก และอยู่ได้ข้อผูกพันตามกรอบเขตการค้าอาเซียน ทำให้ประเทศต้องมีการปรับลดอากรขาเข้าตามกรอบที่ตกลงไว้ส่งผลให้รายได้จากอากรขาออกมีแนวโน้มลดลงอย่างมาก

3. การปฏิรูประบบภาษีและการปรับปรุงการบริหารจัดเก็บภาษี โดยมีการปรับปรุงภาษีเงินได้ให้มีความเข้าใจง่ายขึ้น มีอัตราภาษีที่เหมาะสม มีฐานภาษีที่กว้างยอมทำให้รายได้ภาษีเพิ่มขึ้น การปฏิรูปภาษีการขายที่สำคัญ คือ การนำระบบภาษีมูลค่าเพิ่มมาทดแทนภาษีการค้า ในปี พ.ศ. 2535 ซึ่งเป็นการลดปัญหาในการบริหาร และจัดซื้อจัดขายของภาษีการค้า ทำให้การจัดเก็บภาษีการขายทั่วไปเพิ่มสูงขึ้น การเพิ่มประเภทภาษีและเพิ่มรายการสินค้าก็มีส่วนเพิ่มรายได้ภาษีเช่นกัน เช่นการเก็บภาษีเงินได้ปิโตรเลียม มีผลทำให้ภาษีทางตรงสูงขึ้น

4. วัฏจักรเศรษฐกิจ และวิกฤติเศรษฐกิจ ในช่วงที่เศรษฐกิจอยู่ในภาวะตกต่ำมักพบว่ารายได้ภาษีที่เก็บมีแนวโน้มต่ำกว่าประมาณการ และจัดเก็บรายได้ต่ำกว่าช่วงเวลาปกติ

โดยเฉพาะภาษีเงินได้นิติบุคคลและอากรขาเข้า จะลดลงมากในช่วงวิกฤติ เนื่องจากผู้ประกอบการเกิดภาวะขาดทุน ในส่วนของอากรขาเข้าพบว่า การนำเข้าเกือบทุกประเภทลดลง โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือยซึ่งส่วนมากเสียภาษีอากรขาเข้าในอัตราที่สูง

อย่างไรก็ตาม โครงสร้างภาษีอากรที่เหมาะสมกับประเทศที่กำลังพัฒนาในประเทศหนึ่งไม่จำเป็นต้องเหมาะสมกับประเทศอื่น ๆ ก็ได้ เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สภาพความเป็นอยู่ทางสังคม การเมือง ซึ่งแต่ละประเทศจะมีความแตกต่างกันไป และ โครงสร้างภาษีที่เหมาะสมในปัจจุบัน ก็ไม่อาจบอกได้ว่าจะเหมาะสมกับเศรษฐกิจในอนาคตที่เปลี่ยนไป ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการประเมินประสิทธิภาพของโครงสร้างภาษีที่เหมาะสมเป็นระยะ ๆ เพื่อจะได้พัฒนาโครงสร้างของภาษีให้มีความเหมาะสมและเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศตลอดเวลา

3. มาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล

เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ ดังนั้นเพื่อเป็นการ บรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้มีเงินได้ สนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ ส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือน ซึ่งส่งผลเป็นการสนับสนุนการลงทุนใน ตลาดทุน อันจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น รัฐบาลได้ออกพระราชกฤษฎีกา จำนวน 1 ฉบับ คือ พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 470) พ.ศ. 2551 ในวันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2551 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ในวันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้คือ

1. ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้สุทธิจากการคำนวณภาษีเงินได้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทแรก ในปีภาษีนั้น (ไม่รวมถึงภาษีอากรจากการคำนวณในอัตราร้อยละ 0.5 ของยอดเงินได้พึงประเมิน) ทั้งนี้ สำหรับเงินได้สุทธิที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

2. เพิ่มวงเงินของเงินได้ที่กำหนดให้ยกเว้นในการคำนวณเงินได้สุทธิ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไปดังนี้

2.1 เงินได้ที่ถูกจ้างจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในอัตรานี้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้างเฉพาะส่วนที่เกิน หนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสี่แสนเก้าหมื่นบาท สำหรับปีภาษีนั้น

2.2 เงินได้เท่าที่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภานี้

2.3 เงินได้เท่าที่ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ครู หรือบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนเอกชน จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภานี้

2.4 เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภานี้ โดยผู้มีเงินได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกและไถ่ถอนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบห้าปีนับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกหรือไถ่ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงินได้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ และ ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษี มาแล้ว

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนด้วย เงินได้ที่ได้รับยกเว้นดังกล่าว เมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ต้องไม่เกินห้าแสนบาท

3. เพิ่มวงเงินของค่าลดหย่อน สำหรับค่าลดหย่อนที่ผู้มีเงินได้ จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป ดังนี้

3.1 เงินได้เท่าที่ผู้มีเงินได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยในปีภานี้ สำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาทแต่ไม่เกินเก้าหมื่นบาท โดยกรมธรรม์ประกันชีวิตต้องมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร

3.2 เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภานี้ และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคล

ธรรมดาแต่ไม่รวมถึง ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

4. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมาย

ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือ การเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่น (สมนึก: 2546)

ความสำคัญต่อความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็นเป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคล กลุ่มคนที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งแต่แต่ละคนจะแสดงความเชื่อถือและความรู้สึกใด ๆ ออกมาโดยการพูด การเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนนโยบายต่าง ๆ การเปลี่ยนแปลงนโยบายหรือการเปลี่ยนแปลงระบบงาน รวมทั้งในการฝึกหัดทำงานด้วย เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่าง ๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเป็นไปตามความพอใจของผู้ร่วมงาน

ในการศึกษาความคิดเห็นต่าง ๆ ส่วนมากใช้วิธีวิจัยตลาด ได้แก่การซักถาม สอบถาม และ รวบรวมไว้เป็นข้อมูล วิธีในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นคือ การแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อคำถามเพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร และจะสามารถทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้

สิ่งที่มีอิทธิพลทำให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน

1. การศึกษา ระดับการศึกษา มีอิทธิพลมากต่อการแสดงความคิดเห็น เพราะเป็นการวัดประสบการณ์ให้กับบุคคล
2. สื่อ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลมากต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล เพราะว่าจะเป็นการสื่อในการสร้างความคิดเห็นทั้งด้านบวกและด้านลบ
3. กลุ่มและสังคมที่เกี่ยวข้อง บุคคลเมื่ออยู่ในกลุ่มหรือสังคมใด จะมีความคิดเห็นไปทางเดียวกับกลุ่มและสังคมนั้น ๆ กลุ่มมีส่วนผลักดันให้บุคคลมีการเรียนรู้ และมีประสบการณ์

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 ศูนย์วิจัยกสิกร (17 กันยายน 2545) ได้ทำการวิจัย กรณีที่รัฐบาลประกาศลดภาษีเงินได้โดยการเพิ่มยอดยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและ นิติบุคคล ในปีภาษี 2545 ซึ่งได้สรุปผลการวิจัยดังนี้

การที่รัฐได้เข้ามาบีบบบาทในการฟื้นฟูเศรษฐกิจหลังวิกฤติการณ์ทางการเงิน 2540 เป็นต้นมา ได้ทำให้ภาระหนี้ของรัฐมากขึ้นและทำให้สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อจีดีพีเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนได้กลายเป็นข้อจำกัดทางการคลังของรัฐบาล อันทำให้รัฐต้องปรับลดวงเงินงบประมาณปี 2546 ลง ร้อยละ 2.2 จากปีงบประมาณ 2545 นอกจากนี้ รัฐยังได้แสดงความพยายามในการเพิ่มรายได้ โดยเฉพาะรายได้ภาษี โดยจะขยายฐานการจัดเก็บภาษีให้เพิ่มขึ้นก่อนที่จะลดภาษีเพื่อจูงใจให้เข้าสู่ระบบการเสียภาษีมากขึ้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย มีข้อวิเคราะห์และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นการลดภาษีดังกล่าว ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เห็นว่า แนวคิดในการปรับลดภาษีทั้งภาษีบุคคลธรรมดาและภาษีนิติบุคคลนับเป็นแนวทางที่ดีและเหมาะสมต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ ทั้งนี้ จากการที่ภาคการส่งออกยังมีปัจจัยเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจสหรัฐที่ยังมีความไม่แน่นอน การรักษาความต่อเนื่องของการขยายตัวทางเศรษฐกิจจึงต้องขึ้นอยู่กับการใช้จ่ายภาคเอกชนเป็นสำคัญทั้งจากการใช้จ่ายภาคครัวเรือนและการลงทุนภาคเอกชน ซึ่งนอกจากการลดภาษีจะทำให้ระดับการพึ่งพากำลังซื้อจากภายนอกลดลงแล้ว ยังจะเป็นปัจจัยเสริมด้านการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่แข่ง ทั้งทางด้าน การส่งออกและการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment) ซึ่งแม้ว่าการลดภาษีบุคคลธรรมดาและภาษีนิติบุคคลอาจจะทำให้รัฐต้องสูญเสียรายได้ไปบ้าง แต่จากการที่ผู้เสียภาษีและธุรกิจอาจนำเงินที่เสียภาษีน้อยลงไปใช้จ่ายหรือลงทุนต่อ อันทำให้เกิดการผลิตและการจ้างงานต่อเนื่องไปอีก ก็อาจจะทำให้รัฐสามารถจัดเก็บภาษีได้มากขึ้น ดังนั้น ผลกระทบสุทธิของการลดภาษีก็อาจจะไม่มากดังที่กังวล

ส่วนในประเด็นที่ว่า หากรัฐยังมีข้อจำกัดทางการคลังในด้านการรักษาระดับการขาดดุลไม่ให้มากกว่าเป้า อันทำให้รัฐจำเป็นต้องเลือกลดภาษีชนิดใดชนิดหนึ่งแทนที่จะเป็นทั้งสองอย่าง รัฐควรลดภาษีชนิดใดก่อนหรือหลังนั้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย เห็นว่า การลดภาษีแต่ละประเภทก็มีข้อดีและประโยชน์ในแง่มุมต่างกัน แต่ภายใต้ภาวะเศรษฐกิจไทยที่เพิ่งเริ่มฟื้นตัวในขณะที่ยังมีความเสี่ยงจากปัจจัยภายนอกแล้ว การลดภาษีนิติบุคคลก็อาจเป็นนโยบายที่ต้องทำก่อนเนื่องจากอาจทำให้เกิดการลงทุนและการจ้างงาน ซึ่งในที่สุดแล้วก็จะทำให้ประชาชนมีรายได้มากขึ้นและใช้จ่ายมากขึ้น ในขณะที่ในกรณีการลดภาษีบุคคลธรรมดานั้น トラบไคที่ประชาชนยังไม่มี

รายได้หรือรายได้ไม่มากพอ การลดภาษีก็อาจไม่ช่วยให้การใช้จ่ายเพิ่มขึ้นได้ แต่เมื่อประชาชนมีรายได้ การลดภาษีบุคคลธรรมดาควบคู่กับการลดภาษีนิติบุคคลก็อาจจะมีประสิทธิผลมากขึ้น

ศูนย์วิจัยกสิกรไทย ยังเห็นว่า ก่อนที่รัฐจะทำการลดภาษีนิติบุคคล รัฐควรจะทำการศึกษาปัจจัยอื่นๆที่จะช่วยเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน อันอาจเพิ่มทางเลือกให้รัฐ นอกเหนือไปจากการลดภาษีที่จะทำให้รัฐมีแรงกดดันทางการคลังมากขึ้น โดยการศึกษาควรครอบคลุมและเปรียบเทียบทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพนอกจากนี้ ในการเปรียบเทียบ อาจจะต้องทำการเปรียบเทียบระหว่างอุตสาหกรรมด้วย เพื่อจะทำให้รู้ว่าอุตสาหกรรมใดควรจะเป็นอุตสาหกรรมที่ประเทศต้องการให้เป็นตัวนำหลักในการแข่งขัน

สำหรับการลดภาษีนิติบุคคลธรรมดานั้น สามารถทำได้หลายวิธี เช่น การเพิ่มค่าลดหย่อน ซึ่งจะช่วยให้รายได้สุทธิที่จะต้องนำมาคำนวณภาษีน้อยลง การลดอัตราภาษีของแต่ละช่วงรายได้ สุทธิ หรืออาจจะทำโดยการปรับช่วงอัตราภาษี ซึ่งจากการวิเคราะห์ พบว่า กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ (ถึงปานกลาง) จะได้รับประโยชน์จากการเพิ่มค่าลดหย่อนมากกว่าการปรับลดอัตราภาษี ดังนั้น ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จึงเห็นว่า หากรัฐต้องการลดภาษีเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีการใช้จ่ายมากขึ้น เพื่อรักษาระดับการขยายตัวของเศรษฐกิจ การใช้วิธีเพิ่มค่าลดหย่อนน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีกว่า เนื่องจากโดยหลักการแล้ว ผู้มีรายได้ต่ำจะมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคต่อรายได้สูงและมีความโน้มเอียงในการบริโภค (Marginal Propensity to Consume : MPC) ค่อนข้างสูงเมื่อมีรายได้มากขึ้น ดังนั้น การเพิ่มค่าลดหย่อนอันทำให้ภาระภาษีของกลุ่มรายได้ต่ำลดลงก็จะทำให้ผู้บริโภคกลุ่มนี้มีรายได้หลังภาษีที่มากขึ้นด้วย อันจะทำให้เกิดการจับจ่ายใช้สอยมากขึ้น ทั้งนี้ แม้ว่าประชาชนอาจจะนำเงินหลังหักภาษีที่มากขึ้นจากภาระภาษีที่น้อยลงไปใช้จ่ายในทางที่ไม่ก่อให้เกิดการผลิตและการจ้างงานมาก อันทำให้ประสิทธิผลของนโยบายวัดได้ยากหรือไม่เป็นดังคาด แต่การลดภาษีนิติบุคคลธรรมดาก็สะท้อนให้เห็นถึงความพยายามของรัฐที่จะพัฒนาให้ประเทศสามารถพึ่งตัวเองได้มากขึ้น และเป็นการเตรียมการต่อความเสี่ยงจากภายนอกในช่วงต่อไปโดยเฉพาะความเสี่ยงจากสหรัฐ

โดยสรุปแล้ว แม้ว่าประสิทธิผลของนโยบายภาษีอาจจะเป็นสิ่งที่วัดได้ยาก เนื่องจากการบริโภคภาคเอกชนยังจะถูกกำหนดจากปัจจัยอื่นๆ เช่น อัตราดอกเบี้ยและวัฒนธรรมในการบริโภค ในขณะที่การลงทุนของธุรกิจยังจะขึ้นกับปัจจัยด้านโครงสร้าง การเมือง กฎและข้อบังคับทางการเงินของประเทศ ตลอดจนปัจจัยภายนอก เช่น อัตราแลกเปลี่ยน อย่างไรก็ตาม การลดภาษีอาจจะยังเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้การใช้จ่ายยังคงขยายตัวต่อเนื่องไปได้ โดยเฉพาะในช่วงนี้ที่ตัวแปรอื่นๆที่จะมาช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจอยู่ภายใต้ข้อจำกัด เช่น การใช้จ่ายภาครัฐ หรืออยู่ในภาวะที่ยังไม่แน่นอน เช่น ภาคการส่งออก ซึ่งในขณะนี้ก็มีความเสี่ยงมากขึ้นจากสถานการณ์ระหว่างสหรัฐและอิรัก ซึ่งนอกจากการลดภาษีแล้ว รัฐอาจจะต้องมีการพัฒนาทางด้านอื่น เช่น การเพิ่มประสิทธิภาพ

การจัดเก็บ, การแก้ไขการจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน ตลอดจนนโยบายที่เพิ่มความสามารถในการแข่งขันที่ไม่ใช่ภาษี เช่น การพัฒนาบุคลากรให้มีความชำนาญ ควบคู่ไปด้วย

5.2 ศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (พ.ศ. 2551) ได้ศึกษาประเด็นปัญหาและเสนอแนะแนวทางปรับปรุงประมวลรัษฎากร ในหลายประเด็น ภาษี สรุปในประเด็นของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้ดังต่อไปนี้

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

บทบัญญัติของประมวลรัษฎากรส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีประเด็นปัญหาดังต่อไปนี้

1. ความไม่ชัดเจนของคำนิยาม “เงินได้พึงประเมิน”
2. การแบ่งประเภทเงินได้ซึ่งมีความหลากหลายประเภทโดยบางประเภทมีลักษณะของกิจกรรมที่ต่างกันไม่มาก เมื่อประกอบกับความแตกต่างของอัตราค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกันไป ตามประเภทเงินได้ ทำให้เกิดข้อโต้แย้งเกี่ยวกับการกำหนดประเภทเงินได้ที่ผู้มีเงินได้พึงประเมินได้รับจนนำคดีไปสู่ศาลค่อนข้างมาก
3. การให้อำนาจแก่ฝ่ายบริหารออกกฎกระทรวงเพื่อการยกเว้นภาษีให้กับเงินได้บางลักษณะอย่างกว้างขวาง
4. การกำหนดให้เงินได้ของหญิงมีสามีเป็นเงินได้ของสามีและสามีมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการยื่นรายการและเสียภาษีหากสามีภริยาอยู่ร่วมกันตลอดปีภาษี ทำให้ภาระภาษีของครอบครัวสูงขึ้นเนื่องจากเงินได้สุทธิบาทแรกในส่วนของหญิงมีสามีต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราภาษีของเงินได้สุทธิบาทสุดท้ายของสามี
5. การให้ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชติบุคคลเป็นหน่วยภาษีต่างหากจากผู้เป็นสมาชิกของห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีโชติบุคคลนั้น ทำให้มีการใช้บทบัญญัติดังกล่าวกระจายฐานภาษีของผู้เป็นสมาชิกดังกล่าวซึ่งอาจถือได้ว่าเป็นการเลี่ยงภาษีประการหนึ่งในบางกรณี
6. การให้สิทธิในการเลือกเสียภาษีในอัตราราคงที่สำหรับเงินได้ประเภทดอกเบี้ยและประเภทเงินปันผลทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นในระบบ
7. การที่ระบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาขาดบทบัญญัติที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารปรับปรุงบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพื่อให้สอดคล้องกับสถานะทางเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นทุกปี ทำให้อัตรากำไรแท้จริงของผู้เสียภาษีสูงขึ้นตามภาวะเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้น

จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ศูนย์วิจัยกฎหมายและการพัฒนา คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เห็นควรเสนอให้มีการแก้ไขบทบัญญัติส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาดังต่อไปนี้

1. ปรับปรุงเนื้อความของคำนิยาม “เงินได้พึงประเมิน” โดยนำเอาแนวคิดเชิงเศรษฐศาสตร์เข้ามาพิจารณาคำด้วย

2. จัดประเภทของเงินได้พึงประเมินใหม่โดยลดจำนวนประเภทเงินได้พึงประเมินลงให้เหลือ 3 ประเภท ได้แก่

2.1 เงินได้จากการจ้างแรงงานที่เคยบัญญัติอยู่ในมาตรา 40 (1) ทั้งหมด และรวมเอาเงินได้ตามมาตรา 40(2) เฉพาะเงินได้ที่ไม่มีค่าใช้จ่าย หรือมีค่าใช้จ่ายน้อย ลักษณะใกล้เคียงกับเงินได้จากการจ้างแรงงาน เช่น เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ ไม่ว่าจะรับค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใดๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ และเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำนั้น ไม่ว่าจะหน้าที่ หรือตำแหน่งงานนั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

หลักคิดของเงินได้ประเภทนี้ ก็คือ การนำกลุ่มของเงินได้ที่เกิดจากการลงทุนด้วยน้ำพักน้ำแรงหรือคุณสมบัติเฉพาะบุคคลเป็นสำคัญซึ่งมีค่าใช้จ่ายน้อย ออกจากการให้บริการที่ลงทุนด้วยเงินเป็นหลักซึ่งมีค่าใช้จ่ายมาก เนื่องจากจะส่งผลในเรื่องของสัดส่วนการหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนที่สมควรให้หักได้ต่อไป ดังนั้น ตามหลักคิดนี้ จึงต้องแยกเงินได้ตามมาตรา 40(2) บางส่วนมารวมอยู่ในเงินได้ประเภทนี้ด้วยเพราะมีค่าใช้จ่ายน้อย และเงินได้นั้นเกิดจากน้ำพักน้ำแรงของมนุษย์เป็นส่วนใหญ่

2.2 เงินได้จากการลงทุนทางการเงินและทรัพย์สิน โดยรวมเอาเงินได้ตามมาตรา 40(3) (4) และ (5) ในปัจจุบันเข้าไว้ในประเภทเดียวกันทั้งหมด นอกจากนี้เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40(3) ซึ่งได้แก่ ค่าแห่งกวีตวิสต์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล สมควรจะต้องนิยามให้มีความกว้างขึ้นกว่าเดิม เนื่องจาก ปัจจุบันทรัพย์สินทางปัญญามีหลายประเภทมากขึ้น และคำว่า “สิทธิอย่างอื่น” ตามหลักการตีความ “Ejusdem Generic” ต้องตีความไปในทางที่เป็นสิทธิทำนองเดียวกันกับค่าแห่งกวีตวิสต์หรือค่าแห่งลิขสิทธิ์ซึ่งอาจไม่รวมถึงสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาบางประเภทก็เป็นไปได้ แต่หากพิจารณาวัตถุประสงค์ของมาตรา 40(3) ก็คือ เงินได้จากทรัพย์สินทางปัญญาทั้งหมดนั่นเอง

หลักคิดของเงินได้ประเภทนี้ ก็คือ เป็นกลุ่มเงินได้ที่เกิดจากการลงทุนด้วยทรัพย์สิน หรือเป็นเงินได้ที่เป็นดอกผลของทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นมาโดยไม่มีค่าใช้จ่ายหรือมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการเล็กน้อย ดังนั้น เงินได้ประเภทนี้ จะเหมือนกับเงินได้ประเภทแรกตรงที่มีค่าใช้จ่ายดำเนินการน้อย แต่ต่างกันตรงที่การลงทุน ที่เงินได้ประเภทแรกลงทุนด้วยน้ำพักน้ำแรง แต่เงินได้ประเภทนี้ลงทุนด้วยทรัพย์สิน

2.3 เงินได้จากธุรกิจและการให้บริการ ได้แก่ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง การรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดสัมภาระในส่วนสำคัญ นอกจากเครื่องมือ เงินได้จากวิชาชีพ หรือจากการอื่น โดยรวมเอาเงินได้ตามมาตรา 40 (2) (6) (7) และ (8) ในปัจจุบันเข้าไว้ในประเภทเดียวกันทั้งหมด อย่างไรก็ตามเงินได้ตามมาตรา 40 (2) ให้คิดเฉพาะเงินได้ที่เกิดจากการรับทำงานให้หรือการให้บริการ ไม่รวมถึงเงินได้ที่เกิดจากตำแหน่งหน้าที่การงานตามที่บัญญัติไว้ในเงินได้ประเภทแรก

หลักคิดของกลุ่มเงินได้ประเภทนี้ คือ เป็นเงินได้ประเภทที่มีค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเป็นปกติวิสัย หรือเรียกได้ว่ามีการลงทุนในรูปของธุรกิจทั้งการค้าหรือการให้บริการแบบเต็มรูปแบบ มีการลงทุนทั้งทรัพย์สินและแรงงาน

3. การกำหนดการหักค่าใช้จ่าย ให้หักค่าใช้จ่ายในลักษณะ ดังนี้

เงินได้ประเภท ค่าจ้างแรงงานและเงินตำแหน่ง ตามมาตรา (40(1) และ (2) บางส่วน) หักค่าใช้จ่ายตามจริงและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับรายได้เท่านั้น มีเพดานจนถึงช่วงเปลี่ยนผ่าน 5 ปีโดยประมาณ (ช่วงเปลี่ยนผ่านหมายถึง ช่วงเวลาที่ทั้งกรมสรรพากรและผู้เสียภาษีเข้าใจระบบการหักค่าใช้จ่ายตามจริง) หรือหักค่าใช้จ่ายเหมาด้วยอัตราเดิมกล่าวคือ 40% ของเงินได้แต่ไม่เกิน 60,000 บาท หรืออัตราใหม่ตามความเหมาะสมและสภาพเศรษฐกิจ โดยเฉลี่ยจากผู้เสียภาษีส่วนใหญ่

เงินได้ประเภท ลงทุนและทรัพย์สินตามมาตรา 40(3) (4) (5) เฉพาะเงินได้ตามมาตรา 40(3) (5) หักค่าใช้จ่ายตามจริงและเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับรายได้เท่านั้น มีเพดานจนถึงช่วงเปลี่ยนผ่าน 5 ปีโดยประมาณ หรือ หักค่าใช้จ่ายเหมาด้วยอัตราเดิม หรืออัตราใหม่ตามความเหมาะสมและสภาพเศรษฐกิจ สำหรับเงินได้ตามมาตรา 40(4) คงไว้เช่นเดิมก่อน เพื่อรอผลการศึกษาของ Asian Development Bank ในเรื่องนี้

เงินได้ประเภท ธุรกิจหรือบริการตามมาตรา 40 (2) (6) (7) (8) หักค่าใช้จ่ายตามจริงเท่านั้น

หลักคิด ในการเปลี่ยนวิธีการหักค่าใช้จ่าย เนื่องจากเงินได้แต่ละประเภทมีค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน กฎหมายภาษีอากรที่ดีจึงควรกำหนดให้หักค่าใช้จ่ายได้ต่างกันด้วย การกำหนดให้เงิน

ได้จากการรับทำงานให้ (มาตรา 40 (2)) ซึ่งมีค่าใช้จ่ายจากการดำเนินงานมากกว่าเงินได้จากการจ้างแรงงาน (มาตรา 40 (1)) หักค่าใช้จ่ายได้เท่ากันถือว่าไม่เป็นธรรม ดังนั้น เงินได้จากการรับทำงานให้จึงควรรวมารวมกับเงินได้ตามมาตรา 40 (6) (7) (8) และหักค่าใช้จ่ายได้ตามที่ได้จ่ายไปจริงเฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นโดยตรงจากการประกอบกิจการ

เมื่อกำหนดให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามจริง จะมีผลทำให้ผู้ที่มีเงินได้ต้องจัดเก็บใบเสร็จรับเงินหรือหลักฐานในการจ่ายเงิน เพื่อนำไปใช้ในการหักค่าใช้จ่าย เมื่อผู้เสียภาษีทุกคนเก็บหลักฐานเป็นระบบแล้วสรรพากรก็จะใช้ใบเสร็จรับเงินเหล่านั้นในการคำนวณรายได้ของผู้เสียภาษีคนอื่นๆ ทำให้การหนีภาษีทำได้ยากขึ้น เพราะสรรพากรสามารถรับรู้ถึงรายได้รายจ่ายของแต่ละคน ทำให้ทุกคนที่มีรายได้ต้องอยู่ในระบบภาษี รัฐก็จะมีเงินในการใช้จ่ายบริหารประเทศให้พัฒนาได้มากขึ้น อีกทั้งยังทำให้การจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

4. การคำนวณภาษีเงินได้ของกลุ่มสมรส ให้กลุ่มสมรสแต่ละฝ่ายสามารถเลือกยื่นรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแยกต่างหากจากกันสำหรับเงินได้ทุกประเภท โดยไม่ต้องนำไปรวมคำนวณร่วมกับเงินได้ของสามี และสามารถเลือกรวมยื่นรายการก็ได้ ในกรณีที่รวมยื่นรายการ ให้สามีภริยาสามารถเลือกค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนในกรณีที่มีเพดานค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนได้นอกจากนี้ ควรปรับปรุงอัตราภาษีให้ผ่อนปรนสำหรับกลุ่มสมรสที่ยื่นรายการเสียภาษีร่วมกันด้วย เช่น ขยายจำนวนเงินได้สุทธิของแต่ละช่วงอัตราเป็นสองเท่าของอัตราภาษีปัจจุบัน ดังต่อไปนี้

กรณีแยก ต่างคนต่างคำนวณเงินได้ ค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อนและเสียภาษีแยกกัน

กรณีรวม ให้สามีภริยาสามารถเลือกค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนในกรณีที่มีเพดาน

ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนได้ + ควรปรับช่วงเงินได้ของอัตราภาษีให้ผ่อนปรนสำหรับกลุ่มสมรสที่ยื่นรายการเสียภาษีร่วมกัน เช่น เป็น 2 เท่าของคนโสด

ตัวอย่างอัตราภาษีสำหรับกลุ่มสมรสแยกคำนวณ

(อัตราเดียวกับคนโสด)

ช่วงเงินได้	อัตราภาษี
0 – 100,000	5
100,001 – 500,000	10
500,001 – 1,000,000	20
1,000,001 – 4,000,000	30
4,000,001 ขึ้นไป	37

ตัวอย่างอัตราภาษีสำหรับคู่สมรสรวมคำนวณ

ช่วงเงินได้	อัตราภาษี
0 – 200,000	5
200,001 – 1,000,000	10
1,000,001 – 2,000,000	20
2,000,001 – 8,000,000	30
8,000,001 ขึ้นไป	37

5. ให้ยกเลิกความเป็นหน่วยภาษีต่างหากของห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลโดยกำหนดให้ผู้เป็นสมาชิกของห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลนำส่วนแบ่งเงินได้ของตนในห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลไปรวมยื่นกับเงินได้พึงประเมินอื่นของตน ยกเว้นกรณีคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลที่ไม่มีวัตถุประสงค์แบ่งปันเงินได้ระหว่างกัน

6. ควรมีบทบัญญัติที่ให้อำนาจฝ่ายบริหารปรับปรุงบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้สอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและอัตราเงินเฟ้อที่เปลี่ยนแปลงไปทุกปี

5.3 **ชินสมรรค ฤกษ์งามเดิม (พ.ศ. 2547)** ได้ศึกษาวิจัย เรื่องการประเมินผลมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเบี่ยประกันชีวิตต่ออุปสงค์ของการทำประกันชีวิตเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่ออุปสงค์ของการทำประกันชีวิตทั้งในด้าน โอกาสในการตัดสินใจทำประกันชีวิต และเบี่ยประกันชีวิต และ เพื่อประเมินผลของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเบี่ยประกันชีวิตจาก 10,000 บาทเป็น 50,000 บาทต่อการกระตุ้นอุปสงค์ของการทำประกันชีวิต ซึ่งผลการศึกษาสรุปลงได้ว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำประกันชีวิตคือรายได้ การศึกษา อายุ และ มาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษี ส่วน เพศ อาชีพและจำนวนบุตรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีผล ในขณะที่ปัจจัยที่มีผลต่อเบี่ยประกันชีวิตคือ รายได้ การศึกษาและมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษี ผู้วิจัยพบว่ามาตรการลดหย่อนภาษีจากเบี่ยประกันชีวิตที่เพิ่มขึ้นจาก 10,000 บาทเป็น 50,000 บาทของภาครัฐส่งผลทำให้ความต้องการในการทำประกันชีวิตมากขึ้น โดยเฉพาะในกลุ่มผู้ที่มีภาษีในระดับสูง กล่าวคือผู้มีรายได้สูงจะสามารถหักลดหย่อนภาษีได้มากขึ้น ในขณะที่กลุ่มที่มีรายได้ได้น้อยจะได้รับประโยชน์จากมาตรการนี้น้อยกว่า

5.4 **ฉัตรชัย คุณโลहित (2547)** ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลกระทบของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี่ยประกันชีวิต เพื่อศึกษาถึงผลกระทบของการใช้มาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษี

ของเบี้ยประกันชีวิตต่อการตัดสินใจซื้อประกันชีวิตของประชาชน เบี้ยประกันรับของธุรกิจประกันชีวิต และ รายได้ด้านภาษีของภาครัฐ ซึ่งผลการศึกษารูปได้ดังนี้

จากการสำรวจประชาชนผู้เสียภาษีในกรุงเทพมหานคร สรุปว่า มาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิต ส่งผลให้ประชาชนผู้เสียภาษีในเขตกรุงเทพฯ ที่ทำประกันชีวิต และมีรายได้อยู่ในระดับที่สามารถนำค่าเบี้ยประกันมาลดหย่อนภาษีเพิ่มเติมตามมาตรการของรัฐบาลได้จำนวนร้อยละ 25.90 ตัดสินใจซื้อประกันชีวิตเพิ่มขึ้น

สำหรับผลกระทบของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิต ต่อเบี้ยประกันรับของธุรกิจประกันชีวิต ยอดการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ จำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่จัดเก็บจากธุรกิจประกันชีวิต ศึกษาโดยนำข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) มาทำการสร้างแบบจำลองเพื่อคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์ ด้วยวิธีการทางเศรษฐมิติและนำค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้มาใช้ อธิบายผลกระทบ ค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้อธิบายผลกระทบของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิตต่อเบี้ยประกันรับของธุรกิจประกันชีวิต มีค่าเท่ากับ 0.1050 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า มาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิตส่งผลให้เบี้ยประกันรับของธุรกิจประกันชีวิตเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 10.50

ค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้อธิบายผลกระทบของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิตต่อยอดการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปี 2545 และ ปี 2546 มีค่าเท่ากับ 0.0822 และ 0.0792 ตามลำดับ ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 ซึ่งหมายความว่า มาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิต ส่งผลให้ยอดการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในปี 2545 และปี 2546 ลดลงร้อยละ 8.22 และ 7.92 ของจำนวนเงินได้สุทธิที่ได้รับการลดหย่อนและเมื่อคำนวณเป็นจำนวนเงินแล้ว จะได้ว่า ปี 2545 และปี 2546 มาตรการดังกล่าวทำให้ยอดการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาลดลง เป็นจำนวนเงินประมาณ 1,082 ล้านบาท และ 1,156 ล้านบาทตามลำดับ

ค่าสัมประสิทธิ์ที่ใช้อธิบายผลกระทบของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิตต่อจำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่จัดเก็บจากธุรกิจประกันชีวิต มีค่าเท่ากับ 0.1154 ณ ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ซึ่งหมายความว่า มาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิต ส่งผลให้จำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่จัดเก็บจากธุรกิจประกันชีวิต เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 11.54 และเมื่อคำนวณเป็นจำนวนเงินแล้วจะได้ว่าในปี 2545 และปี 2546 มาตรการดังกล่าวทำให้จำนวนภาษีธุรกิจเฉพาะที่จัดเก็บจากธุรกิจประกันชีวิตเพิ่มสูงขึ้นเป็นจำนวนเงิน ประมาณ 49 ล้านบาท และ 54 ล้านบาทตามลำดับ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาเรื่องความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลผู้ศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดของวิธีการดำเนินการดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 และ แบบ ภ.ง.ด. 90 ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ตาก ซึ่งประกอบด้วย 9 อำเภอ คืออำเภอเมืองตาก อำเภอบ้านตาก อำเภอสามเภา อำเภอแม่สอด อำเภอแม่ระมาด อำเภอท่าสองยาง อำเภอพบพระ อำเภออุ้มผาง และ อำเภอวังเจ้า จำนวนรวมทั้งสิ้น 33,406 คน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลจำนวนผู้เสียภาษีในท้องที่จังหวัดตาก ปีภาษี 2549

อำเภอ/แบบ	ภ.ง.ด. 91	ภ.ง.ด.90	รวม
เมืองตาก	9,177	3,202	12,379
บ้านตาก	1,796	805	2,601
สามเภา	1,081	557	1,638
แม่สอด	6,541	3,407	9,948
แม่ระมาด	1,499	458	1,957
ท่าสองยาง	832	271	1,103
พบพระ	785	662	1,447
อุ้มผาง	871	376	1,247
วังเจ้า	694	392	1,086
รวม	23,276	10,130	33,406

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

1.2.1 ขนาดตัวอย่าง (Sampling Size) ขนาดของตัวอย่างที่เป็นตัวแทนของประชากรที่ใช้ในการศึกษา ผู้ศึกษาได้ใช้การกำหนดขนาดของตัวอย่างโดยให้มีความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างร้อยละ 5 ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 สามารถคำนวณโดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ค่าความคลาดเคลื่อน

เมื่อแทนค่า จะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างดังนี้

$$n = \frac{33,406}{1+33,406(0.05)^2}$$

$$= \frac{33,406}{84.515}$$

$$= 395.26$$

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง = 395 ตัวอย่าง

1.2.2 การสุ่มตัวอย่าง Zsampling Method) ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multiple-Stage Random Sampling) โดยใช้วิธีการดังนี้

1) แบ่งประชากรตามอำเภอ และประเภทแบบ (ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91) โดยจัดกลุ่มประชากรผู้ยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีแต่ละประเภทแบบ โดยแบ่งย่อยเป็นแต่ละอำเภอ

2) หาสัดส่วนของตัวอย่างตามกลุ่มของประชากรในแต่ละกลุ่ม ตัวอย่างเช่น

กลุ่มตัวอย่างของผู้ยื่นแบบแต่ละประเภทของแต่ละอำเภอ

$$= \frac{\text{จำนวนประชากรของกลุ่ม} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

เมื่อได้คำนวณหากกลุ่มตัวอย่างได้ดังนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงผลการคำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

อำเภอ/แบบ	ภ.ง.ด. 91	ภ.ง.ด.90	รวม
เมืองตาก	108	38	146
บ้านตาก	21	10	31
สามเงา	13	7	19
แม่สอด	78	40	118
แม่ระมาด	18	5	23
ท่าสองยาง	10	3	13
พบพระ	9	8	17
อุ้มผาง	10	5	15
วังเจ้า	8	4	13
รวม	275	120	395

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสอบถาม โดยแบบสอบถามประกอบด้วยคำถามในส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นการสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ข้อมูล เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ สถานะครอบครัว

ส่วนที่ 2 เป็นการสอบถามข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการภาษี ได้แก่ ประเภทแบบรายได้ต่อปี ค่าลดหย่อนเงินได้สุทธิ

ส่วนที่ 3 เป็นการสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อมาตรการทางภาษีในด้านต่าง ๆ โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ มาตรการภาษีที่ผู้เสียภาษีได้ใช้สิทธิประโยชน์ การใช้ประโยชน์จากรายได้ที่เพิ่มขึ้นจากมาตรการภาษี และลำดับความต้องการ ที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าหากรัฐดำเนินการเกี่ยวกับมาตรการภาษีแล้วช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้ให้กับประชาชน ได้มากที่สุด ซึ่งจะให้คำถามแบบเรียงลำดับ ซึ่งกำหนดลำดับดังนี้

ลำดับ	1	เห็นว่ารัฐควรดำเนินการในมาตรการภาษีนี้น่าจะเป็นลำดับแรก
ลำดับ	2	เห็นว่ารัฐควรดำเนินการในมาตรการภาษีนี้น่าจะเป็นลำดับที่ 2

ลำดับ	3	เห็นว่ารัฐควรดำเนินการในมาตรการภาษีนี้มากเป็นลำดับที่ 3
ลำดับ	4	เห็นว่ารัฐควรดำเนินการในมาตรการภาษีนี้มากเป็นลำดับที่ 4
ลำดับ	5	เห็นว่ารัฐควรดำเนินการในมาตรการภาษีนี้มากเป็นลำดับที่ 5

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Source of Data) โดยการแจกแบบสอบถามเป็นการสุ่มให้กับผู้เสียภาษีผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในทุกอำเภอในจังหวัดตาก หลังจากแบบสอบถามได้รับคืนมาจะได้รับการตรวจสอบความสมบูรณ์ตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง แบ่งตามอำเภอและประเภทแบบแสดงรายการตามจำนวนที่กำหนดไว้ ก่อนนำข้อมูลทั้งหมดรวมกันเพื่อไปวิเคราะห์ตามขั้นตอนทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดย นำแบบสอบถาม ที่ผ่านการตรวจสอบความสมบูรณ์เรียบร้อยแล้ว มา วิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป Microsoft EXEL โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่า ร้อยละ (Percentage)
3. ข้อมูลด้านความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และการกำหนดคะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก

กำหนดคะแนนแบบถ่วงน้ำหนัก

เกณฑ์การวิเคราะห์ลำดับตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม จะกำหนดคะแนนตามลำดับที่ผู้ตอบแบบสอบถามดังนี้

ลำดับที่ 1	ให้คะแนน	5	คะแนน
ลำดับที่ 2	ให้คะแนน	4	คะแนน
ลำดับที่ 3	ให้คะแนน	3	คะแนน
ลำดับที่ 4	ให้คะแนน	2	คะแนน
ลำดับที่ 5	ให้คะแนน	1	คะแนน

จากนั้นทำการคำนวณคะแนนในแต่ละข้อ รวบรวมคะแนนที่มากที่สุดเรียงตามลำดับข้อที่ได้คะแนนมากที่สุดคือ ข้อที่ผู้ตอบแบบสอบถามด้วยเป็นลำดับที่ 1

4 วิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ ระหว่างข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม กับ
มาตรการภาษี ค่าสถิติที่ใช้คือค่า ไคสแควร์ (Chi-Square)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ผู้ศึกษาได้ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถามจากหน่วยงานราชการ รัฐวิสาหกิจ บริษัทเอกชน ตลอดจนผู้ประกอบการทั่วไปในพื้นที่จังหวัดตาก ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่าง ตอบแบบสอบถาม จำนวน 395 คน และได้นำมาหาค่าสถิติของข้อมูลและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ที่ต้องการศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และนำผลการวิเคราะห์ที่ได้มาสรุป โดยนำเสนอผลการศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 - ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เสียภาษีที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 - ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีจากการยื่นแบบจริงของผู้เสียภาษี
 - ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มีต่อมาตรการภาษี
 - ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีว่ามาตรการใดที่หากมีการดำเนินการแล้วที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าประชาชนจะได้รับประโยชน์มากที่สุด
 - ตอนที่ 6 วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ มาตรการภาษี
- สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอข้อมูลได้แก่

χ^2	หมายถึงค่า	ไคสแควร์ ในการทดสอบความสัมพันธ์
P	หมายถึง	ความน่าจะเป็นที่แสดงระดับนัยสำคัญ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตาก แสดงไว้ด้วยค่าร้อยละตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตาก

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
1	เพศ		
	หญิง	181	45.82
	ชาย	214	54.18
2	อายุ		
	ต่ำกว่า 25 ปี	8	2.03
	25-44 ปี	192	48.61
	45 - 64 ปี	181	45.82
	65 ปีขึ้นไป	14	3.54
3	การศึกษา		
	ต่ำกว่ามัธยมศึกษา	22	5.57
	มัธยมศึกษา / ปวช	67	16.96
	ปวส / อนุปริญญา	129	32.66
	ปริญญาตรี	155	39.24
	สูงกว่าปริญญาตรี	22	5.57
4	สถานภาพ		
	โสด	161	40.76
	สมรส	205	51.90
	หม้าย	29	7.34

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
5	อาชีพ		
	พนักงานของบริษัทเอกชน	161	40.76
	นักธุรกิจ / เจ้าของกิจการ	60	15.19
	อาชีพอิสระ / รับจ้างทั่วไป	46	11.65
	อื่น ๆ เช่น ข้าราชการบำนาญ ประกอบโรคศิลป์	11	2.78

จากตารางที่ 4.1 พบว่าข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีที่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีในท้องที่จังหวัดตากปรากฏดังนี้

เพศ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 395 ราย พบว่าเป็นเพศชายจำนวน 214 ราย คิดเป็นร้อยละ 54.18 เพศหญิง 184 ราย คิดเป็น ร้อยละ 45.82

อายุ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 395 ราย ได้จัดแบ่งกลุ่มตามช่วงอายุเป็น 4 กลุ่ม เรียงตามลำดับดังนี้ วัยอายุ 25 – 44 ปี จำนวน 192 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.61 ช่วงอายุ 45 – 64 ปีจำนวน 181 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.82 อายุตั้งแต่ 65 ปีขึ้นไป จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.54 และ อายุ ต่ำกว่า 25 ปี จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.03

การศึกษา จากผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด พบว่ามีระดับการศึกษา แยกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรีจำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 39.24 ระดับปวส./ อนุปริญญา จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 32.66 ระดับมัธยมศึกษา/ปวช จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 16.96 ต่ำกว่ามัธยมศึกษา และระดับสูงกว่าปริญญาตรี ระดับละ 22 รายเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 5.57

สถานภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดแยกตามสถานภาพสมรสได้ดังนี้ สถานภาพสมรส จำนวน 205 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.90 โสด จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.76 และ หม้าย จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.34

อาชีพ ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำแนกตามอาชีพ ได้ 5 ประเภทได้ดังนี้ คือ เป็นพนักงานของบริษัทเอกชน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.76 ข้าราชการ/ พนักงานของรัฐ จำนวน 117 ราย ร้อยละ 29.62 นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ จำนวน 60 ราย ร้อยละ 15.19 อาชีพอิสระ / รับจ้างทั่วไป จำนวน 46 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.65 และ ประกอบอาชีพอื่น เช่น เป็นข้าราชการบำนาญ , ประกอบโรคศิลป์ จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้เสียภาษีที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบแสดงรายการที่ผู้เสียภาษีใช้ยื่นแบบ แสดงไว้ด้วยค่า ร้อยละ ตามตามตารางที่ 4.2 - 4.3

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลที่ผู้เสียภาษีใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตาก

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
1	ประเภทแบบ		
	ภ.ง.ด. 91	283	71.65
	ภ.ง.ด. 90	112	28.35
2	รายได้		
	ต่ำกว่า 60,000 บาท	16	4.05
	60,001 - 190,000 บาท	178	45.06
	190,001 - 240,000 บาท	51	12.91
	240,001 - 500,000 บาท	105	26.58
	500,001- 1,000,000 บาท	29	7.34
	1,000,001 บาทขึ้นไป	16	4.05
3	สถานะของแบบแสดงรายการ		
	ชำระภาษีเพิ่มเติม	122	30.89
	ไม่มีภาษีชำระเพิ่ม	222	56.20
	ขอคืนภาษี	51	12.91

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
4	การใช้ค่าลดหย่อน		
	ส่วนตัว	395	100.00
	คู่สมรส	110	27.85
	บุตร	170	43.04
	บุพการี	55	13.92
	ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	33	8.35
	ประกันชีวิต	101	25.57
	เงินประกันสังคม	84	21.27
	ประกันสุขภาพบุพการี	2	0.51
	หน่วยลงทุน	4	1.01
	กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	40	10.13
	ลดหย่อนสำหรับผู้ที่มีอายุ 65 ปีขึ้นไป	7	1.77
	รายการลดหย่อนอื่น	0	0

จากตารางที่ 4.2 พบว่าข้อมูลที่ผู้เสียภาษีใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตาก ปრაกฏดังนี้

ประเภทแบบแสดงรายการ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดพบว่าเป็นผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.65 และเป็นผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.35

รายได้ ผู้ยื่นแบบทั้งหมดมีช่วงรายได้ตามการยื่นแบบโดยได้จัดแบ่งกลุ่มตามช่วงรายได้ โดยเป็นกลุ่มที่มีรายได้ ในช่วง 60,001 - 190,000 บาทจำนวน 178 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.06 กลุ่มที่มีรายได้ในช่วง 240,001 - 500,000 บาทจำนวน 105 รายคิดเป็นร้อยละ 26.58 กลุ่มที่มีรายได้ในช่วง 190,001 - 240,000 บาทจำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.91 กลุ่มที่มีรายได้ในช่วง 500,001- 1,000,000 บาทจำนวน 29 รายคิดเป็นร้อยละ 7.34 กลุ่มที่มีรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท และ 1,000,001 บาทขึ้นไปมีจำนวนกลุ่มละ 16 รายคิดเป็นร้อยละ 4.05

สถานะแบบ จากการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดพบว่า มีสถานะของแบบแสดงรายการ คือ มีผู้ยื่นแบบแสดงรายการไม่มีภาษีชำระเพิ่ม จำนวน 222 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.20 มีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 122 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.89 และมีผู้ยื่นแบบแสดงรายการขอคืนภาษี จำนวน 51 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.91

การใช้ค่าลดหย่อน จากการยื่นแบบแสดงรายการของผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 395 ราย ได้มีการแสดงรายการค่าลดหย่อนประเภทต่าง ๆ ดังนี้คือแสดงค่าลดหย่อนส่วนตัวจำนวน 30,000 บาท จำนวน 395 รายคิดเป็นร้อยละ 100.00 ลดหย่อนบุตรจำนวน 170 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.04 ลดหย่อนคู่สมรส จำนวน 110 ราย คิดเป็นร้อยละ 27.85 ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต จำนวน 101 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.57 ลดหย่อนเงินประกันสังคมจำนวน 84 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.27 แสดงรายการ ลดหย่อนบุพการีนับรวมทั้งของตัวเองและคู่สมรส รวมจำนวน 55 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.92 ลดหย่อนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ จำนวน 40 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.13 ลดหย่อนดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัยจำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.35 ลดหย่อนสำหรับผู้สูงอายุ 65 ปีขึ้นไปจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.77 ลดหย่อนหน่วยลงทุนนับรวมทั้งหน่วยลงทุนในกองทุน RMF และ LTF จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.01 และลดหย่อนประกันสุขภาพบุพการีจำนวน 2 รายคิดเป็นร้อยละ 0.51

ตารางที่ 4.3 แสดงรายละเอียดตามประเภทแบบแสดงรายการรายได้ และสถานะของแบบแสดงรายการที่ใช้ยื่น

ประเภท แบบ	สถานะแบบแสดงรายการ (ราย)				
	รายได้	ชำระเพิ่มเติม	ไม่มีภาษีชำระ	ขอคืนภาษี	รวม
ภ.ง.ด. 91	ต่ำกว่า 60,000 บาท	0	10	0	10
	60,001 - 190,000 บาท	0	145	0	145
	190,001 - 240,000 บาท	0	37	3	40
	240,001 - 500,000 บาท	32	21	22	75
	500,001- 1,000,000 บาท	1	2	7	10
	1,000,001 บาทขึ้นไป	1	0	2	3
	รวมแบบภ.ง.ด.91	34	215	34	283
	ร้อยละ	12.01	75.98	12.01	100

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเภท	แบบ	รายได้	สถานะแบบแสดงรายการ (ราย)			รวม
			ชำระเพิ่มเติม	ไม่มีภาษีชำระ	ขอคืนภาษี	
ภ.ง.ด. 90	ต่ำกว่า 60,000 บาท		3	1	2	6
	60,001 - 190,000 บาท		25	5	3	33
	190,001 - 240,000 บาท		10	0	1	11
	240,001 - 500,000 บาท		24	1	5	30
	500,001- 1,000,000 บาท		15	0	4	19
	1,000,001 บาทขึ้นไป		11	0	2	13
	รวมแบบ ภ.ง.ด. 90		88	7	17	112
	ร้อยละ		78.57	6.25	15.18	100
รวมทั้ง 2 ประเภทแบบแสดงรายการ			122	222	51	395
ร้อยละ			30.89	56.20	12.91	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่าข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายละเอียดตามประเภทแบบ รายได้ และสถานะของแบบที่ใช้ยื่น ปรากฏดังนี้

1. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 71.65 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีสถานะของแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนี้

1.1 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท พบว่ามีจำนวน 10 แบบ มีสถานะเป็นแบบไม่มีภาษีชำระทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม

1.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 145 แบบ มีสถานะ เป็นแบบไม่มีภาษีชำระทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม

1.3 กลุ่มรายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 40 แบบ มีสถานะเป็นแบบไม่มีภาษีชำระจำนวน 37 แบบ คิดเป็นร้อยละ 92.50 และ แบบขอคืนภาษีจำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 7.50 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม

1.4 กลุ่มรายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 75 แบบ มีสถานะเป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 32 แบบ คิดเป็นร้อยละ 42.67 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม แบบขอคืน

ภาษีจำนวน 22 แบบ คิดเป็นร้อยละ 29.33 และ แบบไม่มีภาษีชำระจำนวน 21 แบบ คิดเป็นร้อยละ 28.00

1.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 500,001 –1,000,000 บาทจำนวน 10 แบบ พบมีสถานะเป็นแบบขอคืนภาษีจำนวน 7 แบบ คิดเป็นร้อยละ 70 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม แบบไม่มีภาษีชำระจำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 20 และแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 1 แบบคิดเป็นร้อยละ 10

1.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 3 แบบ มีสถานะเป็นแบบขอคืนภาษีจำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่มและ แบบมีภาษีชำระจำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 33.33

รวมแบบภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 แบบ มีสถานะเป็นแบบไม่มีภาษีชำระทั้งสิ้น 215 แบบ คิดเป็นร้อยละ 75.98 แบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมทั้งสิ้น 34 แบบ คิดเป็นร้อยละ 12.01 และแบบขอคืนภาษีจำนวน 34 แบบ คิดเป็นร้อยละ 12.01

2. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 28.35 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีสถานะของแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ดังนี้

2.1 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท พบว่ามีจำนวน 6 แบบ เป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติม 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 50 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม แบบขอคืนภาษีจำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และ ไม่มีภาษีชำระ 1 แบบคิดเป็นร้อยละ 16.67

2.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 33 แบบ เป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 25 แบบ คิดเป็นร้อยละ 75.76 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม ไม่มีภาษีชำระ 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 15.15 และขอคืนภาษีจำนวน 3 แบบคิดเป็น ร้อยละ 9.09

2.3 กลุ่มรายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 11 แบบ มีสถานะเป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 10 แบบ คิดเป็นร้อยละ 90.91 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม และแบบขอคืนภาษีจำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 9.09

2.4 กลุ่มรายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 30 แบบ มีสถานะเป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 24 แบบ คิดเป็นร้อยละ 80 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม แบบขอคืนภาษีจำนวน 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 16.67 และแบบไม่มีภาษีชำระจำนวน 1 แบบคิดเป็นร้อยละ 3.33

2.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 500,001 –1,000,000 บาทจำนวน 19 แบบมีสถานะ เป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติมจำนวน 15 แบบคิดเป็นร้อยละ 78.95 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม และแบบขอคืนภาษีจำนวน 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 21.05

2.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 13 แบบ มีสถานะเป็นแบบมีภาษีชำระจำนวน 11 แบบ คิดเป็นร้อยละ 84.62 ของผู้ยื่นแบบในกลุ่ม และแบบขอคืนภาษีจำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 15.38

รวมแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ มีสถานะเป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติม 88 แบบ คิดเป็นร้อยละ 78.57 แบบขอคืนภาษีจำนวน 17 แบบ คิดเป็นร้อยละ 15.18 และแบบไม่มีภาษีชำระ 7 แบบ คิดเป็นร้อยละ 6.25

สรุป รวมแบบทั้งหมด 395 แบบ เป็นแบบไม่มีภาษีชำระรวม 222 แบบ คิดเป็นร้อยละ 56.20ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด แบบภาษีชำระเพิ่มเติม 122 แบบ คิดเป็นร้อยละ 30.89 และแบบขอคืนภาษี 51 แบบ คิดเป็นร้อยละ 12.91

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบระหว่างประเภทแบบแสดงรายการภาษีที่ยื่นกับรายได้ และการแสดงรายการลดหย่อนของผู้เสียภาษีแสดงได้ตามตารางที่ 4.4 ดังนี้

ตารางที่ 4.4 แสดงรายละเอียดตามประเภทแบบ รายได้ และรายการลดหย่อนภาษีที่ใช้ยื่นแบบ

หน่วย: ราย

ประเภท แบบ	รายได้	ส่วนตัว	คู่สมรส	บุตร	บุพการี	ดอกเบี้ย กู้ยืม เพื่อที่อยู่ ประกัน ชีวิต	
						อาศัย	ชีวิต
ภ.ง.ด.	ต่ำกว่า 60,000 บาท	10	2	1	0	0	0
91	60,001 - 190,000 บาท	145	30	43	3	2	13
	190,001 - 240,000 บาท	40	18	24	5	5	13
	240,001 - 500,000 บาท	75	19	50	40	14	40
	500,001 - 1,000,000 บาท	10	4	8	3	2	7
	1,000,001 บาทขึ้นไป	3	2	2	2	3	2
	รวม แบบ ภ.ง.ด.91	283	75	128	53	26	75
ภ.ง.ด.	ต่ำกว่า 60,000 บาท	6	0	1	0	0	1
90	60,001 - 190,000 บาท	33	10	4	1	1	0
	190,001 - 240,000 บาท	11	3	1	0	0	1

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ประเภท แบบ	รายได้	ส่วนตัว	คู่สมรส	บุตร	บุพการี	ดอกเบี้ย กู้ยืม เพื่อที่อยู่ อาศัย		ประกัน ชีวิต
						อาศัย	ประกัน	
	240,001 - 500,000 บาท	30	13	16	5	3		9
	รวมแบบ ภ.ง.ด.90	112	35	42	12	7		26
	รวมทั้ง 2 ประเภทแบบ	395	110	170	65	33		101
	ร้อยละ	100	27.84	43.03	16.45	8.35		25.56

ตารางที่ 4.5 แสดงรายละเอียดตามประเภทแบบ รายได้และรายการลดหย่อนภาษีที่ใช้ยื่นแบบ

ประเภท แบบ	รายได้	เงิน ประกันสังคม	ประกัน สุขภาพ บุพการี	หน่วย ลงทุน	กองทุน สำรอง เลี้ยงชีพ	ลดหย่อน สำหรับผู้ อายุ 65 ปี ขึ้นไป	
						จำนวน	เงิน
ภ.ง.ด.	ต่ำกว่า 60,000 บาท	6	0	0	0		0
91	60,001 - 190,000 บาท	54	1	0	17		3
	190,001 - 240,000 บาท	8	0	0	3		2
	240,001 - 500,000 บาท	8	1	0	8		0
	500,001 - 1,000,000 บาท	2	0	1	7		0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	0	0	1	2		0
	รวม แบบ ภ.ง.ด.91	78	2	2	37		5
ภ.ง.ด.	ต่ำกว่า 60,000 บาท	0	0	0	0		0
90	60,001 - 190,000 บาท	3	0	0	1		1
	190,001 - 240,000 บาท	1	0	0	1		0
	240,001 - 500,000 บาท	2	0	0	0		1
	500,001 - 1,000,000 บาท	0	0	1	0		0

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ประเภท แบบ	รายได้	ประกัน		กองทุน		ลดหย่อน
		เงิน ประกันสังคม	สุขภาพ บุพการี	หน่วย ลงทุน	สำรอง เลี้ยงชีพ	สำหรับผู้ อายุ 65 ปี ขึ้นไป
	1,000,001 บาทขึ้นไป	0	0	1	1	0
	รวมแบบ ภ.ง.ด.90	6	0	2	3	2
	รวมทั้ง 2 ประเภทแบบ	84	2	4	40	7
	ร้อยละ	21.26	0.50	1.01	10.12	1.77

จากตารางที่ 4.5 พบว่าข้อมูลการยื่นแบบแสดงตามประเภทแบบ รายได้ และรายการลดหย่อนภาษีที่ใช้ยื่นแบบ ได้ดังนี้

1. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 91 จำนวน 287 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 71.65 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีรายการลดหย่อนที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการดังนี้

1.1 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท พบว่ามีจำนวน 10 ราย ใช้รายการลดหย่อน 4 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	10 ราย	คิดเป็นร้อยละ 100
ลดหย่อนประกันสังคม	6 ราย	คิดเป็นร้อยละ 60
ลดหย่อนคู่สมรส	2 ราย	คิดเป็นร้อยละ 20
ลดหย่อนบุตร	1 ราย	คิดเป็นร้อยละ 10

1.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 145 ราย ใช้รายการลดหย่อน 10 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	145 ราย	คิดเป็นร้อยละ 100
ลดหย่อนประกันสังคม	54 ราย	คิดเป็นร้อยละ 37.24
ลดหย่อนบุตร	43 ราย	คิดเป็นร้อยละ 29.66
ลดหย่อนคู่สมรส	30 ราย	คิดเป็นร้อยละ 20.69
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	17 ราย	คิดเป็นร้อยละ 11.72
ลดหย่อนประกันชีวิต	13 ราย	คิดเป็นร้อยละ 8.97

ยกเว้นเงินได้ผู้มีอายุเกิน 65 ปี	3 ราย	คิดเป็นร้อยละ	2.07
ลดหย่อนบุพการี	3 ราย	คิดเป็นร้อยละ	2.07
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	2 ราย	คิดเป็นร้อยละ	1.38
ประกันสุขภาพบุพการี	1 ราย	คิดเป็นร้อยละ	0.69

1.3 กลุ่มรายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 40 รายใช้รายการลดหย่อน

9 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	40 ราย	คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนบุตร	24 ราย	คิดเป็นร้อยละ	60.00
ลดหย่อนคู่สมรส	18 ราย	คิดเป็นร้อยละ	45.00
ลดหย่อนประกันชีวิต	13 ราย	คิดเป็นร้อยละ	32.50
ลดหย่อนบุพการี	5 ราย	คิดเป็นร้อยละ	12.50
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	5 ราย	คิดเป็นร้อยละ	12.50
ลดหย่อนประกันสังคม	8 ราย	คิดเป็นร้อยละ	7.50
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3 ราย	คิดเป็นร้อยละ	7.50
ยกเว้นเงินได้ผู้มีอายุเกิน 65 ปี	2 ราย	คิดเป็นร้อยละ	5.00

1.4 กลุ่มรายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 75 ราย ใช้รายการลดหย่อน

9 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	75 ราย	คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนบุตร	50 ราย	คิดเป็นร้อยละ	66.67
ลดหย่อนบุพการี	40 ราย	คิดเป็นร้อยละ	53.33
ลดหย่อนประกันชีวิต	40 ราย	คิดเป็นร้อยละ	53.33
ลดหย่อนคู่สมรส	19 ราย	คิดเป็นร้อยละ	25.33
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	14 ราย	คิดเป็นร้อยละ	18.67
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	8 ราย	คิดเป็นร้อยละ	10.67
ลดหย่อนประกันสังคม	8 ราย	คิดเป็นร้อยละ	10.67
ประกันสุขภาพบุพการี	1 ราย	คิดเป็นร้อยละ	1.33

1.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 500,001 – 1,000,000 บาทจำนวน 10 รายใช้รายการลดหย่อน

9 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	10 ราย	คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนบุตร	8 ราย	คิดเป็นร้อยละ	80

ลดหย่อนประกันชีวิต	7 ราย คิดเป็นร้อยละ	70
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	7 ราย คิดเป็นร้อยละ	70
ลดหย่อนคู่สมรส	4 ราย คิดเป็นร้อยละ	40
ลดหย่อนบุพการี	3 ราย คิดเป็นร้อยละ	30
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	20
ลดหย่อนประกันสังคม	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	20
ลงทุนในหน่วยลงทุน	1 ราย คิดเป็นร้อยละ	10

1.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 3 ราย ใช้รายการลดหย่อน

8 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	3 ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	3 ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนคู่สมรส	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	66.67
ลดหย่อนบุตร	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	66.67
ลดหย่อนบุพการี	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	66.67
ลดหย่อนประกันชีวิต	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	66.67
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	2 ราย คิดเป็นร้อยละ	66.67
ลงทุนในหน่วยลงทุน	1 ราย คิดเป็นร้อยละ	33.33

2. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 28.35 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีรายการลดหย่อนที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการดังนี้

2.1 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท พบว่ามีจำนวน 6 ราย ใช้รายการลดหย่อน

3 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	6 ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนบุตร	1 ราย คิดเป็นร้อยละ	16.67
ลดหย่อนประกันชีวิต	1 ราย คิดเป็นร้อยละ	16.67

2.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 33 ราย ใช้รายการลดหย่อน

8 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	33 ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนคู่สมรส	10 ราย คิดเป็นร้อยละ	30.30
ลดหย่อนบุตร	4 ราย คิดเป็นร้อยละ	12.12

ลดหย่อนประกันสังคม	3	ราย คิดเป็นร้อยละ	9.09
ลดหย่อนบุพการี	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	3.03
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	3.03
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	3.03
ยกเว้นเงินได้ผู้มีอายุเกิน 65 ปี	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	3.03

2.3 กลุ่มรายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 11 รายใช้รายการลดหย่อน

6 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	11	ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนคู่สมรส	3	ราย คิดเป็นร้อยละ	27.27
ลดหย่อนบุตร	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	9.09
ลดหย่อนประกันชีวิต	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	9.09
ลดหย่อนประกันสังคม	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	9.09
เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	9.09

2.4 กลุ่มรายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 30 ราย ใช้รายการลดหย่อน

8 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	30	ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนบุตร	16	ราย คิดเป็นร้อยละ	53.33
ลดหย่อนคู่สมรส	13	ราย คิดเป็นร้อยละ	43.33
ลดหย่อนประกันชีวิต	9	ราย คิดเป็นร้อยละ	30.00
ลดหย่อนบุพการี	5	ราย คิดเป็นร้อยละ	16.67
ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	3	ราย คิดเป็นร้อยละ	10.00
ลดหย่อนประกันสังคม	2	ราย คิดเป็นร้อยละ	6.67
ยกเว้นเงินได้ผู้มีอายุเกิน 65 ปี	1	ราย คิดเป็นร้อยละ	3.33

2.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 500,001 – 1,000,000 บาทจำนวน 19 รายใช้รายการลดหย่อน

7 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว	19	ราย คิดเป็นร้อยละ	100
ลดหย่อนบุตร	12	ราย คิดเป็นร้อยละ	63.15
ลดหย่อนประกันชีวิต	7	ราย คิดเป็นร้อยละ	36.84
ลดหย่อนคู่สมรส	4	ราย คิดเป็นร้อยละ	21.05
ลดหย่อนบุพการี	2	ราย คิดเป็นร้อยละ	10.53

ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.53

ลงทุนในหน่วยลงทุน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.26

2.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 13 ราย ใช้รายการลดหย่อน

8 รายการ คือ

ลดหย่อนส่วนตัว 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 100

ลดหย่อนบุตร 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.54

ลดหย่อนประกันชีวิต 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.54

ลดหย่อนคู่สมรส 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.46

ลดหย่อนบุพการี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.77

ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69

ลงทุนในหน่วยลงทุน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69

เงินสมทบกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.69

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีจากการยื่นแบบของผู้เสียภาษี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการได้รับประโยชน์ จากมาตรการภาษีของผู้เสียภาษีเงิน
ได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตาก แสดง ตามตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลเบื้องต้นของค่าลดหย่อนที่ใช้ในมาตรการภาษี

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
1	ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต		
	ไม่มีรายจ่ายด้านนี้	294	74.43
	ต่ำกว่า 10,000 บาท	43	10.89
	10,001 - 50,000 บาท	47	11.90
	50,001 - 100,000 บาท	11	2.78
	สูงกว่า 100,000 บาท	0	0

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
2	ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)		
	ไม่มีการลงทุนด้านนี้	393	99.49
	ต่ำกว่า 100,000 บาท	2	0.51
	100,001 - 300,000 บาท	0	0
	300,001 - 500,000 บาท	0	0
	สูงกว่า 500,000 บาท	0	0
3	ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)		
	ไม่มีการลงทุนด้านนี้	393	99.49
	ต่ำกว่า 100,000 บาท	1	0.25
	100,001 - 300,000 บาท	1	0.25
	300,001 - 500,000 บาท	0	0
	สูงกว่า 500,000 บาท	0	0
4	การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้		
	ไม่ใช้สิทธิ เนื่องจากเสียอัตราร้อยละ 0.5	80	20.25
	ไม่ใช้เนื่องจากไม่มีเงินได้สุทธิคงเหลือ	39	9.87
	ใช้สิทธิเงินได้สุทธิต่ำกว่า 150,000 บาท	184	46.58
	ใช้สิทธิเงินได้สุทธิเกิน 150,000 บาท	92	23.29
5	การชำระภาษีเปรียบเทียบกับปีก่อน		
	เพิ่มขึ้น	194	49.11
	ลดลง	80	20.25
	เท่าเดิม	121	30.63
6	มาตรการภาษีปี 2551 ที่ใช้		
	ไม่ได้ใช้สิทธิ	280	70.89
	ยกเว้นภาษีเงินได้	115	29.11

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
	ประกันชีวิต	10	2.53
	หน่วยลงทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	0	0
	หน่วยลงทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	0	0

จากตารางที่ 4.6 พบว่าข้อมูลเบื้องต้นแสดงรายละเอียดของรายการลดหย่อนที่เกี่ยวข้องกับมาตรการภาษี ปี 2551 แสดงเป็นอัตราร้อยละเทียบกับจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมดปรากฏดังนี้

1. **ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต** พบว่าจากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย ไม่มีรายจ่ายในส่วนของเบี้ยประกันชีวิต 294 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.43 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด มีรายจ่ายเกี่ยวกับเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 43 ราย คิดเป็น 10.89 มีรายจ่ายเบี้ยประกันชีวิตอยู่ในช่วงระหว่าง 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 47 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.90 และมีรายจ่ายเบี้ยประกันชีวิตระหว่าง 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.78

2. **ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)** พบว่าจากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย ไม่มีรายจ่ายในส่วนของการลงทุนในหน่วยลงทุน RMF 393 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.49 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด มีรายจ่ายในส่วนนี้ต่ำกว่า 100,000 บาท จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.51

3. **ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)** พบว่าจากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย ไม่มีรายจ่ายในส่วนของการลงทุนในหน่วยลงทุน LTF 393 ราย คิดเป็นร้อยละ 99.49 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด มีรายจ่ายในส่วนนี้ต่ำกว่า 100,000 บาท จำนวน 1 ราย คิดเป็น 0.25 และมีรายจ่ายในส่วนนี้อยู่ในช่วง 100,001 - 300,000 บาท จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.25

4. **การใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้** พบว่าจากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย มีผู้ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษี และมีรายได้สุทธิต่ำกว่า 150,000 บาท จำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.58 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้และมีเงินได้เกินกว่า 150,000 บาท จำนวน 92 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.29 ไม่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ เนื่องจากเสียภาษีจากฐานรายได้ใน

อัตราร้อยละ 0.50 จำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.25 และ ไม่ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ เนื่องจากไม่มีเงินได้สุทธิ คงเหลือ จำนวน 39 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.87

5. การชำระภาษีเปรียบเทียบกับปีก่อน พบว่าจากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย มีผู้ชำระภาษีเพิ่มขึ้นจำนวน 194 ราย คิดเป็น ร้อยละ 49.11 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด ผู้ชำระภาษีเท่ากับปีก่อน จำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 30.63 และผู้ชำระภาษิลดลงจำนวน 80 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.25

6. การใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามมาตรการภาษีปี 2551 พบว่าจากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย มีผู้ไม่ได้ใช้สิทธิจำนวน 280 ราย คิดเป็น ร้อยละ 70.89 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด มีผู้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เพิ่มขึ้นจาก 100,000 บาท เป็น 150,000 บาท จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.11 และมีผู้ใช้สิทธิลดหย่อนเงินประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 50,000 บาท เป็น 100,000 บาท จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.53 ส่วนสิทธิประโยชน์ทางภาษีตามมาตรการภาษีปี 2551 อีก 2 รายการคือ การเพิ่มวงเงินลดหย่อนในส่วนของหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ไม่พบว่ามีผู้ใช้สิทธิ

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการ รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต

แบบ แสดง รายการ ภาษี	รายได้	ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต (จำนวนราย)				
		ไม่มี	น้อยกว่า 10,000	10,001 ถึง 50,000 บาท	50,001 ถึง - 100,000 บาท	มากกว่า 100,000
ภ.ง.ด. 91	ต่ำกว่า 60,000 บาท	10	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท	132	12	1	0	0
	190,001 - 240,000 บาท	27	7	6	0	0
	240,001 - 500,000 บาท	35	17	20	3	0
	500,001- 1,000,000 บาท	3	3	3	1	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	1	0	2	0	0
	รวมแบบ ภ.ง.ด.91	208	39	32	4	0
ภ.ง.ด. 90	ต่ำกว่า 60,000 บาท	5	0	1	0	0
	60,001 - 190,000 บาท	33	0	0	0	0

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

แบบ แสดง รายการ ภาษี ภงด 90	รายได้	ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต (จำนวนราย)				
		ไม่ มี	น้อยกว่า 10,000	10,001 ถึง 50,000 บาท	50,001 ถึง 100,000 บาท	มากกว่า 100,000
	190,001 - 240,000 บาท	10	0	0	0	0
	240,001 - 500,000 บาท	21	3	5	1	0
	500,001 - 1,000,000 บาท	12	1	5	1	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	5	0	4	4	0
รวมแบบ ภ.ง.ด. 90		86	4	15	6	0

จากตารางที่ 4.7 พบว่าข้อมูลแสดงรายละเอียดของรายการการใช้ค่าลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต แยกตามรายได้ที่ใช้ยื่นแบบ แสดงเป็นจำนวนรายของผู้ยื่นแบบ ปกติดังนี้

1. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 71.65 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีการยื่นรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต ดังต่อไปนี้

1.1 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท จำนวน 10 แบบ ทั้งหมดไม่พบว่ามีกรยื่นแบบแสดงรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต

1.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 145 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 132 แบบ คิดเป็นร้อยละ 91.03 ของจำนวนแบบทั้งหมดในกลุ่ม มีการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต ต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อปี จำนวน 12 แบบ คิดเป็นร้อยละ 8.28 และ ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 0.69

1.3 กลุ่มรายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 40 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 27 แบบ คิดเป็นร้อยละ 67.50 ของจำนวนแบบในกลุ่ม มีการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต ต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อปี จำนวน 7 แบบ คิดเป็นร้อยละ 17.50 และลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 6 แบบ คิดเป็นร้อยละ 15

1.4 กลุ่มรายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 75 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 35 แบบ คิดเป็นร้อยละ 46.67 ของจำนวนแบบแสดงรายการในกลุ่ม มีการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตในจำนวน 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 20 แบบ คิดเป็นร้อยละ 26.67 ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อปี จำนวน 17 แบบ คิดเป็นร้อยละ 22.66 และ ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 4.00

1.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 500,001 – 1,000,000 บาทจำนวน 10 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 30 ของจำนวนแบบในกลุ่ม มีการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อปี จำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 30 ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตในจำนวน 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 30 และ ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 10

1.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 3 แบบ พบว่ามีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 66.67 และไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 33.33

สรุป รวมแบบภ.ง.ด. 91 จำนวน 287 แบบ ไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต รวม 212 แบบ คิดเป็นร้อยละ 73.87 ของจำนวนแบบฯ ภ.ง.ด.91 ทั้งหมด มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 39 แบบ คิดเป็นร้อยละ 13.59 ของจำนวนแบบฯ ภ.ง.ด.91 ทั้งหมด รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาทจำนวน 32 แบบ คิดเป็นร้อยละ 11.15 ของจำนวนแบบฯ ภ.ง.ด.91 ทั้งหมด และ รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต จำนวน 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 1.39 ของจำนวนแบบฯ ภ.ง.ด.91 ทั้งหมด

2. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 28.35 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้ในแต่ละปีเป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีการยื่นรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต ดังต่อไปนี้

2.1 กลุ่มรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท จำนวน 6 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 16.67

2.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 33 แบบ พบว่าทั้งหมดไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 100

2.3 กลุ่มรายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 11 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต คิดเป็นร้อยละ 100

2.4 กลุ่มรายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 30 แบบ พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 21 แบบ คิดเป็นร้อยละ 70 ของจำนวนแบบในกลุ่มรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาทจำนวน 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 16.67 ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 10 และลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต จำนวน 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 3.33

2.5 กลุ่มรายได้ระหว่าง 500,001 – 1,000,000 บาทจำนวน 19 ราย พบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 12 แบบ คิดเป็นร้อยละ 63.16 ของจำนวนแบบในกลุ่มรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาทจำนวน 5 แบบคิดเป็นร้อยละ 26.32 ลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท และจำนวน 50,001 - 100,000 บาท กลุ่มละ 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 5.26

2.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 13 แบบพบว่าไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 5 แบบ คิดเป็นร้อยละ 38.46 รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาท และจำนวน 50,001 - 100,000 บาท มีจำนวน 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 30.77

สรุป รวมแบบภ.ง.ค. 90 จำนวน 112 แบบไม่มีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต รวม 86 แบบ คิดเป็นร้อยละ 76.79 ของจำนวนแบบภ.ง.ค. 90 ทั้งหมด รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตจำนวน 10,001 - 50,000 บาทจำนวน 15 แบบ คิดเป็นร้อยละ 13.39 รายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต จำนวน 50,001 - 100,000 บาท จำนวน 6 แบบ คิดเป็นร้อยละ 5.35 และมีรายการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 3.57

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

แบบแสดงรายการภาษี	รายได้	การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)				
		ไม่มี	น้อยกว่า 100,000	100,000 ถึง 300,000	300,001 ถึง 500,000	มากกว่า 500,000
ภ.ง.ค. 91	ต่ำกว่า 60,000 บาท	10	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท	145	0	0	0	0
	190,001 - 240,000 บาท	40	0	0	0	0
	240,001 - 500,000 บาท	75	0	0	0	0

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

แบบแสดง รายการภาษี	รายได้	การลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)				
		ไม่มี	น้อยกว่า 100,000	100,000 ถึง 300,000	300,001 ถึง 500,000	มากกว่า 500,000
	500,001- 1,000,000 บาท	9	1	0	0	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	2	1	0	0	0
	รวมแบบ ภ.ง.ด.91	281	2	0	0	0
ภ.ง.ด. 90	ต่ำกว่า 60,000 บาท	6	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท	33	0	0	0	0
	190,001 - 240,000 บาท	11	0	0	0	0
	240,001 - 500,000 บาท	30	0	0	0	0
	500,001- 1,000,000 บาท	19	0	0	0	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	13	0	0	0	0
	รวมแบบ ภ.ง.ด.90	112	0	0	0	0

จากตารางที่ 4.8 พบว่าข้อมูลแสดงรายละเอียดของการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ(RMF) แยกตามรายได้ที่ใช้ยื่นแบบ แสดงเป็นจำนวนรายของผู้ยื่นแบบ ปกติดังนี้

แบบภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 แบบ พบว่ามีรายการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) 2 ช่วงรายได้ คือ ช่วงรายได้ 500,001–1,000,000 บาท และช่วงรายได้ 1,000,001 บาทขึ้นไป ต่างก็มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุน RMF จำนวนกลุ่มละ 1 แบบมูลค่าการซื้อต่ำกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.35 และคิดเป็นร้อยละ 0.25 ของจำนวนแบบทั้งหมด รวมผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 มีการซื้อหน่วยลงทุน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 0.50 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด

แบบภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ ไม่พบว่ามีรายการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการ ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

แบบแสดงรายการภาษี		รายได้	ไม่มี	ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)			
				น้อยกว่า 100,000	100,000 ถึง 300,000	300,001 ถึง 500,000	มากกว่า 500,000
ภ.ง.ด. 91	ต่ำกว่า 60,000 บาท		10	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท		145	0	0	0	0
	190,001 - 240,000 บาท		40	0	0	0	0
	240,001 - 500,000 บาท		75	0	0	0	0
	500,001- 1,000,000 บาท		10	0	0	0	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป		3	0	0	0	0
	รวมแบบ ภ.ง.ด.91		283	0	0	0	0
ภ.ง.ด. 90	ต่ำกว่า 60,000 บาท		6	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท		33	0	0	0	0
	190,001 - 240,000 บาท		11	0	0	0	0
	240,001 - 500,000 บาท		30	0	0	0	0
	500,001- 1,000,000 บาท		19	1	0	0	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป		13	0	1	0	0
	รวมแบบ ภ.ง.ด.90		112	1	1	0	0

จากตารางที่ 4.9 พบว่าข้อมูลแสดงรายละเอียดของการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) แยกตามรายได้ที่ใช้ยื่นแบบ แสดงเป็นจำนวนรายของผู้ยื่นแบบ พบว่า

แบบภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 แบบ ไม่พบว่ามี การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

แบบภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ พบว่ามี การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) 2 ช่วงรายได้ คือ ช่วงรายได้ 500,001 –1,000,000 บาท มีการลงทุนในกองทุนLTF จำนวน 1 แบบซึ่งมีมูลค่าการซื้อหน่วยลงทุนฯ ต่ำกว่า 100,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.35 ช่วงรายได้ 1,000,001 บาท ขึ้นไป มีการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนหุ้นระยะยาว LTF จำนวน 1 แบบ

ซึ่งเป็นการซื้อหน่วยลงทุนมีมูลค่าในช่วง 100,000 - 300,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 0.35 ของจำนวนแบบ ภ.ง.ด.90 รวมผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 มีการซื้อหน่วยลงทุน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 0.50 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบ รายได้ แบบแสดงรายการการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551

แบบแสดง		มาตรการภาษีปี 2551				
		ไม่ได้ใช้สิทธิ	ยกเว้นภาษีเงินได้	ประกันชีวิต	หน่วยลงทุน RMF	หน่วยลงทุน LTF
รายการภาษี	รายได้					
ภ.ง.ด. 91	ต่ำกว่า 60,000 บาท	10	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท	145	0	0	0	0
	190.001 - 240.000 บาท	32	8	0	0	0
	240.001 - 500,000 บาท	10	65	3	0	0
	500,001- 1,000,000 บาท	0	10	1	0	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	0	3	0	0	0
	รวม ภ.ง.ด.91		197	86	4	0
	คิดเป็นร้อยละ	69.61	30.38	1.39	0	0
ภ.ง.ด. 90	ต่ำกว่า 60,000 บาท	6	0	0	0	0
	60,001 - 190,000 บาท	33	0	0	0	0
	190.001 - 240.000 บาท	11	0	0	0	0
	240.001 - 500,000 บาท	20	10	1	0	0
	500,001- 1,000,000 บาท	11	8	1	0	0
	1,000,001 บาทขึ้นไป	2	11	4	0	0
	รวม ภ.ง.ด. 90		83	29	6	0
	คิดเป็นร้อยละ	74.11	25.89	5.36	0	0

จากตารางที่ 4.10 พบว่าข้อมูลแสดงรายละเอียดของการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 แยกตามรายได้ที่ใช้ยื่นแบบ แสดงเป็นจำนวนรายของผู้ยื่นแบบ ปรากฏดังนี้

1. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 91 จำนวน 283 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 71.65 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) แยกกลุ่มตามจำนวนรายได้เป็นจำนวน 6 กลุ่ม แต่ละกลุ่มมีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 ดังนี้

1.1 รายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท จำนวน 10 แบบ ทั้งหมดไม่พบว่ามีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบในกลุ่ม

1.2 กลุ่มรายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 145 แบบทั้งหมดไม่พบว่ามีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบในกลุ่ม

1.3 รายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 40 แบบ พบว่า ไม่ได้ใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 32 แบบ คิดเป็นร้อยละ 80 ของจำนวนแบบกลุ่ม และได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,00 บาทจำนวน 8 แบบ คิดเป็นร้อยละ 20

1.4 รายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาทจำนวน 75 แบบ พบว่า ไม่ได้ใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 10 แบบ คิดเป็นร้อยละ 13.33 ของจำนวนแบบในกลุ่ม ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,00 บาท จำนวน 65 แบบ คิดเป็นร้อยละ 86.67 และใช้สิทธิลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 4

1.5 รายได้ระหว่าง 500,001 – 1,000,000 บาทจำนวน 10 แบบ พบว่า ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,00 บาท จำนวน 10 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 และใช้สิทธิลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 10 ของจำนวนแบบในกลุ่ม (กลุ่มผู้ใช้สิทธิประกันชีวิต ใช้สิทธิยกเว้นภาษีร่วมด้วย)

1.6 กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 3 แบบ พบว่าใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,00 บาท จำนวน 3 แบบ คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนแบบในกลุ่ม

2. ประเภทแบบ ภ.ง.ด. 90 จำนวน 112 แบบ (คิดเป็นร้อยละ 28.35 ของผู้ยื่นแบบทั้งหมด) ได้แยกตามจำนวนรายได้เป็นจำนวน 6 กลุ่ม และแต่ละกลุ่มมีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 ดังนี้

2.1 รายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท จำนวน 6 แบบ ไม่พบว่ามีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 100

2.2 รายได้ระหว่าง 60,001 – 190,000 บาทจำนวน 33 แบบ ไม่พบว่ามีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 100

2.3 รายได้ระหว่าง 190,001 – 240,000 บาทจำนวน 11 แบบไม่พบว่ามีการใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 คิดเป็นร้อยละ 100

2.4 รายได้ระหว่าง 240,001 – 500,000 บาท จำนวน 30 แบบ ไม่ได้ใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 20 แบบ คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนแบบในกลุ่ม ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,000 บาท จำนวน 10 แบบ คิดเป็นร้อยละ 33.33 และใช้สิทธิลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 3.33

2.5 รายได้ระหว่าง 500,001 – 1,000,000 บาท จำนวน 19 ราย ไม่ได้ใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 11 แบบ คิดเป็นร้อยละ 57.89 ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,000 บาท จำนวน 8 แบบ คิดเป็นร้อยละ 42.11 และใช้สิทธิลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 1 แบบ คิดเป็นร้อยละ 5.26

2.6 รายได้ตั้งแต่ 1,000,001 บาทขึ้นไปจำนวน 13 แบบ พบว่ามีการใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท จากเดิม 100,000 บาท จำนวน 11 แบบ คิดเป็นร้อยละ 84.62 ไม่ได้ใช้สิทธิตามมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 2 แบบ คิดเป็นร้อยละ 15.38 และใช้สิทธิลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตเพิ่มขึ้นจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 4 แบบ คิดเป็นร้อยละ 30.77

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มีต่อมาตรการภาษี

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับประโยชน์ จากมาตรการภาษีของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตาก แสดง ตามตารางที่ 4.11

ตารางที่ 4.11 แสดงผลของมาตรการภาษีและการนำไปใช้ประโยชน์

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 115)	ร้อยละ
1	เปรียบเทียบการชำระภาษีกับปีก่อน		
	ชำระภาษีเพิ่มขึ้น	1	0.87
	ชำระภาษีสลดลง	106	92.17
	ชำระภาษีคงเดิม	0	0.00
	ไม่มีภาษีชำระ	8	6.96

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ลำดับ	ข้อมูล	จำนวนคน (n = 115)	ร้อยละ
2	การนำประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นนำไปใช้		
	ใช้จ่ายในครอบครัว	87	75.65
	ใช้เป็นเงินเก็บออม	27	23.48
	อื่น ๆ...ใช้หนี้สิน.....	1	0.87

จากตารางที่ 4.11 พบว่าข้อมูลแสดงผลของมาตรการภาษีปี 2551 ของผู้ใช้สิทธิประโยชน์ ปรากฏดังนี้

1. จากจำนวนผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 115 ราย พบว่า เมื่อเปรียบเทียบการชำระภาษีกับปีที่ผ่านมา (ปีภาษี 2550) พบว่า มีผู้ชำระภาษีลดลงจำนวน 106 ราย คิดเป็นร้อยละ 92.07 ของจำนวนผู้ที่ได้รับสิทธิฯ ไม่มีภาษีชำระ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.96 และมีผู้ชำระภาษีเพิ่มขึ้นจากปีก่อน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.87

2. จากจำนวนผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 115 ราย พบว่าได้นำประโยชน์ที่เพิ่มขึ้นไปใช้โดย นำไปใช้จ่ายในครอบครัวจำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 75.65 ของจำนวนผู้ที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีจากมาตรการภาษีปี 2551 ใช้เป็นเงินเก็บออมจำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.48 และ อื่น ๆ ได้แก่ ใช้หนี้สิน จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.87

ตารางที่ 4.12 ความคิดเห็นของผู้ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษี เรียงตามลำดับ

ลำดับ	รายการ	คะแนน
1	ยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท	452
2	เพิ่มเบี้ยประกันชีวิตจากเดิม 50,000 เป็น 100,000 บาท	331
3	เพิ่มค่าลดหย่อนจากการซื้อหน่วยลงทุนใน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF)	235
4	เพิ่มค่าลดหย่อนจากการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาว (LTF)	132

จากตารางที่ 4.12 พบว่าข้อมูลแสดงความคิดเห็นของผู้ที่ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 115 ราย มีความคิดเห็นว่ามาตรการภาษีใดที่ทำให้ได้รับประโยชน์มากที่สุดเรียงตามลำดับ ดังนี้ ลำดับที่หนึ่งคือ การยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาทแรก ลำดับที่สอง คือ การเพิ่มเบี้ยประกันชีวิต จากเดิม 50,000 เป็น 100,000 บาท ลำดับที่สามคือ เพิ่มค่าลดหย่อนจากการลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ (RMF) และลำดับสุดท้ายคือ เพิ่มค่าลดหย่อนจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการภาษีว่ามีผลช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจได้อย่างไร แสดงผล ตามตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ความคิดเห็นทั่วไปต่อมาตรการภาษีปี 2551 ต่อการกระตุ้นเศรษฐกิจ

ข้อมูล	จำนวนคน (n = 395)	ร้อยละ
ไม่ได้รับประโยชน์	82	20.76
ลดภาระภาษี	99	25.06
เพิ่มรายได้	58	14.68
เพิ่มการออม	24	6.08
เพิ่มการใช้จ่าย	97	24.56
ไม่มีความเห็น	35	8.86

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการภาษีปี 2551 ที่รัฐประกาศใช้ ที่มีผลต่อกระตุ้นเศรษฐกิจได้ พบว่า จากจำนวนผู้ยื่นแบบแสดงรายการทั้งหมด 395 ราย มีผู้ที่มีความคิดเห็นว่ามาตรการภาษีปี 2551 ช่วยลดภาระภาษีจำนวน 99 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.06 มีผู้ที่มีความคิดเห็นว่า ช่วยเพิ่มการใช้จ่ายจำนวน 97 ราย คิดเป็นร้อยละ 24.56 มีผู้ที่มีความคิดเห็นว่า ไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 82 ราย คิดเป็นร้อยละ 20.76 มีผู้ที่มีความคิดเห็นว่ามาตรการภาษีปี 2551 ช่วยเพิ่มรายได้จำนวน 58 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.68 ช่วยเพิ่มการออมจำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.08 และไม่แสดงความคิดเห็นจำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.86

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีว่ามาตรการใดที่หากมีการดำเนินการแล้ว ผู้เสียภาษีเห็นว่าจะได้รับประโยชน์มากที่สุด

ตารางที่ 4.14 แสดงลำดับความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่เห็นว่ารายการลดหย่อนที่ได้รับประโยชน์มากที่สุด

ลำดับที่	รายการลดหย่อน	คะแนน
1	เพิ่มค่าลดหย่อนส่วนตัว จากเดิม 30,000 บาท ให้มากขึ้น	1400
2	เพิ่มวงเงินในค่าใช้จ่ายจากเดิม ร้อยละ 40 ไม่เกิน 60,000 บาท ให้มากขึ้น	1253
3	เพิ่มค่าลดหย่อนบุตร จากเดิม 15,000 และ 17,000 ต่อบุตร 1 คน ให้มากขึ้น	846
4	เพิ่มค่าใช้จ่ายในอัตราเหมา ให้สูงขึ้น	486
5	เพิ่มค่าลดหย่อนอุปการะบุพการี จากเดิม คนละ 30,000 บาท ให้มากขึ้น	445
6	ลดอัตราภาษีเงินได้ที่เก็บจากฐานรายได้จากเดิมอัตรา ร้อยละ 0.5 ให้น้อยลง	423
7	สามีและ ภรรยาที่มีเงินได้ สามารถแยกกันยื่นแบบเสียภาษีได้ไม่ต้องนำมา รวมคำนวณ	376
8	สามารถนำเบี้ยประกันวินาศภัยของบ้านหรือ อสังหาริมทรัพย์อื่น มาหักค่า ลดหย่อนได้	174
9	สามารถนำประกันชีวิตบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มาหักค่าลดหย่อนได้	140
10	เพิ่มวงเงินบริจาค จากเดิมไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้สุทธิ ให้มากขึ้น	105
11	อื่น ได้แก่ ลดหย่อนประเภทดอกเบี้ยต่างๆ 27 ราย ประกันชีวิต อุบัติเหตุ สุขภาพ รวม 14 ราย, เงื่อนไขการลดหย่อนบุพการี 10 ราย การยกเว้นภาษี 6 ราย ประเด็นอื่น 8 ราย	98
12	เพิ่มค่าลดหย่อนเงินประกันชีวิตสำหรับคู่สมรสที่ไม่มีเงินได้จากเดิม 10,000 บาทให้มากขึ้น	63
13	เพิ่มประเภทการบริจาคเงินที่สามารถนำมาหักจากเงินได้สุทธิ 2 เท่าให้มากขึ้น	52
14	เพิ่มวงเงินประกันสุขภาพ บุพการีจากเดิม คนละ 15,000 บาท ให้มากขึ้น	44

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตาก จำนวน 395 ราย โดยจัดเรียงตามลำดับความต้องการของผู้แสดงความคิดเห็น 5 ลำดับแรก แล้วนำมา

ให้คะแนนตามความต้องการของผู้แสดงความคิดเห็นแล้วมาจัดเรียงลำดับ สรุปได้ตามตารางว่า 5 รายการลดหย่อนแรกที่ผู้แสดงความคิดเห็น คิดว่า หากมีการดำเนินการแล้วจะได้รับประโยชน์มากที่สุด มีดังนี้คือ

- ลำดับที่ 1 เพิ่มค่าลดหย่อนส่วนตัว จากเดิม 30,000 บาท ให้มากขึ้น
- ลำดับที่ 2 เพิ่มวงเงินในค่าใช้จ่ายจากเดิมร้อยละ 40 ไม่เกิน 60,000 บาท ให้มากขึ้น
- ลำดับที่ 3 เพิ่มค่าลดหย่อนบุตร จากเดิม 15,000 บาท และ 17,000 บาทต่อบุตร 1 คน ให้มากขึ้น
- ลำดับที่ 4 เพิ่มค่าใช้จ่ายในอัตราเหมา ให้สูงขึ้น
- ลำดับที่ 5 เพิ่มค่าลดหย่อนอุปการะบุพการี จากเดิม คนละ 30,000 บาท ให้มากขึ้น

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ มาตรการภาษี

ดำเนินการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ ประเภทแบบแสดงรายการ และ รายได้ กับมาตรการภาษีปี 2551 โดยมาตรการภาษีที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ในครั้งนี้ใช้เพียง 2 รายการ คือ การลดหย่อนภาษีเงินได้ และ การเพิ่มวงเงินประกันชีวิต เนื่องจาก มาตรการภาษีอีก 2 รายการคือ การลงทุนในหน่วยลงทุน RMF และ LTF ไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีผู้ใช้มาตรการดังกล่าว

ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบคือค่าไคสแควร์

การทดสอบมีสมมติฐาน ดังนี้

$H_0 : P = 0$ ลักษณะของตัวแปรทั้งสองไม่มีความสัมพันธ์กัน

$H_1 : P \neq 0$ ลักษณะของตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน

ใช้สถิติในการทดสอบ คือ
$$\chi^2 = \sum_{i=1}^y \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha} (r-1)(c-1)$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1)$

ถ้าค่า P น้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ปฏิเสธ H_0 ยอมรับ H_1

P มากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและมาตรการภาษีดังนี้

ตารางที่ 4.15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551

มาตรการภาษีที่ได้รับประโยชน์	เพศ (%)		รวม	χ^2	P
	หญิง(%)	ชาย(%)			
ยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท	54 (46.96)	61 (53.04)	115	0.627	0.428
เพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท	6 (60.00)	4 (40.00)	10		
รวม	60 (48.00)	65 (52.00)	125		

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพศชาย ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.04 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 รวมเพศชาย ใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 52 .00 ในขณะที่เพศหญิง ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 54 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.96 และ ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 60 รวมเพศหญิงใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 48.00 เมื่อกำหนดค่าไคสแควร์ เพื่อพิจารณาคุณค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและ เพศของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 0.627 และมีค่า P = 0.428 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 นั่นคือ ผู้เสียภาษีทั้งหญิง และ ชาย ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีไม่แตกต่างกัน

ซึ่งให้ผลว่า ยอมรับ H_0 ปฏิเสธ H_1 คือ มาตรการภาษีไม่มีความสัมพันธ์กับเพศของผู้ยื่นแบบแสดงรายการ

ตารางที่ 4.16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551

มาตรการภาษีที่ได้รับ ประโยชน์	อายุ (ปี)				รวม	χ^2	P
	ต่ำกว่า 25 ปี (%)	25-44 ปี (%)	45-64 ปี (%)	65 ปี ขึ้นไป (%)			
ยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่ เกิน 100,000 บาท	2 (1.74)	38 (33.04)	74 (64.35)	1 (0.87)	115	1.089	0.780
เพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท	0 (0)	5 (50.00)	5 (50.00)	0 (0)	10		
รวม	2 (1.60)	43 (34.40)	79 (63.20)	1 (0.80)	125		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อายุระหว่าง 45-64 ปี ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 74 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.35 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รวมผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อายุระหว่าง 45-64 ปี ใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 63.20 ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อายุระหว่าง 25-44 ปี ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.04 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รวมผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อายุระหว่าง 25-44 ปี ใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 34.40 ในขณะที่ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อายุต่ำกว่า 25 ปี และสูงกว่า 65 ปี ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน / และ 1 ราย ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 1.74 และ 0.87 ตามลำดับ 54 ราย และไม่ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท เมื่อคำนวณค่าไคสแควร์ เพื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและช่วงอายุของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 1.089 และมีค่า $P = 0.780$ ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ผู้เสียภาษีไม่ว่าจะอยู่ในช่วงอายุใด ต่างได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับการได้รับประโยชน์จากมาตรการ
ภาษีปี 2551

มาตรการภาษี ที่ได้รับ ประโยชน์	ระดับการศึกษา (%)					รวม	χ^2	P
	ต่ำกว่า มัธยม (%)	มัธยม/ ปวช (%)	ปวส/อนุ ปริญญา (%)	ปริญญา ตรี (%)	สูงกว่า ปริญญา ตรี (%)			
ยกเว้นภาษีเงิน ได้ส่วนที่เกิน 100,000บาท	0	3	27	65	20	115	2.103	0.614
เพิ่มวงเงิน ประกันชีวิต จาก 50,000 เป็น100,000 บาท	0	1	3	5	1	10		
รวม	0	4	30	70	21	125		

จากตารางที่ 4.6.3 พบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 65 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.52 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 56 ผู้มีระดับการศึกษาปวส/อนุปริญญา ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 27 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.48 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 24 ผู้มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.39 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 16.80 ผู้มีระดับการศึกษามัธยม/ปวช ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.61 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่ม

วงเงินประกันชีวิต จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 10 รวม ใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 3.20 และผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่ามัธยมไม่พบว่าได้รับ ประโยชน์จากมาตรการภาษี

เมื่อคำนวณหาค่าไคสแควร์ เพื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและ ระดับการศึกษาของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 2.103 และมีค่า $P = 0.614$ มี ค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ว่าจะมีระดับการศึกษาใด ๆ ก็ตาม ต่างได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพกับการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษี ปี 2551

มาตรการภาษีที่ได้รับประโยชน์	สถานภาพ (%)			รวม	χ^2	P
	โสด (%)	สมรส (%)	หม้าย (%)			
ยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท	30 (26.09)	78 (67.83)	7 (6.09)	115	0.108	0.947
เพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท	3 (30)	7 (70)	0 (0)	10		
รวม	33 (26.40)	85 (68.00)	7 (5.60)	125		

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสถานภาพ สมรส ได้รับ ประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 78 ราย คิดเป็นร้อยละ 67.84 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 70 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 68.00 ผู้มีสถานภาพโสด ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 30 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.09 และได้รับ ประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 30 รวมใช้มาตรการภาษีทั้ง 2 ประเภทคิดเป็น ร้อยละ 26.40 ส่วนผู้มีสถานภาพ หม้ายได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษี เงินได้ จำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.09 และไม่ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต เมื่อ คำนวณหาค่าไคสแควร์ เมื่อพิจารณาค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและสถานภาพของผู้

เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 0.108 และมีค่า P = 0.947 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ว่าจะมีสถานภาพเป็นเช่นใดก็ตาม ต่างได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพ กับการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551

มาตรการภาษีที่ ได้รับประโยชน์	อาชีพ (%)					รวม	χ^2	P
	รับ ราชการ (%)	พนักงาน บริษัท (%)	เจ้าของ กิจการ (%)	อาชีพ อิสระ (%)	อื่น ๆ (%)			
ยกเว้นภาษีเงินได้ ส่วนที่เกิน 100,000 บาท	66 (57.39)	18 (15.65)	20 (17.39)	9 (7.83)	2 (1.74)	115	4.414	0.353
เพิ่มวงเงินประกัน ชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท	5 (50)	0	2 (20)	2 (20)	1 (10)	10		
รวม	71 (56.80)	18 (14.40)	22 (17.60)	11 (8.80)	3 (2.40)	125		

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีอาชีพรับราชการ ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 66 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.39 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 50 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 56.80 ผู้มีอาชีพเจ้าของกิจการ ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 17.39 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 17.60 พนักงานบริษัท ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.65 ไม่มีผู้ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตผู้มีอาชีพอิสระ ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.83 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 8.80 และผู้มีอาชีพอื่น ๆ รวมได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีทั้ง 2

รายการรวม 3 รายคิดเป็นร้อยละ 2.40 เมื่อคำนวณหาค่าไคสแควร์ เพื่อพิจารณาคุณค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและอาชีพของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 4.414 และค่า P = 0.353 ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีไม่ว่าจะมีอาชีพใด ๆ ต่างได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทแบบแสดงรายการกับการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551

มาตรการภาษีที่ได้รับประโยชน์	ประเภทแบบแสดง		รวม	χ^2	P
	รายการ (%)				
	ภ.ง.ด.91 (%)	ภ.ง.ด.90 (%)			
ยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน					
100,000 บาท	86 (74.78)	29 (25.22)	115	5.521	0.019
เพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก					
50,000 เป็น	4	6	10		
100,000 บาท	(40.00)	(60.00)			
รวม	90 (72.00)	35 (35.00)	125		

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภ.ง.ด. 91 ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.78 และ ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิตจาก 50,000 เป็น 100,000 บาท จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 รวมทั้งสองมาตรการคิดเป็นร้อยละ 72 .00 ในขณะที่ผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.22 และ ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 60 รวมมาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 35.00 เมื่อคำนวณหาค่าไคสแควร์ เพื่อพิจารณาคุณค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและประเภทแบบแสดงรายการของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 5.521 ค่า P = 0.019 ซึ่งมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผล

ว่าผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษี ที่แตกต่างกัน (แบบ ภ.ง.ด. 90 และ แบบ ภ.ง.ด. 91) จะได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4.21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรายได้กับการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551

มาตรการภาษีที่ได้รับ ประโยชน์	รายได้ (%)						รวม	χ^2	P
	A1	A2	A3	A4	A5	A6			
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)			
ยกเว้นภาษีเงินได้ส่วน ที่เกิน 100,000 บาท	0	0	8	75	18	14	115	6.036	0.806
	0	0	(6.96)	(65.22)	(15.65)	(12.17)			
เพิ่มวงเงินประกันชีวิต จาก 50,000 เป็น 100,000 บาท	0	0	0	4	2	4	10		
				(40)	(20)	(40)			
รวม	0	0	8	79	20	18	125		
			(6.40)	(63.20)	(16.00)	(14.40)			

โดยที่ ตัวแปรดังต่อไปนี้แทนค่าช่วงรายได้กลุ่มต่าง ๆ ดังนี้คือ

A1 = รายได้ ต่ำกว่า 60,000 บาท

A2 = รายได้ 60,001 - 190,000 บาท

A3 = รายได้ 190,001 - 240,000 บาท

A4 = รายได้ 240,001 - 500,000 บาท

A5 = รายได้ 500,001 - 1,000,000 บาท

A6 = รายได้ 1,000,001 บาทขึ้นไป

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีรายได้ 240,001 - 500,000 บาท ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ส่วนที่เกิน 100,000 บาท จำนวน 75 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.22 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 63.20 ผู้มีรายได้ 500,001 - 1,000,000 บาท

ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 15.65 และได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 20 รวมใช้มาตรการภาษีทั้งสองประเภทคิดเป็น ร้อยละ 16.00 ผู้มีรายได้รายได้ 1,000,001 บาทขึ้นไป ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 12.17 ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 40 ผู้มีรายได้ 190,001 - 240,000 บาท ได้รับประโยชน์จากมาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.96 แต่ไม่ได้รับประโยชน์จากการเพิ่มวงเงินประกันชีวิต สำหรับผู้มีรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท และ รายได้ 60,001 - 190,000 บาท ไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีทั้งสองรายการ เมื่อคำนวณหาค่าไคสแควร์ เพื่อพิจารณาคุณค่าความสัมพันธ์ระหว่างมาตรการภาษีและรายได้ของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่ามีค่าไคสแควร์ 6.036 ค่า $P = 0.806$ ซึ่งมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญ 0.05 ให้ผลว่า ไม่ว่าผู้ยื่นแบบจะมีแสดงรายได้ในช่วงใด ก็ตาม ก็ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีไม่แตกต่างกัน หรืออีกนัยหนึ่งก็คือ การได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษี ไม่ขึ้นอยู่กับแสดงรายได้ของผู้ยื่นแบบ

บทที่ 5

สรุปการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาในครั้งนี้ เป็นการศึกษาถึง ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในจังหวัดตากที่มีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา ความคิดเห็นของประชาชนผู้เสียภาษีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจรัฐบาล โดยการได้ใช้ ประโยชน์จากมาตรการภาษี เงินได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการลดลงของภาษีได้มีการใช้จ่ายเพื่อเพิ่ม รายได้ให้กับภาคธุรกิจสมเจตนาของกฎหมาย และ รัฐบาลควรมีมาตรการภาษีในเรื่องใดที่จะ ช่วยลดภาระภาษีให้กับประชาชนได้ดีที่สุด โดยผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ยื่นแบบแสดง รายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ในเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตาก จำนวน 395 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นตัวแทนของประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดตาก ผลการศึกษา ครอบคลุม ประเด็นหลักคือ ข้อมูลทั่วไปของประชากร รายการลดหย่อนที่ใช้ยื่นแบบ การได้รับประโยชน์ จากมาตรการภาษีปี 2551 ความคิดเห็นต่อมาตรการภาษีปี 2551 และ ความต้องการทางด้าน มาตรการภาษีและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลต่อมาตรการภาษีปี 2551 ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1. สรุปการศึกษา

การดำเนินการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษา วิธีดำเนินการ ศึกษาและผลการศึกษา ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของประชาชนผู้เสียภาษีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้น เศรษฐกิจ

1.2 วิธีดำเนินการศึกษา เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และหัวข้อเรื่องที่ทำการศึกษา ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในจังหวัดตาก ด้วยการ ทอดแบบสอบถามแบบไม่เจาะจง โดยสร้างแบบสอบถามประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วนคือ ส่วนแรก คือข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษี ส่วนสองเป็น ข้อมูลด้านรายได้และการเสียภาษี ข้อมูลส่วนที่ 3 คือ ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อมาตรการภาษีของรัฐบาลปี 2551

หลังจากนั้นทำการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำแบบสอบถามที่จัดทำขึ้นมาจำนวน 30 ชุด ทำการทดสอบการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาข้อบกพร่องและนำมาปรับปรุงให้สมบูรณ์ก่อนนำไปสำรวจจริง แล้วจึงทำการสำรวจจริงช่วงเวลาตั้งแต่เดือน เมษายน - พฤษภาคม 2552 โดยการสุ่มแจกไปยัง บริษัท ๆ ห้างร้าน และ หน่วยงานของรัฐและ วิชาชีพ ต่าง ๆ

1.3 การวิเคราะห์ข้อมูล หลังการได้รับแบบสอบถามกลับคืนผู้วิจัยได้ทำการคัดกรองแบบสอบถามเบื้องต้นโดยตัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก แล้วแบบสอบถามที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมไมโครซอฟต์เอ็กเซล (Microsoft Excel) ค่าสถิติที่ใช้เป็นค่าสถิติเชิงพรรณนา คือ ค่าร้อยละ และค่าสถิติเพื่อหาความสัมพันธ์ คือ ค่าไคสแควร์

2. อภิปรายผล

อ้างอิงผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 6 ตอน จากบทที่ 4 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

โดยภาพรวมกลุ่มตัวอย่างถือว่ามีความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ สถานภาพ ไม่มากนักจากอัตราร้อยละของผู้ตอบสอบถามที่พบว่า มีจำนวนที่ใกล้เคียงกันคือ ผู้ตอบแบบสอบถาม เพศหญิงร้อยละ 45.82 ชายร้อยละ 54.18 สถานภาพโสดร้อยละ 40.76 สมรสร้อยละ 51.90 หม้ายร้อยละ 7.34 และอายุระหว่าง 25-44 ปี ร้อยละ 48.61 และ ช่วง 45-64 ร้อยละ 45.82 ส่วนการศึกษาพบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาอยู่ที่ ปวส – อนุปริญญา ร้อยละ 32.66 และ ปริญญาตรี ร้อยละ 39.24 ส่วนระดับต่ำกว่ามัธยมศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช และ สูงกว่าปริญญาตรี มีร้อยละ 5.57 16.96 และ 5.57 ตามลำดับ และ อาชีพส่วนใหญ่ของผู้เสียภาษีคือ พนักงานของบริษัทเอกชน ร้อยละ 40.76 และ ข้าราชการและพนักงานของรัฐ ร้อยละ 29.62 ส่วนอาชีพอื่น ๆ ได้แก่ นักธุรกิจ/เจ้าของกิจการ อาชีพอิสระ/รับจ้าง และ อื่น ๆ เป็นรวมกันร้อยละ 29.62

พิจารณาโดยภาพรวมแล้วพบว่า ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 25 - 44 ปีมีระดับความรู้อยู่ในช่วง ปวส – ปริญญาตรี และ ประกอบอาชีพรับราชการ และเป็นพนักงานของรัฐและเอกชนเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่า ผู้เสียภาษีส่วนใหญ่มีรายได้ประจำและสม่ำเสมอ และจากสถานภาพซึ่งพบว่าเมื่อรวมผู้ที่สมรสและ หม้าย พบว่ามีถึงร้อยละ 59.24 ซึ่งสามารถสันนิษฐานได้ว่าค่าใช้จ่ายที่ผู้เสียภาษีส่วนใหญ่จะใช้จ่ายนอกจากใช้จ่ายส่วนตัวแล้วยังเป็นการใช้จ่ายเพื่อครอบครัว อีกประการหนึ่งด้วย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้เสียภาษีที่ใช้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการยื่นแบบแสดงรายการของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ประชากรร้อยละ 71.65 ยื่นแบบแสดงรายการภ.ง.ด. 91 โดยช่วงรายได้ที่มีประชากรใช้ยื่นแบบมากที่สุดคือ ช่วงรายได้ 60,000 – 190,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 51.23 และสถานะของการยื่นแบบร้อยละ 75.98 เป็นแบบไม่มีภาษีชำระ ส่วนผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 ช่วงรายได้ที่มีประชากรใช้ยื่นแบบมากที่สุดคือช่วง 60,000 – 190,000 บาท โดยมีผู้ยื่นแบบแสดงรายได้ในช่วงนี้ร้อยละ 29.46 ของผู้ยื่นแบบ 90 ซึ่งใกล้เคียงกับช่วงรายได้ 240,000 – 500,000 บาท มีผู้ยื่นแบบแสดงรายได้ในช่วงนี้ร้อยละ 26.78 และสถานะของการยื่นแบบร้อยละ 78.57 เป็นแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติม

รายการลดหย่อนภาษี ตามแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาหากมีการแยกการวิเคราะห์รายการลดหย่อนออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มพื้นฐานที่ไม่ได้เกิดจากการใช้จ่ายโดยตรง เช่น ลดหย่อนส่วนตัว คู่สมรส บุตร บุพการี ประกันสังคม และ เงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ และ กลุ่มที่ 2 คือกลุ่มที่มีเกิดจากการใช้จ่ายในภาคธุรกิจ เช่น การประกันชีวิต ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย ประกันสุขภาพบุพการี และการลงทุนในหน่วยลงทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เมื่อพิจารณาการใช้ค่าลดหย่อนเปรียบเทียบกับรายได้จากการยื่นแบบ ตามตารางที่ 4.2 จะพบว่า ผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 ช่วงรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท ถึง 240,000 บาท ซึ่งเป็นช่วงที่พบว่าผู้ยื่นแบบแสดงรายการค่าลดหย่อนกลุ่มพื้นฐาน ได้แก่ ส่วนตัว คู่สมรส บุตร และประกันสังคม เป็นหลัก ในขณะที่ กลุ่มรายได้ตั้งแต่ 240,001 ขึ้นไป ยื่นแบบแสดงรายการลดหย่อนนอกเหนือจากรายการลดหย่อนพื้นฐาน โดยมีรายการลดหย่อนกลุ่มที่เกิดจากการใช้จ่ายในภาคธุรกิจ เช่น ดอกเบี้ยกู้ยืมซื้ออาคารประกันชีวิต ประกันสุขภาพ และ หน่วยลงทุน ในขณะที่ผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 พบว่าในช่วงรายได้ ที่มีการแสดงรายการลดหย่อนเพิ่มขึ้นนอกเหนือจากรายการลดหย่อนพื้นฐานคือกลุ่มรายได้ตั้งแต่ 240,001 บาท ขึ้นไปเช่นกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนการใช้รายการค่าลดหย่อนโดยภาพรวมแล้วจะพบว่า ผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 มีการใช้รายการลดหย่อนในสัดส่วนที่น้อยกว่าผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91

จากข้อมูลพบว่าผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 ส่วนใหญ่ คือผู้มีรายได้ประจำ และมีรายได้ 60,000 – 190,000 บาท เฉลี่ยต่อเดือนอยู่ที่ 5,000 – 15,833 บาท และเมื่อพิจารณาประกอบกับข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งพบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่มีครอบครัว แสดงได้ว่าเงินได้ส่วนใหญ่นำมาใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคและ บริโภค เป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลรายการค่าลดหย่อน ที่พบว่าผู้เสียภาษีกลุ่มนี้แสดงรายการลดหย่อนกลุ่มพื้นฐาน ได้แก่ค่าลดหย่อนส่วนตัว คู่สมรส บุตร บุพการี ประกันสังคม เท่านั้นในขณะที่ผู้มีรายได้ตั้งแต่ 240,001บาทขึ้นไป หรือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,000 บาท ขึ้นไป

ซึ่งมีจำนวนรวมกันคิดเป็นร้อยละ 31.09 แสดงรายการลดหย่อนนอกเหนือจากรายการลดหย่อนพื้นฐาน ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่า ฐานรายได้ 240,000 บาท เป็นฐานรายได้ต่ำสุดที่จะเริ่มต้นชำระภาษีเพิ่มเติมหากผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91 ไม่มีรายการลดหย่อนอื่นใดนอกเหนือจากค่าลดหย่อนส่วนตัว ซึ่งสาเหตุจึงทำให้ผู้เสียภาษีเงินได้ต้องแสดงค่าลดหย่อนเพิ่มขึ้น หรือ ผู้มีรายได้กลุ่มนี้ มีความสามารถในการใช้จ่ายนอกเหนือ ไปจากการอุปโภค บริโภคในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะเริ่มมีการใช้จ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัย 4 อื่น ๆ นอกเหนือจากการ ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน เช่น การประกันชีวิต ประกันสุขภาพ หรือ การซื้อที่อยู่อาศัย เป็นต้น

ตอนที่ 3 วิเคราะห์การได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีจากการยื่นแบบของผู้เสียภาษี จากผลการศึกษาด้านการได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีซึ่งแสดงภาพรวมดังตารางที่ 4.6 พบว่า มาตรการภาษีปี 2551 ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการลดหย่อน 3 รายการได้แก่ เบี้ยประกันชีวิต การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) พบว่า มีเพียงมาตรการเดียวคือ การลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต เพิ่มขึ้นจากเดิม 50,000 บาท เป็น 100,000 บาท ที่มีผู้ใช้มาตรการดังกล่าวโดยแสดงรายการลดหย่อนจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.53 ของกลุ่มตัวอย่าง ส่วนมาตรการภาษีปี 2551 ด้านการยกเว้นภาษีเงินได้จากเงินได้สุทธิ 150,000 บาทแรก พบว่า มีผู้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้จำนวน 115 ราย คิดเป็นร้อยละ 29.11 และ เมื่อพิจารณาถึงรายละเอียดของการใช้สิทธิยกเว้นเงินได้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้สิทธิยกเว้นเงินได้ และมีเงินได้สุทธิต่ำกว่า 150,000 บาท จำนวน 188 ราย แต่กลุ่มนี้มีรวมไปถึงผู้มีเงินได้สุทธิ ต่ำกว่า 100,000 บาท ซึ่งได้รับยกเว้นเงินได้อยู่แล้ว ดังนั้นเมื่อพิจารณาจากจำนวนผู้ใช้สิทธิยกเว้นเงินได้จากมาตรการปี 2551 จำนวน 115 ราย

ผู้ได้รับประโยชน์จากการยกเว้นภาษีเงินได้จำนวน 115 ราย ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ผ่านมาประมาณได้ว่ากลุ่มผู้ที่ได้รับประโยชน์จะเป็นกลุ่มที่มีรายได้ตั้งแต่ 240,001 บาท ขึ้นไป ดังนั้นเมื่อได้รับสิทธิประโยชน์ ชำระภาษีลดลง จึงทำให้เกิดความสามารถในการใช้จ่ายมากขึ้น ดังนั้น ภาคธุรกิจที่จะได้รับผลประโยชน์จากเงินได้ส่วนที่เพิ่มขึ้น ได้แก่ ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน คือสินค้าอุปโภค บริโภค ซึ่งผู้ได้รับประโยชน์จะมีการใช้จ่ายทำให้กลุ่มธุรกิจกลุ่มนี้มีรายได้มากขึ้น ซึ่งผู้ประกอบการประเภทนี้ในจังหวัดตากส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยในท้องถิ่น ก่อให้เกิดผลดีต่อการจัดเก็บภาษีอากรเนื่องจาก รายได้ ประเภทนี้มีการจัดเก็บภาษีอากรตามฐานรายได้ในอัตราร้อยละ 0.05

เมื่อทำการวิเคราะห์รายละเอียดของรายการลดหย่อนตามมาตรการภาษีปี 2551 ได้แก่ การลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตซึ่งจากเดิมกำหนดให้ใช้ลดหย่อนในการยื่นแบบได้ไม่เกิน 50,000 บาท เป็น 100,000 บาท พบว่า ผู้ที่ยื่นแบบภ.ง.ด. 91 แสดงการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิต

สูงกว่า 50,000 บาท จำนวน 4 ราย เป็นผู้มีรายได้ในช่วง 240,001- 500,000 บาท จำนวน 3 ราย และ รายได้ 500,001- 1,000,000 บาท จำนวน 1 ราย ในขณะที่ผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 มีที่ยื่นแบบ แสดงการลดหย่อนเบี้ยประกันชีวิตสูงกว่า 50,000 บาทจำนวน 6 ราย เป็นผู้มีรายได้ 240,001- 500,000 บาท จำนวน 1 ราย รายได้ 500,001- 1,000,000 บาท จำนวน 1 ราย และ รายได้ 1,000,001 บาท ขึ้นไปจำนวน 4 ราย แสดงให้เห็นว่าผู้กลุ่มผู้มีรายได้ประจำ (ผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 91) มีการทำประกันชีวิตน้อยกว่ากลุ่มผู้มีรายได้อื่นอาจเกิดขึ้นเนื่องจากอาชีพหลักคือ รับราชการที่สามารถเบิก ค่ารักษาพยาบาลหรืออาชีพพนักงานบริษัท ที่มีประกันสังคมอยู่แล้วจึงทำให้กลุ่มผู้มีรายได้ประจำ มีการใช้จ่ายด้านการประกันชีวิตน้อยกว่ากลุ่มผู้มีอาชีพอื่น ๆ และเป็นที่น่าสังเกตว่ากลุ่มนี้ผู้ที่รายได้สูง แต่ไม่ปรากฏว่ามีการแสดงรายการลดหย่อนค่าประกันชีวิตมากนัก ซึ่งก็เป็นโอกาสหนึ่งของธุรกิจ ประกันชีวิตที่จะสามารถนำเสนอ การประกันชีวิตประเภทต่าง ๆ โดยสามารถใช้การลดหย่อนภาษี เป็นแรงจูงใจ ซึ่งนอกเหนือจากการก่อให้เกิดรายได้ธุรกิจประกันชีวิตแล้วยังทำให้เกิดรายได้กับ ตัวแทนประกันชีวิต ซึ่งเป็นกลุ่ม ที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อเสียภาษีแล้ว หาก ตัวแทนมีรายได้ เกิน 1.8 ล้านบาทต่อปี ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม นำรายได้คำนวณหาหน้าประกันชีวิตมาเสีย ภาษีมูลค่าเพิ่มอีกด้วย

จากข้อมูลการใช้มาตรการภาษีปี 2551 ประกอบกับข้อมูลแสดงรายการลดหย่อน ของผู้เสียภาษีทั้งหมดเป็นที่น่าสนใจว่า การลงทุนในหน่วยลงทุน กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และ กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีการลงทุนในระดับที่ต่ำมาก ทั้งที่รายได้ของผู้เสีย ภาษีบางกลุ่มมีศักยภาพที่จะลงทุนในหน่วยลงทุนทั้ง 2 ประเภท เห็นว่าเป็นโอกาสของธุรกิจที่จะ เข้าถึงลูกค้าในกลุ่มนี้ได้ ซึ่งธุรกิจจะสามารถใช้การลดหย่อนจากมาตรการภาษีเป็นแรงจูงใจหนึ่ง ใน การลงทุน ในแง่ของการจัดเก็บภาษีอากร ถึงแม้จะสูญเสียรายได้จากการจัดเก็บเนื่องจากการลด ภาษีตามมาตรการภาษี แต่ จะก่อให้เกิดรายได้กับตัวแทนซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา และ สถาบันการเงิน อีกทั้งยังเป็นการเพิ่มการใช้จ่ายให้กับระบบเศรษฐกิจในจังหวัดตากได้อีกทางหนึ่งด้วย

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีที่มีต่อมาตรการภาษี

ผู้ได้รับสิทธิประโยชน์จากมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 115 ราย มีความคิดเห็น เกี่ยวกับมาตรการภาษี ปี 2551 ไปในทิศทางเดียวกันคือร้อยละ 92.17 เห็นว่า มาตรการภาษีปี 2551 ทำให้ชำระภาษีลดลง และเห็นว่ารายได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นนี้จะนำไปใช้จ่ายในครอบครัว ถึงร้อยละ 75.65 ส่วนมาตรการภาษีทั้ง 4 ข้อที่ผู้ได้รับสิทธิประโยชน์เห็นว่ามิใช่ประโยชน์มากที่สุดได้แก่ การ ยกเว้นภาษีเงินได้ รongลงมาคือ การเพิ่มวงเงินของเบี้ยประกันชีวิต มาตรการที่ได้รับประโยชน์น้อย ที่สุดคือ การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

จากการวิเคราะห์ผลการแสดงความคิดเห็นพบว่า มาตรการภาษีที่มีการใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่คือการยกเว้นเงินได้ ส่วนด้านการลดหย่อนนั้นพบว่า การแสดงค่าลดหย่อนของผู้เสียภาษีส่วนใหญ่มีเพียงการประกันชีวิตเท่านั้น ที่เข้าถึงผู้เสียภาษีมากกว่าการลงทุนในหน่วยลงทุน เพราะมีการใช้เป็นค่าลดหย่อนมากกว่า ค่าลดหย่อนอื่น ๆ

ในส่วนของผู้เสียภาษีทั่วไป ได้แสดงความคิดเห็นต่อมาตรการภาษีพบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับมาตรการภาษีปี 2551 โดยมีแนวความคิดเห็นไปในทิศทางบวกคือ เห็นว่าช่วยลดภาระภาษี ร้อยละ 25.06 ช่วยเพิ่มรายได้ ร้อยละ 14.68 ช่วยเพิ่มการใช้จ่าย ร้อยละ 24.56 และช่วยเพิ่มการออม ร้อยละ 6.08 รวมความคิดเห็นในทิศทางบวกร้อยละ 70.38 และมีผู้ไม่เห็นด้วยกับมาตรการภาษีปี 2551 โดยเห็นว่าผู้เสียภาษีไม่ได้รับประโยชน์ ร้อยละ 20.76 และไม่แสดงความคิดเห็นร้อยละ 8.86 เมื่อเปรียบเทียบกับข้อเท็จจริงที่ว่า มีผู้เสียภาษีที่ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษีร้อยละ 29.11 แต่พบว่าผู้เสียภาษีถึงร้อยละ 70.38 มีความคิดเห็นในทิศทางบวกต่อมาตรการภาษี แสดงให้เห็นว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่แม้ว่าจะไม่ได้ได้รับประโยชน์ แต่ยังคงเห็นชอบกับมาตรการภาษีและเห็นว่า ช่วยลดภาระภาษีให้กับประชาชน ซึ่งความคิดเห็นเช่นนี้จะก่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษีเป็นการสร้างความสมัครใจในการเสียภาษี เป็นการปลูกฝังจิตสำนึกในการเสียภาษีให้กับประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเด็กและเยาวชน นอกจากนี้แล้วประชาชนยังคิดเห็นว่า มาตรการภาษีจะช่วยเพิ่มการใช้จ่าย ซึ่งเป็นการเพิ่มการหมุนเวียนของเงินในภาคธุรกิจ ความคิดเห็นดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของประชาชน ว่ามาตรการภาษีจะทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น ซึ่งความเชื่อดังกล่าวจะทำให้มีการใช้จ่ายเงินแทนการเก็บออม ทำให้เกิดผลดีต่อภาคธุรกิจโดยรวม

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีว่ามาตรการใดที่หากมีการดำเนินการแล้วผู้เสียภาษีเห็นว่าจะได้รับประโยชน์มากที่สุด

จากการสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างถึงมาตรการทางด้านภาษีด้านใดที่ผู้เสียภาษีเห็นว่าหากดำเนินการแล้วจะได้รับประโยชน์มากที่สุด 5 มาตรการคือ

ลำดับที่ 1 เพิ่มค่าลดหย่อนส่วนตัว จากเดิม 30,000 บาท ให้มากขึ้น

ลำดับที่ 2 เพิ่มวงเงินในค่าใช้จ่ายจากเดิมร้อยละ 40 ไม่เกิน 60,000 บาท ให้มากขึ้น

ลำดับที่ 3 เพิ่มค่าลดหย่อนบุตร จากเดิม 15,000 และ 17,000 ต่อบุตร 1 คน ให้มากขึ้น

ลำดับที่ 4 เพิ่มค่าใช้จ่ายในอัตราเหมา ให้สูงขึ้น

ลำดับที่ 5 เพิ่มค่าลดหย่อนอุปการะบุพการี จากเดิม คนละ 30,000 บาท ให้มากขึ้น

พิจารณาพบว่ามาตรการ ที่ประชาชนในจังหวัดตากเห็นว่าหากดำเนินการแล้วจะได้รับประโยชน์มากที่สุด เป็นมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มวงเงินค่าลดหย่อนและค่าใช้จ่าย ซึ่ง

สอดคล้องกับผลการวิจัยของกรมสรรพากรตาม โครงการศึกษาและพัฒนาประมวลรัษฎากรเรื่อง “ศึกษาผลการ วิจัยมาตรการเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางแก้ไขภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเรื่อง ประเภทเงินได้” ที่พบว่า การหัก ค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนที่ใช้อยู่ปัจจุบัน ของกรมสรรพากร ยัง ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะ การหักลดหย่อนที่จำเป็นแก่การดำรงชีพขั้นพื้นฐาน เช่น ส่วนตัว คู่สมรส บุตร การศึกษาบุตร บิดามารดา โดยควรให้มีการปรับปรุงตาม ภาวะค่าครองชีพที่เปลี่ยนแปลงทุก 3-5 ปี ซึ่งหากรัฐได้ดำเนินการปรับปรุงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การเพิ่มวงเงินของ ค่าลดหย่อน และ ค่าใช้จ่าย ให้ตรงกับสภาพข้อเท็จจริงมากขึ้นก็จะเป็นการ ดำเนินมาตรการภาษีที่ตรงกับความต้องการของประชาชนในจังหวัดตากมากที่สุด

ในส่วนของการหักค่าใช้จ่ายในอัตราเหมาที่กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรดำเนินการ ปรับปรุงเพิ่มค่าใช้จ่ายเหมาในอัตราที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาถึงการหักค่าใช้จ่ายเหมาพบว่า อัตรา ค่าใช้จ่ายเหมาแต่ละธุรกิจมีอัตราที่แตกต่างกันไปตามสภาพ เช่น ธุรกิจการขายสินค้า กรมสรรพากรกำหนดให้มีอัตราค่าใช้จ่ายในอัตราเหมาร้อยละ 80 ธุรกิจการรับเหมาก่อสร้างซึ่ง ต้องลงทุนในอุปกรณ์กำหนดค่าใช้จ่ายในอัตราเหมาร้อยละ 70 ซึ่งกรมสรรพากรได้เปิดโอกาส ให้กับผู้เสียภาษีที่มีค่าใช้จ่ายมากกว่าที่กรมสรรพากรกำหนดเป็นอัตราเหมา ให้สามารถนำมา หักค่าใช้จ่ายจริงโดยผู้ที่ประสงค์จะใช้ค่าใช้จ่ายจริงในการคำนวณภาษีเงินได้ ต้องแสดงหลักฐาน การใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการคำนวณเงินได้สุทธิเพื่อเสียภาษี

มาตรการทางด้านภาษีที่ประชาชนในจังหวัดตากมีความคิดเห็นว่าจะสามารถช่วยลด ภาระภาษีให้กับผู้เสียภาษีได้ดีที่สุดได้แก่มาตรการที่เกี่ยวข้องกับรายการลดหย่อนพื้นฐาน และ ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่รัฐได้กำหนดขึ้นเพื่อใช้หารายได้สุทธิเพื่อคำนวณภาษี ผลการวิจัยดังกล่าว พบว่า สอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์วิจัยกสิกรรมที่ทำการวิจัยกรณีที่รัฐบาลประกาศลดภาษีเงินได้โดย การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลปีภาษี 2545 ซึ่งพบว่า กลุ่มผู้มีรายได้ต่ำ – ปาน กลาง จะได้รับประโยชน์จากการเพิ่มค่าลดหย่อนมากกว่าการปรับลดอัตราภาษีและ โดยหลักการ แล้วผู้มีรายได้ต่ำจะมีสัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคต่อรายได้สูงและมีความโน้มเอียงในการ บริโภคค่อนข้างสูงเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น ดังนั้น ถ้ามีการเพิ่มค่าลดหย่อนอันทำให้ภาระภาษีของกลุ่ม รายได้ต่ำลดต่ำลงจะทำให้ผู้เสียภาษีกลุ่มนี้มีรายได้เพิ่มขึ้นเกิดการใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

ตอนที่ 6 วิเคราะห์ถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล และ มาตรการภาษี

จากผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ ระดับ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ ประเภทแบบแสดงรายการ และ รายได้ กับมาตรการภาษีปี 2551 จำนวน 2 รายการ คือ การลดหย่อนภาษีเงินได้ และ การเพิ่มวงเงินประกันชีวิต เนื่องจาก มาตรการ ภาษีอีก 2 รายการ ไม่ปรากฏข้อมูลว่ามีผู้ใช้มาตรการดังกล่าว โดย ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบคือค่า

ไคสแควร์ พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ปัจจัยที่มีผลต่อมาตรการภาษี มีเพียงปัจจัยเดียวจากการทดสอบทั้งหมด 7 ปัจจัยคือ ประเภทแบบแสดงรายการ ที่มีความสัมพันธ์กับมาตรการภาษี ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่า มาตรการภาษีไม่ขึ้นกับ เพศ วัย สถานภาพ อาชีพ และ ระดับการศึกษาของผู้เสียภาษีแต่เกี่ยวข้องโดยตรงกับรายได้สุทธิของผู้เสียภาษี ดังนั้น ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับรายได้สุทธิของผู้เสียภาษี คือ รายได้และค่าลดหย่อน ของผู้เสียภาษี แต่เมื่อพิจารณาถึงรายได้ ซึ่งพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับมาตรการภาษี ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เป็นเพราะรายได้เป็นรายได้ทั้งปีของผู้เสียภาษีมิใช่รายได้สุทธิที่นำมาคำนวณภาษี

เมื่อพิจารณาถึงประเภทแบบแสดงรายการที่พบว่ามีความสัมพันธ์กับมาตรการภาษีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และผู้ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด.91 เป็นผู้ได้รับสิทธิประโยชน์จากมาตรการภาษี มากกว่า แบบ ภ.ง.ด.90 แสดงให้เห็นว่ามาตรการภาษีปี 2551 เอื้อต่อผู้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ ภ.ง.ด. 91 ซึ่งเสียภาษีจากการคำนวณเงินได้สุทธิ และมาตรการทั้ง 4 ด้าน มาตรการที่ประชาชนในจังหวัดตากใช้มากที่สุดคือ มาตรการยกเว้นภาษีเงินได้ 150,000 บาท ซึ่งเป็นมาตรการที่มีผลต่อผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.91 มากกว่าผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด. 90 ซึ่งส่วนใหญ่จะเสียภาษีจากฐานรายได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละ 0.05 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ตอนที่ 2 จะเห็นว่าในระดับรายได้เดียวกันผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 แสดงสถานะของแบบมีภาษีชำระเพิ่มเติม ในขณะที่ ผู้ยื่นแบบภ.ง.ด.91 แสดงสถานะไม่มีภาษีชำระ หรือ ขอคืนภาษี ซึ่งให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำของมาตรการภาษีปี 2551 แต่อย่างไรก็ตาม ในปี 2552 รัฐบาลได้ออกมาตรการภาษีเพื่อแก้ไขข้อเหลื่อมล้ำดังกล่าวแล้ว โดย ได้ประกาศยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับ ภาษีที่จัดเก็บจากฐานเงินได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายในอัตราร้อยละ 0.5 โดยยกเว้นภาษี 5,000 บาท สำหรับผู้มีเงินได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000,000 บาท ซึ่งจะสามารถจัดความเหลื่อมล้ำทางภาษีดังกล่าวออกไปได้

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้มีศึกษามีข้อเสนอแนะ ต่อผู้สนใจ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้

แนวนโยบายของรัฐ จากผลการศึกษาพบว่าผู้ที่ได้รับประโยชน์จากมาตรการภาษี ส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ประจำและมีรายได้เฉลี่ยต่อปีในช่วง 240,000 บาทขึ้นไป หรือมีเงินเดือน 20,000 บาท ขึ้นไป ซึ่งจัดว่าเป็นรายได้ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง หากรัฐจะดำเนินนโยบายด้านภาษีเพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจ และ ลดภาระภาษีของประชาชน ผู้มีรายได้น้อย ซึ่งเป็นกลุ่มที่มี

สัดส่วนค่าใช้จ่ายในการบริโภคต่อรายได้สูงและมีความโน้มเอียงในการบริโภคค่อนข้างสูงเมื่อมีรายได้เพิ่มขึ้น ควรดำเนินการตามความต้องการของผู้เสียภาษีที่เห็นว่าควรดำเนินนโยบายด้านภาษีในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการคำนวณภาษี และ เพิ่มค่าลดหย่อนพื้นฐาน ซึ่งจะทำให้ประชาชนผู้มีรายได้น้อยได้รับประโยชน์มากกว่า

กรมสรรพากร จากผลการศึกษาในพบว่าจากข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างพบมีผู้อายุ เกินกว่า 65 จำนวน 14 ราย แต่จากการยื่นแบบแสดงรายการกลับพบว่า มีการใช้ยกเว้นเงินได้สำหรับอายุ 65 ปี จำนวน 7 ราย ซึ่งหมายถึงว่า มีผู้เสียภาษีจำนวน 7 ราย ไม่ได้ใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีด้านนี้ จากข้อมูลดังกล่าวเป็นตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า การประชาสัมพันธ์ด้านสิทธิประโยชน์ทางภาษีในด้านต่าง ๆ ไม่ทั่วไปถึงเท่าที่ควร ผู้เสียภาษีอาจไม่ได้รับข่าวสาร หรือไม่เข้าใจในเงื่อนไขและ สิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ควรได้รับ จึงไม่ได้นำสิทธิประโยชน์ในด้านต่าง ๆ มาแสดงในการยื่นแบบแสดงรายการ กรมสรรพากรควร มีการประชาสัมพันธ์ และ ให้ความสำคัญกับการกระจายข้อมูลข่าวสารให้ทั่วถึง เพื่อรักษาสิทธิประโยชน์ของผู้เสียภาษี เป็นการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับองค์กร และ สร้างความสนใจในการเสียภาษี

ผู้ประกอบการ จากผลการศึกษาพบว่าผู้เสียภาษีที่มีศักยภาพในการใช้จ่ายได้แก่กลุ่มที่มีรายได้ต่อปีในช่วง 500,000 - 1,000,000 บาทขึ้นไป ไม่พบว่ามีการใช้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีต่าง ๆ เช่น การเพิ่มการประกันชีวิต หรือ การลงทุนโดยซื้อหน่วยลงทุน จึงเป็นโอกาสของกลุ่มธุรกิจ หรือ ตัวแทนจำหน่ายที่จะสามารถเข้าถึงลูกค้าในกลุ่มนี้ซึ่งมีความสามารถในการใช้จ่ายสูง โดยใช้สิทธิประโยชน์ในทางภาษีเป็นแรงจูงใจ

ผู้เสียภาษี ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ที่ผู้เสียภาษีพึงได้รับและจะช่วยให้ผู้เสียภาษีสามารถนำสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้เพื่อการวางแผนภาษีของตนเองได้อย่างเหมาะสม และ ไม่ขัดต่อข้อกำหนด อันจะเป็นการเสริมสร้างความเป็นธรรม ในการเสียภาษี

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำศึกษาในครั้งต่อไป

3.2.1 ควรศึกษามาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เพื่อศึกษาในมุมมองของการจัดหารายได้ของภาครัฐ โดยเปรียบเทียบกับ การเพิ่มขึ้นของการใช้จ่ายซึ่งอาจจะพิจารณาจากภาษีที่เก็บจากฐานการใช้จ่ายคือภาษีมูลค่าเพิ่ม

3.2.2 ควรศึกษาในประเด็นของมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจปี 52 เนื่องจากมีประกาศยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับ ภาษีที่จัดเก็บจากฐานเงินได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายในอัตรา ร้อยละ 0.5 โดยยกเว้นภาษี 5,000 บาท สำหรับผู้มีเงินได้ก่อนหักค่าใช้จ่ายไม่เกิน 1,000,000 บาท

หลังจากที่มาตรการภาษีปี 2551 ยกเว้นเงินได้จากฐานภาษีคำนวณได้ 5,000 บาทแรก เพียงประเภทเดียว

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัย

สกลนครราชภัฏ

บรรณานุกรม

- กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (2551,28 พฤษภาคม) ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่ม 125
- กรมสรรพากร ความรู้เรื่องภาษี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ค้นค้นเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2551 จาก <http://www.rd.go.th>
- กรมสรรพากร บริการอิเล็กทรอนิกส์ GIS สำหรับแผนที่ภาษีสรรพากร ค้นค้นเมื่อวันที่ 30 ตุลาคม 2551 จาก <http://www.rd.go.th>
- กรีซ เฉลิมคำรัชย์ (2549) "รายได้ การออม และการลงทุน" ใน *ประมวลสาระชุดวิชา เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการและการจัดการการเงิน* หน่วยที่ 5 นนทบุรี มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร (2551) *ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร* กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์
- นัตรชัย คุณโลหิต (2547) "ผลกระทบของมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีของเบี้ยประกันชีวิต" วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ และรัตนา สายคณิต (2524) *โครงสร้างภาษีของไทย และผลที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ* กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ชินสมรรถ ฤกษ์งามเดิม (2547) "การประเมินผลมาตรการเพิ่มค่าลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเบี้ยประกันชีวิตต่ออุปสงค์ของการทำประกันชีวิต" วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2550) *การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS* พิมพ์ครั้งที่ 7 กรุงเทพมหานคร วี อินเตอร์ พรีนซ์
- บริษัทศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด *ลดภาษีนิติบุคคล: เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันฟื้นฟูเศรษฐกิจไทยในระยะยาว*. ค้นค้นเมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2551 จาก <http://www.kasikornresearch.com>
- พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากรว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 470) พ.ศ. 2551 (2551,28 มีนาคม) ราชกิจจานุเบกษาฉบับกฤษฎีกา เล่ม 125 ตอนที่ 54 ก หน้า 1

สมนึก ชาญชัยเดชาชัย (2546) "ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานกำกับดูแลผู้เสียภาษีอากรต่อการ
บริหารงานแนวใหม่ กรมสรรพากร: ศึกษาเฉพาะสำนักงานสรรพากรพื้นที่
กรุงเทพมหานคร 2 "การศึกษาค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต แขนงวิชา
บริหารธุรกิจ สาขาวิชาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

แบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีต่อมาตรการภาษีเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาล ของนักศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ สาขาวิชาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ซึ่งข้อมูลต่าง ๆ ตามแบบสอบถามจะไม่นำไปเปิดเผย โดยจะนำเสนอผลการศึกษาในภาพรวมเท่านั้น จึงขอความร่วมมือจากท่านในการกรอกแบบสอบถามนี้ตามความเป็นจริงขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย มา ณ โอกาส นี้

กรุณา X ในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

1. เพศ

หญิง

ชาย

2. ปัจจุบันอายุ

ต่ำกว่า 25 ปี

25-44 ปี

45 - 64 ปี

65 ปีขึ้นไป

3. การศึกษาสูงสุด

ต่ำกว่ามัธยมศึกษา

มัธยมศึกษา / ปวช

ปวส / อนุปริญญา

ปริญญาตรี

สูงกว่าปริญญาตรี

4. สถานภาพการสมรส

โสด

สมรส

ม้าย

5. อาชีพหลัก

รับราชการ / พนักงานของรัฐ

พนักงานของบริษัทเอกชน

นักธุรกิจ / เจ้าของกิจการ

อาชีพอิสระ / รับจ้างทั่วไป

อื่น ๆ..(โปรดระบุ))

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านรายได้และการเสียภาษี

1. ประเภทของแบบแสดงรายการเสียภาษีอากรของท่าน

☐ ภ.ง.ด. 91	☐ ภ.ง.ด. 90
------------------------------------	------------------------------------
2. รายได้ต่อปีของท่าน

☐ ต่ำกว่า 60,000 บาท	☐ 60,001 - 190,000 บาท	☐ 190,001 - 240,000 บาท
☐ 240,001 - 500,000 บาท	☐ 500,001 - 1,000,000 บาท	☐ 1,000,001 บาทขึ้นไป
3. สถานะของแบบแสดงรายการเสียภาษีของท่าน

☐ ชำระภาษีเพิ่มเติม	☐ ไม่มีภาษีชำระเพิ่ม	☐ ขอคืนภาษี
--	---	------------------------------------
4. ค่าลดหย่อนของท่านที่ใช้ในการยื่นแบบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ ส่วนตัว	☐ คู่สมรส	☐ บุตรจำนวน.....คน
☐ บุพการี	☐ ดอกเบี้ยกู้ยืมเพื่อที่อยู่อาศัย	☐ ประกันชีวิต
☐ เงินประกันสังคม	☐ ประกันสุขภาพบุพการี	☐ หน่วยลงทุน
☐ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	☐ ลดหย่อนสำหรับผู้อายุ 65 ปีขึ้นไป	☐ รายการลดหย่อนอื่น
5. ท่านมีเบี้ยประกันชีวิตที่ได้จ่ายจริงในแต่ละปีจำนวนเท่าใด

☐ ไม่มีรายจ่ายด้านนี้	☐ ต่ำกว่า 10,000 บาท	
☐ 10,001 - 50,000 บาท	☐ 50,001 - 100,000 บาท	☐ สูงกว่า 100,000 บาท
6. ท่านมีการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ในแต่ละปีจำนวนเท่าใด

☐ ไม่มีการลงทุนด้านนี้	☐ ต่ำกว่า 100,000 บาท	☐ 100,001 - 300,000 บาท
☐ 300,001 - 500,000 บาท	☐ สูงกว่า 500,000 บาท	
7. ท่านมีการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในแต่ละปีจำนวนเท่าใด

☐ ไม่มีการลงทุนด้านนี้	☐ ต่ำกว่า 100,000 บาท	☐ 100,001 - 300,000 บาท
☐ 300,001 - 500,000 บาท	☐ สูงกว่า 500,000 บาท	
8. ในปีนี้ การคำนวณเงินได้สุทธิของท่าน ได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษี 150,000 บาท แรกหรือไม่

☐ ไม่ได้ใช้สิทธิ	เนื่องจากเสียภาษีในอัตราร้อยละ 0.5 ของเงินได้
☐ ไม่ได้ใช้สิทธิ	เนื่องจากไม่มีเงินได้สุทธิตั้งแต่หลังหักค่าลดหย่อน
☐ ได้	เนื่องจากเงินได้สุทธิไม่เกิน 150,000 บาท
☐ ได้	เนื่องจากเงินได้สุทธิเกิน 150,000 บาท
9. เงินได้สุทธิของท่านภายหลังหัก ค่าลดหย่อนแล้ว เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน เป็นอย่างไร

☐ เพิ่มขึ้น	☐ ลดลง	☐ เท่าเดิม
------------------------------------	-------------------------------	-----------------------------------

ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้เสียภาษีต่อมาตรการภาษีของรัฐ

1. จากการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของท่าน มาตรการภาษีใดที่ท่านได้ใช้ในการยื่น แบบครั้งนี้ (เลือกได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ไม่ได้ใช้สิทธิ
- ยกเว้นภาษีเงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน 100,000 แต่ไม่เกิน 150,000 บาท
- ประกันชีวิต เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท
- หน่วยลงทุนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ , เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, เงินสะสมกองทุนกบข.ฯเกินกว่า 300,000 แต่ไม่เกิน 500,000 บาท
- หน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในส่วนที่เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท

2. ในปีภาษีนี้ ท่านได้ยื่นแบบชำระภาษีเพิ่มขึ้น หรือ ลดลง เช่นไร เมื่อเปรียบเทียบกับปีก่อน

- ชำระภาษีเพิ่มขึ้น ชำระภาษีลดลง ชำระภาษีคงเดิม ไม่มีภาษีชำระ

3. เงินได้ส่วนที่เพิ่มขึ้นจากการประหยัดภาษี หรือ เงินคืนภาษี ท่านได้นำไปใช้อย่างไร

- ใช้จ่ายในครอบครัว ใช้เป็นเงินเก็บ อื่น ๆ..... (โปรดระบุ)

4. มาตรการทางภาษีใด ที่ท่านคิดว่าได้รับประโยชน์มากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปน้อย

(1 = ได้รับประโยชน์ลำดับ 1 , 2 = ได้รับประโยชน์ลำดับ 2 , 3 = ได้รับประโยชน์ลำดับ 3 , 4 = ได้รับประโยชน์ลำดับสุดท้าย)

_____ ยกเว้นภาษีเงินได้สุทธิตัวส่วนที่เกิน 100,000 แต่ไม่เกิน 150,000 บาท

_____ ประกันชีวิต เกินกว่า 50,000 บาท แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

_____ หน่วยลงทุนกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ , เงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ, เงินสะสมกองทุนกบข.ฯเกินกว่า 300,000 แต่ไม่เกิน 500,000 บาท

_____ หน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (RMF) ในส่วนที่เกิน 300,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท

5. โดยภาพรวมแล้ว ท่านมีความคิดว่ามาตรการภาษี ปี 2551 จะสามารถช่วยลดภาระภาษี , เพิ่มรายได้เพิ่มการออม หรือ เพิ่มการใช้จ่ายของประชาชนผู้เสียภาษีได้อย่างไรบ้าง (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

6. ท่านคิดว่ามาตรการภาษีใดที่ควรดำเนินการเพื่อลดภาษีและ เพิ่มรายได้ให้กับประชาชนได้ดีที่สุด (เลือกตอบ 5 ข้อ เรียงจากมากไปน้อย 1 = ควรดำเนินการเป็นลำดับแรก , 2,3,4,5. = ควรดำเนินการลำดับ 2 , 3,4,5. ตามลำดับ)

.....เพิ่มวงเงินในค่าใช้จ่ายจากเดิม 40 % ไม่เกิน 60,000 บาท ให้มากขึ้น

.....เพิ่มค่าใช้จ่ายในอัตราเหมา ให้สูงขึ้น

.....สามีและ ภรรยาที่มีเงินได้ สามารถแยกกันยื่นแบบเสียภาษีได้ไม่ต้องนำมารวมคำนวณ

.....เพิ่มค่าลดหย่อนส่วนตัว จากเดิม 30,000 บาท ให้มากขึ้น

.....เพิ่มค่าลดหย่อนบุตร จากเดิม 15,000 และ 17,000 ต่อบุตร 1 คน ให้มากขึ้น

.....เพิ่มค่าลดหย่อนเงินประกันชีวิตสำหรับคู่สมรสที่ไม่มีเงิน ได้จากเดิม 10,000 บาท ให้มากขึ้น

.....เพิ่มค่าลดหย่อนอุปการะบุพการี จากเดิม คนละ 30,000 บาท ให้มากขึ้น

.....เพิ่มวงเงินประกันสุขภาพ บุพการีจากเดิม คนละ 15,000 บาท ให้มากขึ้น

.....สามารถนำประกันชีวิตบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ มาหักค่าลดหย่อนได้

.....สามารถนำเบี้ยประกันวินาศภัยของบ้านหรือ อสังหาริมทรัพย์อื่น มาหักค่าลดหย่อนได้

.....เพิ่มวงเงินบริจาค จากเดิม ไม่เกิน 10% ของเงิน ได้สุทธิ ให้มากขึ้น

.....เพิ่มประเภทการบริจาคเงินที่สามารถนำมาหักจากเงิน ได้สุทธิ 2 เท่าให้มากขึ้น

.....ลดอัตราภาษีเงิน ได้ที่เก็บจากฐานรายได้จากเดิมอัตรา ร้อยละ 0.5 (พันละห้า) ให้น้อยลง

.....อื่น (โปรดระบุ.....)

7. ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

ขอขอบคุณทุกท่าน

ภาคผนวก ข

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับมาตรการภาษี

พระราชกฤษฎีกา
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 470)
พ.ศ. 2551

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ 28 มีนาคม พ.ศ. 2551
เป็นปีที่ 63 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับเงินได้สุทธิจากการคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา 48(1) แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 187 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา 3(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 470) พ.ศ. 2551”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกาออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร (ฉบับที่ 430) พ.ศ. 2548

มาตรา 4 ให้ยกเว้นภาษีเงินได้ตามส่วน 2 หมวด 3 ในลักษณะ 2 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับเงินได้สุทธิจากการคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา 48(1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 10 ลงวันที่ 7 พฤศจิกายน พ.ศ. 2520 เฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทแรก ในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้สุทธิที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ: เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกานี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการ
กระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ สมควรปรับปรุงการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
สำหรับเงินได้สุทธิจากการคำนวณภาษีเงินได้ตามมาตรา 48(1) แห่งประมวลรัษฎากร โดย
กำหนดให้เงินได้สุทธิเฉพาะส่วนที่ไม่เกินหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทแรก สำหรับปีภาษี ได้รับการ
ยกเว้นภาษีเงินได้ เพื่อบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้มีเงินได้และสนับสนุนการขยายตัวของเศรษฐกิจ จึง
จำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
ออกตามความในประมวลรัษฎากร
ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 33 และมาตรา 41 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (35) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 195 (พ.ศ. 2538) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (35) เงินได้เท่าที่ลูกจ้างจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมาย ว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของค่าจ้างเฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาท แต่ไม่เกินสี่แสนเก้าหมื่นบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความใน (43) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 208 (พ.ศ. 2540) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ (43) เงินได้เท่าที่สมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการจ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 3 ให้ยกเลิกความใน (54) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่

227 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(54) เงินได้เท่าที่ผู้อำนวยการ ผู้บริหาร ครู หรือบุคลากรทางการศึกษา ในโรงเรียนเอกชน จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป”

ข้อ 4 ให้ยกเลิกความใน (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(55) เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น โดยผู้มีเงินได้ต้องถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีนับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกและได้ถอนหน่วยลงทุนนั้นเมื่อผู้มีเงินได้มีอายุไม่ต่ำกว่าห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้จ่ายเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชนด้วย เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่งเมื่อรวมกับเงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ หรือกองทุนสงเคราะห์ ต้องไม่เกินห้าแสนบาท

ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนไม่ครบห้าปีนับตั้งแต่วันที่ซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรกหรือได้ถอนหน่วยลงทุนก่อนที่ผู้มีเงินได้มีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย”

ข้อ 5 ให้ยกเลิกความใน (61) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 240 (พ.ศ. 2545) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้เป็นแทน

“(61) เงินได้เท่าที่ผู้มีเงินได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นบาทแต่ไม่เกินเก้าหมื่นบาท โดย

กรมธรรม์ประกันชีวิตต้องมีกำหนดเวลาตั้งแต่สิบปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้อาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร ทั้งนี้ สำหรับเบี้ยประกันภัยที่ได้จ่ายตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่อธิบดี กำหนด”

ข้อ 6 ให้ยกเลิกความใน (66) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(66) เงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน เฉพาะส่วนที่ไม่เกินห้าแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดาแต่ไม่รวมถึง ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ทั้งนี้ สำหรับเงินได้ พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป

เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่มีผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคสอง ให้ผู้มีเงินได้นั้นหมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งมาแล้วด้วย”

ข้อ 7 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ (78) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(78) เงินได้ของวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน เฉพาะ ที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อบุคคล ซึ่งมีเงินได้ไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น ทั้งนี้ สำหรับเงินได้พึงประเมินที่ได้รับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2551 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2553 และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนด”

ให้ไว้ ณ วันที่ 16 พฤษภาคม พ.ศ. 2551

สุรพงษ์ สืบวงศ์ลี

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายในการกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ สมควรเพิ่มวงเงินที่ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ สำหรับเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ ตามกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ รวมทั้งเงินได้ที่ได้จ่ายเป็นเบี้ยประกันภัยสำหรับการประกันชีวิต เพื่อส่งเสริมการออมของภาคครัวเรือน ซึ่งส่งผลเป็นการสนับสนุนการลงทุนใน ตลาดทุน อันจะทำให้เศรษฐกิจขยายตัวเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ สมควรยกเว้นเงินได้ของวิสาหกิจชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนที่มีจำนวนไม่เกินหนึ่งล้านสองแสนบาทไม่ต้องนำมารวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ เพื่อให้เศรษฐกิจของชุมชนมีความเข้มแข็งและพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ภาคผนวก ค

ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ความรู้เกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือ จากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใด ๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคม ถึง มีนาคม ของเดือนถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณี กฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วยผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ได้แก่ ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมา โดยมีสถานะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- 1) บุคคลธรรมดา
- 2) ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล
- 3) ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี
- 4) กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

ตามกฎหมาย เงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เรียกว่า "เงินได้พึงประเมิน" หมายถึง เงินได้ของบุคคลใดๆ หรือหน่วยภาษีใดข้างต้นที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม ของปีใด ๆ หรือเงินได้ ที่เกิดขึ้นในปีภาษี ได้แก่

1. เงิน
2. ททรัพย์สินซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน ที่ได้รับจริง
3. ประโยชน์ซึ่งอาจคิดคำนวณได้เป็นเงิน
4. เงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้
5. เครดิตภาษีตามที่กฎหมายกำหนด

ผู้ที่มีเงินได้เกิดขึ้นระหว่างปีภาษีจะมีหน้าที่ต้องยื่นแบบฯ ก็ต่อเมื่อมีเงินได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำตามที่กฎหมายกำหนด ไม่ว่าจะเมื่อคำนวณภาษีแล้วจะมีภาษีต้องชำระเพิ่มเติมหรือไม่ก็ตาม ดังนี้

1. ผู้มีเงินได้จากการจ้างแรงงานประเภทเงินเดือน ค่าจ้างที่ได้รับในปีภาษีนั้น (ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม)

- กรณีไม่มีคู่สมรสต้องมีเงินได้พึงประเมินเกิน 50,000 บาท

- กรณีที่มีคู่สมรสไม่ว่าฝ่ายเดียว หรือทั้งสองฝ่ายต้องมีเงินได้พึงประเมินรวมกัน
เกิน 100,000 บาท

2. ผู้มีเงินได้จากการทำงานหรือกิจการค้าทั่วไปที่มีใช้เกิดจากการจ้างแรงงานที่ได้รับในปี
ภยานั้น (ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม)

- กรณีไม่มีคู่สมรสต้องมีเงินได้พึงประเมินเกิน 30,000 บาท

- กรณีมีคู่สมรสไม่ว่าฝ่ายเดียวหรือทั้งสองฝ่ายต้องมีเงินได้พึงประเมินรวมกัน เกิน
60,000 บาท

3. กองมรดกของผู้ตายที่ยังไม่แบ่งเกิน 30,000 บาท

4. ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชั้ินติบุคคลเกิน 30,000 บาท

กฎหมายจึงได้แบ่งลักษณะเงินได้(พึงประเมิน) ออกเป็นกลุ่มๆ ตามความเหมาะสมเพื่อ
กำหนด วิชาคำนวณภาษีให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด ดังนี้

1. เงินได้ประเภทที่ 1 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะเป็่

- เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ

- เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจากนายจ้าง

- เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ซึ่งนายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

- เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ

- เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน เช่น มูลค่า
ของการได้รับประทานอาหาร เป็นต้น

2. เงินได้ประเภทที่ 2 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการ
รับทำงานให้ ไม่ว่าจะเป็่

- ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด

- เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส

- เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับเนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงาน
ให้

- เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

- เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ

- เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ
หรือ จากการรับทำงานให้ นั้น ไม่ว่าจะหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการ
ประจำหรือชั่วคราว

3. เงินได้ประเภทที่ 3 ได้แก่ ค่าแห่งคู่วิลด์ ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้ที่มีลักษณะ เป็นเงินรายปีอันได้มาจากพันธกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

4. เงินได้ประเภทที่ 4 ได้แก่ ดอกเบี้ย เงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร เงินลดทุน เงินเพิ่มทุน ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น ฯลฯ เป็นต้น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ไม่ว่าจะ มี หลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอน กับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น เป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืมหรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิด ไม่ว่าจะ มีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายไทยให้จัดตั้งขึ้น โดยเฉพาะสำหรับให้กู้ยืมเงิน ฯลฯ

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไร และเงินที่กันไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือรับช่วงกันไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควมเข้ากันหรือรับช่วงกันหรือ เลิกกัน ซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตัวเงิน หรือ ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ ออก ทั้งนี้เฉพาะซึ่งตราความเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

เงินได้ประเภทที่ 4 ในหลาย ๆ กรณี กฎหมายให้สิทธิที่จะเลือกเสียภาษีโดยวิธีหักภาษี ณ ที่จ่าย แทนการนำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นตามหลักทั่วไป ซึ่งจะทำให้ผู้มีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามบัญชีอัตราภาษี ในอัตราที่สูงกว่าอัตราภาษี หัก ณ ที่จ่าย สามารถประหยัดภาษีได้

5. เงินได้ประเภทที่ 5 เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน เงินหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่ได้เนื่องจาก

- การให้เช่าทรัพย์สิน
- การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน
- การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อนซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

6. เงินได้ประเภทที่ 6 ได้แก่ เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือวิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลป์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาอื่นซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดชนิดไว้

7. เงินได้ประเภทที่ 7 ได้แก่ เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระ ในส่วนสำคัญนอกจากเครื่องมือ

8. เงินได้ประเภทที่ 8 ได้แก่ เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง การขายอสังหาริมทรัพย์ หรือการอื่นนอกจากที่ระบุไว้ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 7 แล้ว

การหักค่าใช้จ่ายของเงินได้พึงประเมินแต่ละกรณี

1. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 และ 2 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายให้หัก ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมา ได้ตามเงื่อนไขที่กำหนด ดังนี้

(1) ผู้มีเงินได้สามารถหักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 ของเงินได้แต่รวมกันแล้วต้องไม่เกิน 60,000 บาท

(2) ในกรณีสามีภริยา ต่างฝ่ายต่างมีเงินได้และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 40 แต่ไม่เกินฝ่ายละ 60,000 บาท

2. เงินที่นายจ้างจ่ายให้ครั้งเดียวเพราะเหตุออกจากงาน ตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่อธิบดีกำหนดในประกาศอธิบดีฯ (ฉบับที่ 45) ให้คำนวณภาษีตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) แห่งประมวลรัษฎากร เป็น เงินภาษีทั้งสิ้นเท่าใด ให้หักภาษี ณ ที่จ่ายไว้เท่านั้น การคำนวณตามเกณฑ์ในมาตรา 48(5) แห่งประมวลรัษฎากร มีหลักเกณฑ์ดังนี้

3. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 3 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้หักค่า ใช้จ่ายได้เฉพาะเงินได้ที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ โดยให้หักเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 ของค่าแห่งลิขสิทธิ์แต่ไม่เกิน 60,000 บาท

สำหรับค่าแห่งคู่มือลิขสิทธิ์ หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้ที่มีลักษณะเป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล ไม่ยอมให้หักค่าใช้จ่ายใด ๆ ทั้งสิ้น

ในกรณีสามีและภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ประเภทนี้ และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์เดียวกัน

4. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 4 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายไม่ยอมให้หัก ค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น

5. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 5 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายให้หักค่าใช้จ่ายได้ ดังนี้ คือ

(1) การให้เช่าทรัพย์สิน ผู้มีเงินได้มีสิทธิเลือกหักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

ก. หักตามความจำเป็นและสมควรหรือ

ข. หักเป็นการเหมาในอัตราที่กำหนด

กรณีผู้ให้เช่าทรัพย์สิน เรียกเก็บเงินกินเปล่า เงินเบี้ยเจี๊ยะ เงินค่าปลูกสร้าง หรือเงินค่าซ่อมแซม อีกส่วนหนึ่งนอกเหนือจากค่าเช่า หรือได้รับประโยชน์อื่น เช่น ได้กรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนที่ผู้เช่าทำการก่อสร้างลงบนที่ดินของผู้ให้เช่าแล้วยกให้ เงินหรือกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนเป็นเงินได้พึงประเมินเนื่องจากการให้เช่าทรัพย์สินของผู้ให้เช่า

กรณีที่เจ้าของที่ดินทำสัญญาให้ผู้อื่นทำการปลูกสร้างอาคารหรือโรงเรือนที่ดินของตน โดย ผู้ปลูกสร้างยกกรรมสิทธิ์ในอาคารหรือโรงเรือนที่ปลูกสร้างนั้นให้แก่เจ้าของที่ดินเมื่อสร้างเสร็จ และเจ้าของที่ดินตกลงให้ผู้ปลูกสร้างเช่าหรือให้เช่าช่วงอาคารหรือโรงเรือน หรือตกลงให้ผู้สร้างจัดหาผู้เช่าอาคารหรือโรงเรือนนั้นโดยตรงจากเจ้าของที่ดินเป็นการตอบแทนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้คำนวณค่าแห่งอาคารหรือโรงเรือนนั้น เป็นเงินได้พึงประเมินของเจ้าของที่ดินตาม จำนวนปีแห่งอายุการเช่าใน อัตราร้อยละของมูลค่าอาคาร หรือ โรงเรือนในวันที่ได้รับกรรมสิทธิ์

(2) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน กฎหมายยอมให้ผู้มีเงินได้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 วิธีเดียว

(3) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้นโดยไม่ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 20 วิธีเดียว

6. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 6 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้เลือกหัก ค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

- ให้หักตามความจำเป็นและสมควรหรือ

- ให้หักเป็นการเหมาดังต่อไปนี้

- เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระ การประกอบโรคศิลป์ ให้หักค่าใช้จ่ายร้อยละ

60

- เงินได้จากการประกอบวิชาชีพอิสระนอกจาก 1) หักค่าใช้จ่ายได้ร้อยละ 30

7. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 7 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้หักค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ
- หักเป็นการเหมาในอัตราร้อยละ 70

8. เงินได้พึงประเมินประเภทที่ 8 ในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กฎหมายยอมให้เลือกหัก ค่าใช้จ่ายวิธีใดวิธีหนึ่ง ดังนี้

- หักตามความจำเป็นและสมควร หรือ
- หักเป็นการเหมาในอัตราร้อยละตามที่กฎหมายกำหนด

สิทธิในการลดหย่อน

การหักลดหย่อน หมายถึง รายการต่างๆ ที่กฎหมายได้กำหนดให้หักได้เพิ่มขึ้นหลังจากได้หักค่าใช้จ่ายแล้ว เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีให้แก่ผู้เสียภาษีก่อนนำเงินได้ที่เหลือซึ่งเรียกว่าเงินได้สุทธิไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา รายการหักลดหย่อนกรณีต่าง ๆ มีดังต่อไปนี้

1. การหักลดหย่อนในกรณีทั่วไป

- 1.1 ผู้มีเงินได้ 30,000 บาท (ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศไทยถึง 180 วัน หรือไม่ก็ตาม)
- 1.2 สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ 30,000 บาท

(1) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ที่มีสิทธิหักลดหย่อน จะต้องเป็นสามีหรือภริยาชอบด้วยกฎหมาย การสมรส ไม่ครบปีภาษีก็มีสิทธิหักลดหย่อนได้ เช่น จดทะเบียนสมรสระหว่างปีภาษีหรือตายในระหว่างปีภาษี ก็มีสิทธิหักลดหย่อนได้ 30,000 บาท

(2) สามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ที่จะนำมาหักลดหย่อนจะต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินหรือมีแต่ไม่ได้แยกคำนวณภาษี ตัวอย่าง สามีภริยาแต่งงานครบปีภาษีและต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ประเภทที่ 1 กรณีดังกล่าว ภริยาสามารถแยกคำนวณภาษีต่างหากจากสามีได้โดยชอบ ทั้งสามีภริยาจึงไม่มีสิทธินำคู่สมรสมาหักลดหย่อนได้ แต่หากภริยามีเงินได้ประเภทอื่น (2-8) ให้สามีนำเงินได้ของภริยามารวมคำนวณและมีสิทธินำคู่สมรสมาหัก ลดหย่อนได้

1.3 การหักลดหย่อนบุตร ให้หักสำหรับบุตรชอบด้วยกฎหมาย หรือบุตรบุญธรรมของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบุตรชอบด้วยกฎหมายของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ด้วย

โดยมีเงื่อนไขว่าบุตรที่เกิด ก่อนหรือ ในพ.ศ.2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรม ก่อนพ.ศ. 2522 คนละ 15,000 บาท บุตรที่เกิด หลัง พ.ศ.2522 หรือที่ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในหรือหลังพ.ศ. 2522 คนละ 15,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 3 คน

การนับจำนวนบุตรให้นับเฉพาะ บุตรที่มีชีวิตอยู่ตามลำดับอายุสูงสุดของบุตร โดยให้นับรวมทั้งบุตร ที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ได้รับการหักลดหย่อนด้วย

การหักลดหย่อนสำหรับบุตร ให้หักได้เฉพาะบุตรซึ่งมีอายุไม่เกิน 25 ปี และยังคงศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือชั้นอุดมศึกษาเฉพาะภายในประเทศให้ลดหย่อนเพื่อการศึกษาได้อีกคนละ 2,000 บาท หรือเป็น ผู้เยาว์ หรือศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถอันอยู่ในความอุปการะเลี้ยงดู แต่มิให้ หักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าวที่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ล่วงมาแล้วตั้งแต่ 15,000 บาทขึ้นไป โดยเงินได้ ดังกล่าวต้องไม่ใช่เงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามมาตรา 42 ให้ไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้

การหักลดหย่อนสำหรับบุตรดังกล่าว ให้หักได้ ตลอดปีภาษี ไม่ว่าจะกรณีจะหัก ได้ นั้นจะมีอยู่ตลอดปีภาษีหรือไม่ และในกรณีบุตรบุญธรรมนั้นให้หักลดหย่อนในฐานะบุตรบุญธรรมได้ในฐานะเดียว

1.4 เบี้ยประกันภัย ที่ผู้มีเงินได้จ่ายไปในปีภาษี สำหรับการประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ ตามจำนวนที่จ่ายจริง โดยส่วนแรกหักได้ 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท หักได้ไม่เกินเงินได้ หลังจากหักค่าใช้จ่าย แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีที่กรมธรรม์ประกันชีวิตมีกำหนดเวลาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และการประกันชีวิตนั้นได้เอาประกันไว้กับผู้รับประกันภัยที่ประกอบกิจการประกันชีวิตในราชอาณาจักร

ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้มีการประกันชีวิตและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีให้หักลดหย่อนได้ด้วยสำหรับเบี้ยประกันที่จ่ายสำหรับการประกันชีวิตของสามีหรือภริยานั้นตามเกณฑ์ข้างต้น

การฝากเงินออมสินประเภทสงเคราะห์ชีวิตและครอบครัว ก็อยู่ในข่ายที่จะขอหักลดหย่อนตามเกณฑ์นี้ได้ด้วย

1.5 เงินสะสม ที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 490,000 บาท เป็นเงินที่ได้รับยกเว้นภาษี โดยนำจำนวนเงินส่วนที่เกินดังกล่าวหักจากเงินได้พึงประเมิน ก่อนหักค่าใช้จ่ายตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 490,000 บาท

ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ หักได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ และเมื่อรวมกับเงินสะสมกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุน กบข. (ถ้ามี) แล้วไม่เกิน 500,000 บาท โดยต้องจ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ทั้งนี้ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด

ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 500,000 บาท

1.6 ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม จากการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย โดย จ้างอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืมนั้น ตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้ เฉพาะดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่ได้จ่ายตั้งแต่ 1 มกราคม พ.ศ.2550 เป็นต้นไป โดยต้อง เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการดังนี้

(1) เป็นดอกเบี้ยเงินกู้ยืม สำหรับการกู้ยืมจากผู้ประกอบกิจการในราชอาณาจักร เฉพาะที่กำหนดไว้ ได้แก่ ธนาคาร บริษัทตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจ หลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์ บริษัทประกันชีวิต สหกรณ์ นายจ้างซึ่งมีระเบียบเกี่ยวกับ เงินกองทุนที่จัดสรรไว้เพื่อสวัสดิการแก่ลูกจ้าง บรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามกฎหมายว่า ด้วยบรรษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย กองทุนรวมอสังหาริมทรัพย์เพื่อแก้ไขปัญหาในระบบ สถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ กองทุนรวมเพื่อ แก้ไขปัญหาในระบบสถาบันการเงินที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นิติบุคคลเฉพาะกิจที่จัดตั้งขึ้นเพื่อแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ที่เขารับช่วงสิทธิ์เป็นเจ้าของเงินกู้ แทนกองทุนรวมดังกล่าว กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการตามกฎหมาย ว่าด้วยบำเหน็จบำนาญ ข้าราชการ

(2) เป็นดอกเบี้ยเงินกู้ยืมตามสัญญากู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้ออาคารพร้อมที่ดิน หรือห้อง ชุดในอาคารชุด หรือเพื่อสร้างอาคารอยู่อาศัยบนที่ดินของตนเองหรือบนที่ดินที่ตนเองมีสิทธิ ครอบครอง

(3) ต้องจ้างอาคารหรือห้องชุดในอาคารชุด หรืออาคารพร้อมที่ดิน เป็นประกันการ กู้ยืมเงินนั้น โดยมีระยะเวลาจ้างตามระยะเวลาการกู้ยืม

(4) ต้องใช้อาคารหรือห้องชุดในอาคารชุดตาม(3)นั้นเป็นที่อยู่อาศัยในปีที่ได้รับยกเว้น ภาษี แต่ไม่รวมถึงกรณีลูกจ้าง ซึ่งถูกนายจ้างส่งให้ไปปฏิบัติงานของนายจ้าง ณ ต่างถิ่นเป็นประจำ หรือกรณีอาคารหรือห้องชุดดังกล่าวเกิดอัคคีภัย ภัยธรรมชาติ หรือภัยอันเกิดจากเหตุอื่น ทั้งนี้ เฉพาะที่มีใช้ความผิดของผู้มีเงินได้จนไม่อาจใช้อาคารหรือห้องชุดนั้นอยู่อาศัยได้

(5) กรณีผู้มีเงินได้มีอาคารหรือห้องชุดในอาคารชุดตาม (3) เป็นที่อยู่อาศัยในปีที่ขอหัก ลดหย่อนเกินกว่า 1 แห่ง ให้หักลดหย่อนได้ทุกแห่ง สำหรับอาคารหรือห้องชุดในอาคารชุดตาม (3)

(6) ให้หักลดหย่อนได้ตลอดปีภาษี ไม่ว่ากรณีที่จะหักลดหย่อนได้นั้นจะมีอยู่ตลอดปี ภาษีหรือไม่

(7) กรณีผู้มีเงินได้หลายคนร่วมกันกู้ยืม ให้หักลดหย่อนได้ทุกคนโดยเฉลี่ยค่าลดหย่อนตามส่วนจำนวนผู้มีเงินได้ แต่รวมกันต้องไม่เกินจำนวนที่จ่ายจริง และไม่เกิน 100,000 บาท

(8) กรณีสามีภริยาร่วมกันกู้ยืม โดยสามีหรือภริยามีเงินได้ฝ่ายเดียวให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้เต็มจำนวนตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

(9) กรณีผู้มีเงินได้ซึ่งมีสิทธิหักลดหย่อนอยู่ก่อนแล้ว ต่อมาได้สมรสกัน ให้ยังคงหักลดหย่อนได้ดังนี้

(ก) ถ้าความเป็นสามีภริยา มิได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ขอหักลดหย่อน ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

(ข) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้ มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ขอหักลดหย่อน และสามีภริยารายการโดยรวมคำนวณภาษี ให้หักลดหย่อนรวมกันตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

(ค) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้ มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ขอหักลดหย่อน และภริยารายการโดยแยกคำนวณภาษี ให้สามีและภริยาต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้กึ่งหนึ่งของจำนวนที่จ่ายจริง แต่รวมกันไม่เกิน 100,000 บาท

10) กรณีมีการแปลงหนี้ใหม่ด้วยการเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้เงินกู้ยืมระหว่างผู้ให้กู้ตาม (1) ให้ยังคงหักลดหย่อนได้ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมดังกล่าวข้างต้น ให้หมายความรวมถึง ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมเพื่อชำระหนี้เงินกู้ยืมเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย หรือห้องชุดด้วย ทั้งนี้ เฉพาะดอกเบี้ยสำหรับเงินกู้ยืมเพื่อชำระหนี้ส่วนที่ไม่เกินกว่าหนี้ที่ค้างชำระนั้น

ผู้มีเงินได้ต้องมีหนังสือรับรองตามแบบที่อธิบดีกำหนด จากผู้ให้กู้ยืม เพื่อเป็นหลักฐานว่าได้มีการจ่ายดอกเบี้ยสำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อดำเนินการดังกล่าวข้างต้นด้วย

1.7 เงินสมทบ ที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคม ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมตามจำนวนที่จ่ายจริง ในกรณีสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ ซึ่งเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม ข้างต้นและความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้ด้วย สำหรับเงินสมทบของสามีหรือภริยาที่จ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมดังกล่าวตามเกณฑ์ข้างต้น

1.8 ค่าลดหย่อนบิดามารดา กรณีผู้มีเงินได้และคู่สมรสที่มีเงินได้รวมคำนวณภาษี หรือคู่สมรสไม่มีเงินได้ อุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพ ผู้มีเงินได้และ คู่สมรสมีสิทธิหักลดหย่อนค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาได้คนละ 30,000 บาท ทั้งนี้ บิดาหรือมารดาของผู้มีเงินได้หรือคู่สมรส จะต้องออกหนังสือรับรองว่าบุตรคนใดคนหนึ่งเป็นผู้อุปการะเลี้ยงดูเพียงคนเดียว

1.9 เงินสนับสนุนเพื่อการศึกษา ได้แก่ เงินที่จ่ายเป็นค่าใช้จ่ายเพื่อสนับสนุนการศึกษา มีสิทธิหักลดหย่อนได้ 2 เท่าของจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินคงเหลือ หลังจากหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น ๆ แล้ว

1.10 เงินบริจาค เมื่อหักลดหย่อนต่าง ๆ หมดแล้ว เหลือเท่าใดให้หักลดหย่อนได้อีก สำหรับ เงินบริจาค เงินบริจาคที่หักค่าลดหย่อนได้นั้นผู้มีเงินได้ต้องบริจาคเป็นเงินให้แก่การกุศล สาธารณะ โดยหักได้ เท่าจำนวนเงินที่จ่ายจริงแต่ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังจากหัก ค่าใช้จ่ายและหักค่าลดหย่อนต่าง ๆ ข้างต้นแล้ว การบริจาค ได้แก่

(1) การบริจาคเงินให้แก่วัดวาอาราม สถานาชาชาติไทย สถานพยาบาล และสถานศึกษา ของทางราชการ หรือองค์การของรัฐบาล สถานศึกษาเอกชน สถานสาธารณกุศล และกองทุน สวัสดิการภายในส่วนราชการ (ต้องเป็นองค์การสถานสาธารณกุศลตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในราชกิจจานุเบกษา)

(2) การบริจาคเงินให้แก่คณะกรรมการอำนวยการจัดสร้างสวนสาธารณะเพื่อเฉลิมพระ เกียรติสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เนื่องในวโรกาสพระชนมายุครบ 80 พรรษา

(3) การบริจาคเงินให้แก่สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีใน โครงการปลูกป่า เทิดพระเกียรติเฉลิมฉลองพระชนมายุครบ 90 พรรษา

(4) การบริจาคเงินให้แก่กองทัพอากาศใน โครงการก่อสร้างพระมหาธาตุเจดีย์นภพล ภูมิสิริฯ

(5) การบริจาคเงินให้แก่กองทุนเพื่อ โครงการอาหารกลางวันใน โรงเรียนประถมศึกษา

(6) การบริจาคเงินให้แก่กองทุนปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองราชย์ปีที่ 50

(7) การบริจาคเงินให้แก่โครงการอาคารเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสทรงครองสิริราชย์สมบัติครบ 50 ปี ณ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัด นครราชสีมา

(8) การบริจาคเงินให้แก่โครงการสืบสานพระราชปณิธาน “กาญจนาภิเษก”

(9) การบริจาคเงินให้แก่โครงการร้อยใจช่วยเยาวชนไทยในภาวะวิกฤต

(10) การบริจาคเงินให้แก่โครงการโพธิ์ทองของชาวไทย

(11) การบริจาคเงินให้แก่โครงการปลูกป่าชายเลนถาวรเฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระ นางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถในวโรกาสทรงพระชนม์มายุ 72 พรรษา

(12) การบริจาคเงินให้แก่ส่วนราชการที่จัดขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

(13) การบริจาคเงินให้แก่กองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม กองทุนคุ้มครองเด็ก และกองทุนพัฒนากีฬาแห่งชาติ

(14) การบริจาคเงินเพื่อการกีฬา ให้แก่การกีฬาแห่งประเทศไทยเพื่อส่งเสริมการกีฬาคณะกรรมการกีฬาจังหวัดที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการกีฬาแห่งประเทศไทย เพื่อส่งเสริมกีฬาในจังหวัด สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการเพื่อการจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน หรือสมาคมกีฬาสมัครเล่น

(15) การบริจาคเงินให้แก่ส่วนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาตภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่น

(16) การบริจาคเงินให้แก่ส่วนราชการหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม พ.ศ.2547 ในพื้นที่จังหวัด กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง และสตูล

2. การหักลดหย่อนในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี การหักลดหย่อนผู้มีเงินได้และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ 60,000 บาท แต่ถ้าความเป็นสามีหรือภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี หรือภริยาแยกคำนวณเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 ต่างหากจากสามี ให้ต่างฝ่ายต่างหักลดหย่อนได้ 30,000 บาท และสำหรับการหักลดหย่อนบุตรและค่าลดหย่อนดอกเบี้ยเงินกู้อื่น ๆ ให้ต่างฝ่ายต่างหักได้กึ่งหนึ่งตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในแต่ละกรณีเฉพาะในปีภาษีนั้น

3. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้มิได้เป็นผู้อยู่ในประเทศไทย การหักลดหย่อนผู้มีเงินได้และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้ บุตร และการศึกษาของบุตรของผู้มีเงินได้

4. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายในระหว่างปีภาษี ให้หักลดหย่อนได้เสมือนผู้ตายมีชีวิตอยู่ตลอดปีภาษีที่ผู้นั้นถึงแก่ความตาย

5. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้เป็นกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้ 30,000 บาท

6. การหักลดหย่อนในกรณีผู้มีเงินได้เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญ หรือคณะบุคคลที่มีชำนิตบุคคล ให้หักลดหย่อนสำหรับผู้มีเงินได้แก่ผู้เป็นหุ้นส่วนหรือบุคคลในคณะบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในประเทศไทยคนละ 30,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท

อัตราภาษี

อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เมื่อได้ยอดเงินได้สุทธิแล้ว นำไปคำนวณภาษีตามอัตราภาษี ดังนี้

เงินได้สุทธิ	ช่วงเงินได้สุทธิ แต่ละชั้น	อัตราภาษี ร้อยละ	ภาษีแต่ละชั้น เงินได้สุทธิ	ภาษีสะสม สูงสุดของชั้น
1 - 150,000	150,000	ได้รับยกเว้น	-	-
150,001 - 500,000	350,000	10	35,000	35,000
500,001 - 1,000,000	500,000	20	100,000	135,000
1,000,001 - 4,000,000	3,000,000	30	900,000	1,035,000
4,000,001 บาทขึ้นไป		37		

หมายเหตุ :- การยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้สุทธิเฉพาะส่วนไม่เกิน 150,000 บาท มีผลใช้บังคับสำหรับเงินได้สุทธิที่เกิดขึ้นในปีพ.ศ. 2551 เป็นต้นไป (พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 470) พ.ศ. 2551

ภาคผนวก ง

ตารางคำนวณค่าความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยส่วนบุคคลและมาตรการภาษี

ตารางคำนวณค่าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและมาตรการภาษี

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1 มาตรการภาษี กับ เพศของผู้เสียภาษี

Crosstabulation

		เพศ		
		หญิง	ชาย	
มาตรการภาษี	ยกเว้นภาษีเงินได้	Count	54.000	61.000
		Expected Count	55.200	59.800
	เพิ่มวงเงินประกันชีวิต	Count	6.000	4.000
		Expected Count	4.800	5.200
Total		Count	60.000	65.000
		Expected Count	60.000	65.000

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	0.6271	1	0.428
N of Valid Cases	125.00		

จากการคำนวณได้ $\chi^2 = 0.627$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha} (r-1)(c-1)$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1) = 1$

จากการเปิดตารางได้ $\chi^2 = 3.841$

2. มาตรการภาษีกับอายุ

Crosstabulation

		อายุ				
		ต่ำกว่า 25 ปี	25 - 44 ปี	45 - 64 ปี	65 ปีขึ้นไป	
มาตรการ ภาษี	ยกเว้นภาษี	Count	2.000	38.000	74.000	1.000
	เงินได้	Expected Count	1.840	39.560	72.680	0.920
	เพิ่มวงเงิน ประกันชีวิต	Count		5.000	5.000	
		Expected Count		3.440	6.320	
Total	Count	2.000	43.000	79.000	1.000	
	Expected Count	1.840	43.000	79.000	0.920	

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	1.0895	3	0.780
N of Valid Cases	125.00		

จากการคำนวณได้ $\chi^2 = 1.089$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha} (r-1)(c-1)$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1) = 3$

จากการเปิดตารางได้ $\chi^2 = 7.815$

3. มาตรการภาษีกับระดับการศึกษา

Crosstabulation

			ระดับการศึกษา				
			ต่ำกว่า มัธยม	มัธยม/ ปวช	ปวส/ อนุปริญญา	ปริญญา ตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
มาตรการ ภาษี	ยกเว้น ภาษีเงินได้	Count		3.000	27.000	65.000	20.000
		Expected					
		Count		3.680	27.600	64.400	19.320
	เพิ่มวงเงิน ประกัน ชีวิต	Count		1.000	3.000	5.000	1.000
		Expected					
		Count		0.320	2.400	5.600	1.680
Total		Count		4.000	30.000	70.000	21.000
		Expected					
		Count		4.000	30.000	70.000	21.000

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	2.1027	3	0.614
N of Valid Cases	125.00		

จากการคำนวณได้ $\chi^2 = 2.103$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha (r-1)(c-1)}$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1) = 3$

จากการเปิดตารางได้ $\chi^2 = 7.815$

5. มาตรการภาษีกับอาชีพ

Crosstabulation

			อาชีพ				
			รับ ราชการ	พนักงาน บริษัท	เจ้าของ กิจการ	อาชีพ อิสระ	อื่น ๆ
มาตรการ ภาษี	ยกเว้นภาษี เงินได้	Count	66.000	18.000	20.000	9.000	2.000
		Expected					
		Count	65.320	16.560	20.240	10.120	2.760
	เพิ่มวงเงิน ประกันชีวิต	Count	5.000		2.000	2.000	1.000
		Expected					
		Count	5.680		1.760	0.880	0.240
Total		Count	71.000	18.000	22.000	11.000	3.000
		Expected					
		Count	71.000	16.560	22.000	11.000	3.000

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	4.4146	4	0.353
N of Valid Cases	125.00		

จากการคำนวณได้ $\chi^2 = 4.415$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha} (r-1)(c-1)$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1) = 4$

จากการเปิดตารางได้ $\chi^2 = 9.488$

6. มาตรการภาษีกับประเภทแบบ

Crosstabulation

		ประเภทแบบ		
		ภ.ง.ด 91	ภ.ง.ด 90	
มาตรการภาษี	ยกเว้นภาษีเงินได้	Count	86.000	29.000
		Expected Count	82.800	32.200
	เพิ่มวงเงินประกันชีวิต	Count	4.000	6.000
		Expected Count	7.200	2.800
Total		Count	90.000	35.000
		Expected Count	90.000	35.000

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	5.5210	1	0.019
N of Valid Cases	125.00		

จากการคำนวณได้ $\chi^2 = 5.521$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha} (r-1)(c-1)$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1) = 1$

จากการเปิดตารางได้ $\chi^2 = 3.841$

7. มาตรการภาษีกับรายได้

Crosstabulation

			รายได้ (บาท)					
			ต่ำกว่า 60,000	60,001 - 190,000	190,001 - 240,000	240,001 - 500,000	500,001 - 1,000,000	
มาตรการ ภาษี	ยกเว้น	Count			8.000	75.000	18.000	14.000
	ภาษีเงิน	Expected						
	ได้	Count			7.360	72.680	18.400	16.560
	เพิ่ม	Count				4.000	2.000	4.000
ภาษี	วงเงิน	Expected						
	ประกัน	Count				6.320	1.600	1.440
Total		Count			8.000	79.000	20.000	18.000
		Expected						
		Count			7.360	79.000	20.000	18.000

Chi-Square Tests

	Value	df	Asymp. Sig.(2-sided)
Pearson Chi-Square	6.0369	3	0.806
N of Valid Cases	125.00		

จากการคำนวณได้ $\chi^2 = 6.037$

บริเวณวิกฤต คือ $\chi^2 > \chi^2_{\alpha (r-1)(c-1)}$

โดย $\alpha = 0.05$ $df = (r-1)(c-1) = 3$

จากการเปิดตารางได้ $\chi^2 = 7.815$

Chi-Square Table**Confidence level (alpha)**

df	0.95	0.90	0.80	0.70	0.50	0.30	0.20	0.10	0.05
1	0.004	0.016	0.064	0.150	0.455	1.070	1.640	2.706	3.841
2	0.103	0.211	0.450	0.710	1.386	2.410	3.220	4.605	5.991
3	0.352	0.584	1.000	1.420	2.366	3.660	4.640	6.251	7.815
4	0.711	1.064	1.650	2.200	3.357	4.880	5.990	7.779	9.488
5	1.145	1.610	2.340	3.000	4.351	6.060	7.290	9.236	11.071
6	1.635	2.204	3.070	3.830	5.348	7.230	8.560	10.645	12.592
7	2.167	2.833	3.820	4.670	6.346	8.380	9.800	12.017	14.067
8	2.733	3.490	4.590	5.530	7.344	9.520	11.030	13.362	15.507
9	3.325	4.168	5.380	6.390	8.343	10.660	12.240	14.684	16.919
10	3.940	4.865	6.180	7.270	9.342	11.780	13.440	15.987	18.307
11	4.575	5.578	6.990	8.150	10.341	12.900	14.630	17.275	19.675
12	5.226	6.304	7.810	9.030	11.340	14.010	15.810	18.549	21.026
13	5.892	7.042	8.630	9.930	12.340	15.120	16.980	19.812	22.362
14	6.571	7.790	9.470	10.820	13.339	16.220	18.150	21.064	23.685
15	7.261	8.547	10.310	11.720	14.339	17.320	19.310	22.307	24.996
16	7.962	9.312	11.150	12.620	15.339	18.420	20.460	23.542	26.296
17	8.672	10.085	12.000	13.530	16.338	19.510	21.620	24.769	27.587
18	9.390	10.865	12.860	14.440	17.338	20.600	22.760	25.989	28.869
19	10.117	11.651	13.720	15.350	18.338	21.690	23.900	27.204	30.144
20	10.851	12.443	14.580	16.270	19.337	22.780	25.040	28.412	31.410

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวสายใจ เตชะสาย
วัน เดือน ปีเกิด	20 พฤษภาคม 2517
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง
ประวัติการศึกษา	วิทยาศาสตรบัณฑิต (วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. 2538 บริหารธุรกิจบัณฑิต (การจัดการทั่วไป) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2542
สถานที่ทำงาน	สำนักงานสรรพากรพื้นที่ตาก
ตำแหน่ง	นักวิชาการสรรพากรชำนาญการ

